

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Posamezniki so se malce hudovali, češ, da se roman *Hči grofa Blagaja* vleče v nekaterih podrobnostih. Mnogim pa je bil všeč. Bil, pravim, ker so danes nadaljevala sklenjena.

Zdaj nas čaka nov roman. Čimbolj bi radi ugodili željam bralcev. Zato vam tokrat posredujem nekaj najbolj značilnih njihovih sporočil. Enainsedemdesetletna mama SLAVA iz Polzele 93 piše NT: prečitam ga od prve do zadnje strani. Vsebinska naj bi ostala ista, v njem je za vsakega nekaj, za najbolj zahtevnega in za preprostega pa tudi za mladino dovolj novic in drugega čtiva. JOŽEFA ROMIH iz Javornika 23: če je naš časopis domač, naj bo še roman. DARKO SPACAPAN, DOBERNA 41: In če naj bo iz naših krajev, tragedija nedolžnega človeka se je pričela v Dobrni in končala na Kozjanskem (predlaga objavo romana Guzej). Ali pa BORIS DEBELAK iz Krmelja 30: GADJE GNEZDO Vladimirja Levstika je aktualen roman z ozirom na boj koroških Slovencev v sedanjem vzdušju v sosednji Avstriji.

Seveda pa ne manjka še drugih predlogov. Bomo videli! In brali. Vsem, ki sprašujete naj povem, da NT ne namerava izdati romana *Hči grofa Blagaja* v posebni knjigi.

VAS UREDNIK

GLOBOKE SO KORENINE

STANE DOLANC
ZA NT-RC

AKCIJA Z NOVO VSEBINO

Začelo se je pravzaprav v Zagrebu, kjer so letošnji vlak »Bratstva in enotnosti« pri-čakale delegacije posameznih slovenskih občin, med njimi tudi Mozirja, Velenja, Zalca, Slovenskih Konjic, Laškega, Šentjurga, Šmarja in Celja. Po programu, ki sta ga pripravila godba na pihala in folklorna skupina, sta udeležence vlaka pozdravila Vlado Podubski, predsednik Mes-tnne skupščine Zagreb in Veselin Andrijašević, član sekretariata Republiške konfe-rence SZDL Srbije ter pred-sednik koordinacijskega od-bora za pripravo letošnjega vlaka v SR Srbiji.

Prvi večji sprejem na slo-venskih tleh je bil v Kr-škem, kjer sta o pomenu vla-ka »Bratstva in enotnosti« govorila podpredsednika Re-publiških konferenc SZDL Slovenije in Srbije Zoran Pol-lič ter Filip Matić. Sprejema se je med drugimi visokimi gosti udeležil tudi sekretar Izvršnega komiteja Central-nega komiteja ZKJ Stane Do-lanc. Na prošnjo novinarja Toneta Vrabla je dal posebno izjavo za Novi tednik in Ra-dio Celje o pomenu vlaka »Bratstva in enotnosti«, ki je kot spomin na dneve pred 35. leti, ko so s sedemnaj-stimi transporti izselili po okupatorjevi zahtevi v raz-lične srbske kraje okoli 8000 Slovencev.

»Brez dvoma je vlak »Brat-stva in enotnosti« ena izmed izredno pomembnih manife-stacij ne samo zaradi zgodo-vine, ampak predvsem zara-di sedanjosti. Ta akcija brat-stva in enotnosti, ki teče že skoraj dvajset let, je dobila novo vsebino. Tukaj so nove generacije in prav zaradi te-ga gotovo pomeni enega iz-med izredno pomembnih de-javnikov v graditvi naše dru-žbe in ta pa temelji na prin-cipu bratstva in enotnosti. To pomeni popolnoma enakopra-vno sodelovanje in življenje v tej naši domovini, v soci-alistični samoupravni Jugosla-viji.«

Slika s sprejemom dragih gostov v Šmarju pri Jelšah. Tako je bilo v vseh občinskih središčih. Foto: D. Medved

SOLZA RADOŠTI V OČEH

Železniška postaja v Celju — ne, vsepovsod v dneh 5. do 8. junija. Prihod Vlaka bratstva in enotnosti 1976. Sprejemala so srca. Lica so žarela, dala so slutiti, da ljudje pričakujejo goste nestrpnost, radostno. Ob sloveu enako ganjeno: kdaj se spet vidimo!

Se tako večje novinarsko pero le stežka zabeleži ču-stva, ki so se to soboto in v teh dneh vsadila med ljudi. Od Rinke do Sotle in od Ro-gle do Bohorja. To je treba doživeti, videti in spoznati. Povsem vsakdanje srečanje postane nevsakdanje in ne-objemalno gostitelji in gosti. Solza, radosti s solzo v očeh, skopih besed velikih dejanj. Eh, kaj bi tisto, kar je bilo — zdaj smo srečni. Spo-min so ostali, a pomembneje je to, da smo postali prija-telji, znanci, »kumovi«, so-rodniki. Prav tak odgovor je bil iz oči in radostnih lic. Besed skorajda ni bilo sli-šati, kajti preveč bi bilo tre-ba povedati naenkrat, preveč pozdravov izročiti. Zato sta povorili hvaležnost in radost iz oči, lica so gorela od ve-čanja, rok je bilo premalo

za stisik, pozdrav, objem. Kdove, koliko časa je prete-klo med dvema snidenjema. Morda komaj leto dni, dve leti ali štiri, morda celo več. Tega v tem trenutku ni mo-goče razpoznati. Vse je tako razdragano, srečno, vse je kot bi se po dolgih letih sre-čali prvič. Kako čas mine, hvaležnost pa ostane!

Prišli so iz Sumadije, Po-moravja, iz Srbije. Toda, bilo je kot bi prišli iz vseh kra-jev, kjer so izgnani Slovenci bivali med vojno. Iz Mosla-vine, iz Bosne, iz Sumadije, po koščkih je tu na železniš-ki postaji zbran naš svet, ljudje, ki govorijo v več jezi-kih, mnogih govoricah, a ki se razumejo kot da so ena družina.

Odhajali so na družinske domove, v domača okolja kot gostje sicer, vabljeni in dragi, da bi preživeli nekaj trenutkov med svojimi. Saj se kar tako imenujejo med seboj. In, če beseda nanese, da je treba izgovoriti ime,

potem se mešajo imena: Pre-drag in Ivan, Branka in An-gela, Jože in Boško. In glej, otroka sta oba Zorana. Kot bi se dogovorili, da bodo svojima otrokoma dali enako ime. Morda pa je res bilo tako, saj je eden nekaj let starejši od drugega. Kdove, kaj vse se je v teh letih, od-kar so ohranjene te medse-bojne vezi skovane med NOB, razvijalo in razvilo med ljud-mi. Zanesljivo prijateljstvo, ki ne preneha, ki se prenaša iz roda v rod, s starimi na mlade in z mladimi na posa-meznike.

V delček tega smo hoteli prodrati v teh dneh, ko smo na širšem celjskem območju spremljali bivanje gostov iz Srbije, ko smo se priključili kramljanju v domovih zdajš-njih gostiteljev ali ko smo sedeli skupaj na razgovorih delegacij o nadaljnjem sode-lovanju. Vsega utripa seveda nismo utegnili zabeležiti. Pre-več je bilo življenja v teh

dneh, da bi ga lahko spravili na papir. Zato pa v ljudeh ostoja celota, doživeta enkrat in ohranjena v srcih, ki bodo kar naprej poganjala življe-nje in smisel Vlaka bratstva in enotnosti.

Ljudje preprosto pravijo vlak iz Srbije, kot bi rekli nekaj kar je vsem še samo po sebi znano. Cisto navad-ne besede za velika pričako-vanja. Mnogi ga ne spreje-ma zato, ker bi bil nekaj po-sebnega in zato vzbuja po-zornost. Ne, ljudje ga priča-kujejo s prevzeto obveznost-jo, ki je vznikla v najtežjih dneh. In, ki je uresničevana. Kajti, obveznost, ki je spon-tano zrastle iz hvaležnosti, ki se je kalila ob nesebični delitvi poslednjega kosčka kruha in obveznost, ki izvi-ra iz ljudske solidarnosti ni zgolj dolg. Dolg se lahko od-plača, volja za uresničevanje ideje krepitev sodelovanja, srečanj starih in vedno no-vih poznanstev nikoli ne za-mre. Če se spreminja, se le

pogloblja, razširja v nove ob-like. Temelj ji ostane: ta pa je na medvojnih znanstvih razširjati sodelovanje in ga poglobljati.

Trije dnevi, kolikor so bili gosti iz Srbije v gosteh pri nas, ni mnogo. A vendar so trije dnevi znova obogatili čvrste vezi, ki so se stikale še davno prej in se tkejo še kar naprej. Prav sredi teh prijetnih srečanj je prišlo slovo. Slovo, ki ni slovo in vendar se je bilo treba po-sloviti.

Zdaj nas čakajo seveda no-ve naloge. Kaj še storiti, da bi začelo sodelovanje razvili še bolj, na vseh področjih. Vse možnosti še niso izrpa-ne. O njih so te dni govorili v vseh občinah delegacije po-bratenih občin. Beseda o tem je tekla tudi med delegacija-ma naše republike in SR Sr-bije. Ugotovili so, da se med-sebojno sodelovanje primer-no razvija, spregovorili so o novih možnostih. Vrata so torej odprta! BOJAN VOLK

GLOBOKE SO KORENINE

,AJMO VSI V KOLO'

Zelene trate okoli Doma železarjev na Teharju so v nedeljo oživele, bile so pri- zorišče nadaljevanja čvrstih vezi, stkanih v najtežjih tren- utkih jugoslovanskih nardo- v.

Kljub hladnemu vetru ni bilo nikogar, ki se ne bi ogrel ob zvokih železarske pihalne godbe, narodno za- bavnege ansambla iz Čuprije in celjskega ansambla Vi- kija Ašiča.

Za goste iz Čuprije in nji- hove gostitelje je bil na Te- harju pripravljen prijeten piknik, ki bi ga raje ime- novali bratsko srečanje. In takšno je tudi bilo. Pri mi- zah so sedeli številni Celja-

ni, nekoč izgnanci, danes pa gostitelji svojih srbskih pri- jateljev. Od tedaj je preteklo že veliko let, spomini pa so še vedno sveži in ne bodo nikdar pozabljeni. Ljudje so starejši, toda vezi niso po- stale manj čvrste. Iz števil- nih pogovorov je bilo mo- goče razbrati, da se ob takš- nih manifestacijah še poglob- ljajo oziroma najdejo svoj zunanji izraz. Sicer pa žive in se utrjujejo tudi med le- tom v najrazličnejših izraz- nih oblikah.

Boško, Katica, Predrag in še bi lahko pisali imena go- stov iz Čuprije — vsi so bi- li navdušeni nad sprejemom v Celju, ko so — kot sami

pravijo — razbrali ljubezen v očeh vseh čakajočih na že- lezniški postaji.

Piknik je »odprla« Sonja Ocvirk, zatem pa sta se pred mikrofonom z majoliko v ro- ki pozdravila predsednika OD SZDL Čuprije in Celja Ale- ksander Miletic in Jože Vol- fand.

Folklorna skupina iz Ču- prije — učenke medicinske šole in mladinci drugih šol — so še bolj razgibali ude- ležence, tako, da se je raz- vilo orjaško kolo in skoraj ni bilo nikogar, ki ne bi sklenil rok in zaplesal. Pred Domom železarjev se je vi- lo kolo bratstva in enotno- sti še v večerne ure. M. S.

V okviru Vlaka bratstva in eno- nosti 76 je v ponedeljek in torek bi- vala v Celju in Velenju tudi republi- ška delegacija SR Srbije, ki jo je vo- dil FILIP MATIĆ, podpredsednik republiške konference Socialistične zveze Srbije. Hkrati z njo je bila gost Celja tudi slovenska delegacija. De- legaciji sta si ogledali delovne orga- nizacije, med njimi Merxovo novo pra- žarno.

Popoldne in zvečer sta se de- lega- ciji na Celjski koči pogovarjali o medsebojnem sodelovanju v okviru Vlaka. Razgovorom obeh delegacij je prisostoval tudi RISTO DŽUNOV, pod- predsednik zvezne konference Sociali- stične zveze ter delegata republiških konferenc Hrvatske ter Bosne in Her- cegovine pa tudi, funkcionarji vodstev medobčinskih in celjskih organizacij.

sko in občino Mionica, kjer je tovar- na iz Laškega gradila tovarno stiro- pora, v Srbiji so odprli več čitalnic ki so jih s knjigami opremile delov- ne organizacije obeh republik, prizade- vajo si, da bi v šole uvedli pouče- vanje slovenskega jezika itd.

Pomembna točka pogovorov so bi- la tudi vprašanja nadaljnega sode- lovanja v okviru Vlaka, spodbudo no- vim oblikam sodelovanja daje zlasti nova ustava z združevanjem sredstev in dela, pri čemer se zdaleč niso iz- rabljene vse možnosti.

Ker je zadnje čase tudi več pobud posameznikov, da bi Vlak povezal še druge republike, kjer so med vojno bivali izgnani Slovenci, so se dogovo- rili, da bodo jeseni republiške konfe- rence SZDL to vprašanje skupaj z ob- činskimi konferencami preučile. Dele-

O SADOVIH VLAKA

JANEZ ZAHRASTNIK, sekretar medobčinskega sveta ZKS je najprej orisal osnovne značilnosti gospodar- skega in družbenega razvoja na celj- skem območju, seznanil delegacijo s problemi neskladnega razvoja in po- sebej opozoril na način kako jih re- šujejo. Delegati so se živo zanimali za ukrepe samoupravnega reševanja kako poteka akcija za hitrejši razvoj manj razvitih območij.

V imenu slovenske delegacije TONE BOLE, član predsedstva SR Sloveni- je, za delegacijo Srbije pa KRSTA AVRAMOVIC, podpredsednik republi- škega izvršnega sveta, sta podala in- formacije o srednjeročnih razvoj- nih programih obeh republik, ki sta temelj možnostim boljšega in učinkovitejšega sodelovanja na več podro- čjih. V razgovoru so ocenili doseda- nje dosežke medsebojnega sodelovanja in pri tem še posebej poudarili, da se je prav v okviru Vlaka bratstva in enotnosti sodelovanje razmahnilo. Omenili so, da primer, mnoge prime- re, med njimi sodelovanje AERO Ce- lje in MLADOST iz Čuprije, TIM La-

gat SR Hrvatske se je še posebej za- vzela za to, da ocenijo možnost bolj- šega sodelovanja s SR Slovenijo. Po mnenju tega delegata na Hrvatskem zlasti pogrešajo medljudske vezi med obojema republikama, zato je bi kakrš- na koli oblika medsebojnega sode- lovanja lahko prispevala k še boljši kva- liteti, nedvomno izjemno pomembne- ga poslanstva, ki ga Vlak ima tako na krepitve patriotizma, kakor tudi na gospodarskem in družbenem področju.

Da je potrebno znova določiti kon- cept Vlaka bratstva in enotnosti, če- čeprav je v temeljni zasnovi izobliko- van že pred dvema letoma, je bilo ugotovljeno docela soglasno. Tembolj, ker je potrebno sodelovanje med de- lovnimi ljudmi in delovnimi organiza- cijami enakomernije razvijati z vsemi republikami, da bi aktivnosti v okviru Vlaka bratstva in enotnosti celovite- je ustrezali smislu, veličini in poslan- stvu te velike ljudske manifestacije solidarnosti, ki mora prerasti v vsa- kodnevna ravnanja v uresničevanju ustave.

BOJAN VOLK

NA PRAGU DOMA

ČEDO IN FERDO STA SPET SKUPAJ

Le nekaj ur po prihodu vlaka bratstva in enotnosti smo potrkali na vrata gostitelja Ferda Primca iz Resljeve 9 v Celju, pri ka- terem smo našli njegove prijatelje iz Čuprije. V kuhinji majhne, skromne hišice z lepo urejenim vrtom je stekel med prijatelji iz vojnih dni živahen pogovor. Čedomir Stevanović, med prijatelji Čedo, je v Celje pripotoval s svojo hčerko.

»Ko je v Čuprijo pripeljal transport slovenskih izseljen- cev, smo ga pričakali doma- la vsi Čuprijani«, se spomi- nja Čedo. »Zavedali smo se, da so to domoljubi in nardo- no zavedni ljudje, ki jih je okupator izgnal iz njihovih domov in da so potrebni na- še pomoči. Izmučeni od dol- ge poti, žejni in lačni so iz- stopili v Čuprijo, ne da bi vedeli, kakšna bo njihova na- daljna usoda. S skromno prt- ljago, ki so jo zbrali v naj- večji naglici in jim je pred- stavljala edino vez z zapuše- nim domom, so stali na po- staji. Vsakdo izmed nas, ki je takrat pričakal izseljeniški vlak je pristopil k eni dru- žini in ji ponudil svoj dom. Tako je naneslo, da sem jaz sprejel Ferda in njegovo že- no. Postali smo ena družina, postali smo prijatelji.«

»Res, bili so to hudi časi,« je načel pogovor Ferdo Primc, »in niti sanjalo se nam ni, kakšna usoda nas bo doletela. Topla ponujena član teh srbskih družin, ki

so nas sprejele, nam je vlila novih moči in poguma. Ta- krat sem spoznal, kako res- ničen je pregovor, da v ne- sreči spoznaš prijatelja. Od tistega dne, ko nam je Čedo odstopil sobico v njegovi hi- ši nas je družila ista usoda. Domovino je zavojeval oku- pator, naši ljudje so pod so- vražnikovimi streli padali v gozdovih in umirali v kon- centracijskih taboriščih. Bolj kot kdaikoli smo morali dr- žati skupaj in se boriti za vse, kar je bilo naše.«

Stiri leta so se pletle trdne bratske vezi pod strehami gostoljubnih srbskih gostite-jev.

In Čedo je pripovedoval dalje: »V teh časih je bilo težko za hrano in obleko, tež- ko pa je bilo tudi najti zapo- slitev. Delal sem v bližnji to- varni sladkornja, kjer se je kasneje zaposlil tudi moj pri- jatelj Ferdo. Tako smo laže premagovali vse ovire in vo- jna pomanjkanja. Navdili smo se drug na drugega, ra- zumeli smo se in v vseh teh

letih med nami ni bilo nera- zumevanja. Skupaj smo reše- vali probleme, skupaj smo kovali načrte za lepši jutri, za danes. Ko je vojna vihra minila in ko so se naši Slo- venci poslavljali od nas, smo imeli vsi solzne oči. Navdili smo se skupnega življenja in naši domovi so za njimi osta- li nekam prazni. Po drugi strani pa smo razumeli, da morajo oditi, saj jih doma čakajo veliko dela, stari prija- telji, sorodniki... Še se bo- mo videli, si pisali, smo si kar naprej obljubljali, si sti- skali roke in se objemali.«

»Tega ni moč popisati, še manj pa pozabiti,« je spet povzel besedo Ferdo. Bili smo prijatelji v hudih in tež- kih dneh in ostali smo prija- telji. Z ženo sva bila po voj- ni dvakrat v Srbiji, Čedo je tokrat drugič pri nas. Pot je dolga in za nas starejše pre- cej utrudljiva, vendar pa si vsa ta leta zvesto dopisuje- mo.«

Ko smo se poslavljali z na- šimi prijatelji je bil že mrak

in Čedo je poln vtisov iz potovanja z vlakom bratstva in enotnosti takole zaključil naš pogovor: »Srečen in ve- sel sem, da sem prišel v Slo- venijo, sem v Celje in ne bom pozabil toplega spreje-

ma in množice mahajočih rok na vseh slovenskih po- stajah, vse od Krškega pa do Celja, kjer sva s hčerko izstopila. Stari in mladi so nas pozdravljali, tisti, ki so vojno doživeli in tisti, ki jo

poznajo samo iz pripovedo- vanj in knjig. Tem želim, da je drugače nikoli ne bi spo- znali.«

Vlak bratstva je odpeljal, a spomini in trdne vezi osta- nejo... M. P.

GLOBOKE SO KORENINE

MOZIRJE

VELIKO LJUBEČE SRCE

Saj veste, kako je, kadar prekipe sreča. Ko vas zaradi tega občutka stisne v grlu in zastane beseda. Tudi solze. Kaj bi jih skrivali. To so drugačne. So kot biseri. V njih ni grenkobe.

Mozirje, v soboto popoldne. Majhna zamuda. Nestrpnost narašča. In potem avtomobili. In nešteto objemov, poljubov, stiskov rok. In spet

če ne bom mogel s svojim pravim glasom izraziti zadovoljstva, ki ga čutim jaz in vsi, ki smo prišli k vam. Zato pa želimo to srečanje obeležiti s simboličnim in skromnim darilom, s stensko preprogo, delom pletilj iz Sirogojna na Zlatiboru. V to preprogo so ženske roke vtakle veliko rdeče srce. Simbol ljubezni. In v tem srcu

življamo veliko, veliko. S tradicijo, ki je zrasla, bom nadaljeval...

Besede. Skoraj odveč. V tistem trenutku prav gotovo. Več so povedale oči, veselili obrazi.

Najvidnejši predstavniki Mozirja in Čajetinič, so lani podpisali listino o pobratimstvu. Prvi uspehi so tu. In prav ti koraki spodbujajo k nadaljnji razširitvi povezovanja. To sta menila tudi Jože Rakun in Milovan Šobotović, oba namestnika sekretarja občinskih konferenc Zveze komunistov. Zlasti pa sta opozorila na nujno razširitev sodelovanja na gospodarskem in kulturno prosvetnem področju.

Mozirje je svoje goste pričakalo in pozdravilo toplo in iskreno. Prav takšni po-

zdravi so bili na domovih, kamor so odhajali. Povsod več kot gostoljubje.

Tako so potekali tudi naslednji dnevi. Bili so kratki. Prekratki.

Pot jih je vodila v Elkoj, GLIN, osnovno šolo in v tovarno malih gospodinjstev aparatov velenjskega Gorenja v Nazarjah. Obiskali so tudi bisere Gornje Savinjske doline in mnoge kmetije, ki se lahko ponašajo s specializirano proizvodnjo. Povsod iskreni pozdravi in pomenki o delu, razvoju, problemih... Šli smo naprej, toda radi bi dosegli še več.

V ta program se je kot dišeč cvet vrinilo srečanje na Golteh. Zda se je zaslizala tudi pesem. In kolo.

Pred slovesom pa še enkrat pomenki. O vsem. Tudi o tem, kako v prihodnje. Toda, kaj bi govorili. S solzami v očeh in v tesnejšem objemu so si zaježeli.

»Na skorajšnje srečanje!«

M. BOŽIČ

Aleksander Vasiljevič

Pavia Trogar (v sredini) s svojima gostoma

vse tisto, ko se srečajo najboljši prijatelji, bratje...

Prvi pozdrav v veliki dvorani občinske skupščine

Ivan Kramer, predsednik občinske konference SZDL Mozirje: »Z našimi ljudmi ste delili vse, kar ste imeli. Tudi svobodo, ki si jo je bilo treba še izboriti. Seme bratstva in enotnosti, ki ste ga skupaj posejali v najtežjih dneh naše zgodovine, je obrodilo bogate sadove...«

V ta najlepši trenutek so stopili tudi mozirski pionirji. S pozdravom in recitacijami:

»Ako si Dragan, svima nam budi drag

ako se zoveš Blagoje, kao med budi blag...«

Spet stiski rok, poljubčki in rdeči nagelji.

Aleksander Vasiljevič, predsednik občinske konference SZDL Čajetina, torej občine, s katero ima Mozirje pobratimsko odnose: »Ne zamerite, če zaradi veselja in sre-

je še eno, ki povezuje vsa naša. Naj nas ljubeča srca vežejo še naprej...«

V dvorani so nastajale majhne in večje skupinice. Gostitelji in gosti. Med njimi tudi domačinka Pavla Trogar. Ob njej pa gosti, Vlasto Budimović s ženo Iz Kruševca.

Pavla Trogar: »Danes sem srečna, da prvič gostim mlada predstavnika Budimovičeve družine. Pri njih v Kruševcu smo našli toplo streho. Lahko si mislite, kaj nam je to pomenilo v tistih časih. Bilo nas je pet. S kovčkom v roki. Danes je seveda drugače in gostoma bomo nudili vse, kar moremo. Tudi Logarsko dolino jima bomo pokazali. In še kaj.«

Vlasto Budimović: »Srečen in presrečen sem nad vsem tem. Saj vidite, težko vam povem kaj več. V sebi do-

Družina Ivana in Pepce Kidrič je imela v gosteh družino Rajka in Radmile Antonijević iz Vreocah. Ta stavek vsebuje vse kaj več kot na prvi pogled, saj obiski dandanes niso nič posebnega.

Našel sem jih tisto večer jutro v Šmarju pri Jelšah, bili so na vrtu in se živahno pomenkovali. Toliko let je že od vojne, pa vseeno — kakor da bi bilo še včeraj in nikoli ni dovolj časa, da bi si vse povedali.

Spomini segajo v prve mesece druge svetovne vojne, ko je družina Kidrič (oče Ivan, mati Pepca, dvanajsetletna Joža in petnajstmesečni Ivan) s šestim transportom junija 1941 bila izseljena v Srbijo. Najprej so prispeli v Lazarevac, tam pa so jih razmeščali po okoliških vaseh in naseljih. Kidričevi so bili dodeljeni v Vreoca, znan rudarski bazen ob Kolubari. Le kratko obdobje so bili pri nekem kmetu, nato pa vsa štiri leta pri Antonijevićih.

Zdaj, ko sedijo v prijetnem vrtu pred hišo, so spomini nekaj čisto posebnega. Kot neviden album, kjer vsak zase hrani slike, ki se ne dajo opisati z besedami. V srcih so kot doživljaja, so spoznanje o človeškem srcu in zavesti, so nekaj tako lepega kljub težkim časom, da bi jih človek nikoli več ne zamenjal.

»Najhujša je bila negotovost,« se spominja Ivan Kidrič. Kadar so prišli četniki je bilo klanje. Nikoli nisi vedel, ali boš preživel noč. Ta negotovost nas je najbolj ubijala. Tisto, da kdaj ni bilo hrane, tisto pozabiš, Antonijevići so nas sprejeli kot prave brate. Ze ko smo se vozili v Srbijo smo vedeli, da gremo k slovanskemu narodu in se nismo tako bali, kot si nekateri mislijo danes. Res pa je čudi, da nis-

mo toliko vedeli o njih, ne oni o nas, kot to ve mladi na danes. Vsi smo bili takrat bolj zase. A ko smo prišli k njim, je bil to sprejem, ki ga lahko razume le dobro srce. To ni bil bučen sprejem z godbo in zastavami. To je bilo tiho, intimno čustvovanje s tistimi, ki nimajo doma, ki so jim hoteli vzeti zemljo, iz katere smo pognali...«

Takšne so misli Ivana Kidriča, Pepce, pa Antonijevićev. Vsi so zbrani okoli mize in pripovedujejo. Tudi Rajkov brat Radovan in snaha Zivka.

»V Vreocih se nam je 1944 leta rodil sin Dušan. Takrat je bil Beograd že osvobojen in tistega leta, pred njegovim rojstvom smo preživeli

še nekaj hudih dni,« se spominja Pepca Kidrič.

»Nemci so se umikali iz Grčije, mislim, da jih je bilo za dve diviziji in so pred sabo vse uničevali. Mi smo se poskrili po grmovju ob Kolubari, da smo se rešili. K sreči so kmalu prišli partizani.«

Ivan nadaljuje: »Imeli smo nekaj zemlje, da smo si kaj pridelali. Jaz sem delal v neki električni centrali in sem zaslužil dnevno 20 Nedičevih dinarjev — v prevodu to pomeni da sem po ceni ku tedanje črne borze zaslužil dnevno za en kilogram koruzne moke...«

Bili so težki časi. Bila je malarija. Zdravnikov ni bilo. Kar jih ni šlo v partizane, so jih poklali četniki. Mati Pepca je sama jemala otro-

kom kri iz ušes, jo nosila v zdravstveni dom, da je lahko dobivala zanje kinin...

Junija 1945 so Kidričevi odšli domov. Mati Pepca z otroci pozneje, ker je zbolela in je ostala v Beogradu na operaciji. Tako so tekla leta. V svobodi se je jelo potrjevati tisto, kar se je kalilo vsa leta vojne. Zda je četrtič sedijo skupaj in zagoreli obraz Rajka Antonijevića ne skriva zadovoljstva ob snidenju »sa Slovenima«. Na prsih se mu isketa odlikovanje. V očeh pa se vsem lesketa solza ob spominu na trpljenje in radost, ki so jih dala štiri nepozabna leta zadnje svetovne vojne. Kakor je nekatere ločila za vedno, je mnoge za vedno tudi združila.

DRAGO MEDVED

V Šmarški občini so si gostje iz Srbije ogledali tudi muzej maršala Tita v Trepčah pri Podsredi, kjer je živel Titova teta Ana in kjer zdaj še živi njena hči. Po ogledu muzeja so se za spomin na ta pomemben kraj zgodovine našli narodev slikali za spomin s Titovo sestrično Ano, ki je bila obiska dragih gostov iz Srbije nadvse vesela.

Foto: D. Medved

Ivan Kidrič, Zivka Antonijević, Rajko Antonijević, Pepca, Radojka, v Vreocih rojen Ivan Kidrič in Rajkov brat Radoslav Antonijević.

Foto: D. Medved

GLOBOKE SO KORENINE

Prisrčno kot vsakič, kadar pripelje, so Laščani sprejeli vlak in njegove potnike. In vse prekratek čas je trajal postanek, tako da še borih treh sodčkov piva niso mogli stočiti željnim...

Foto: J. Kr.

LAŠKO

PRISRČNO SREČANJE

Nekateri, ki so na laški železniški postaji čakali na svoje drage goste, so še deset let z očmi prepotovali vse obraze. V Laško je prišlo manj gostov, kot so jih pričakovali. Medtem je na železniški postaji potekal program in stari znanci, prijatelji za vse življenja, so si spet padali v objem. Mladež v narodnih nošah je plesala, pesem je odmevala iz grl pevcev, da so gostje spet prisluhnili našemu gorjanskemu melosu, zastave vihrale in točaji ob sodih laškega piva so bili malce potrti, kajti stočili so ga malo. Vlak je hitro oddrdral, hitreje kot je bilo rečeno, sredi svečanega nagovora.

Prvi dan so nekdanji gostitelji iz Srbije ostali pri svojih dolžnikih v gosteh. Toliko tega je bilo povedati. Čisto drugače je če človek sede k prijatelju, mu gleda v oči in pove to in ono. Kako je tega in onega zmanjkalo, kako jih je pri hiši spet več... Občinska delegacija je bila letos skromna po številu. Pa kaj bi, saj so sicer stiki s pobrateno občino vse pogostejši. Le-ta se je nastanila v zdravilišču. Naposled ima Laško nočitvene zmogljivosti, ob katerih se ni treba vnaprej opravičevati, da niso najbolj ustrezne za čast, ki bi jo gostu radi izkazali.

Nedelja je bila posvečena izletu v naravo. Zakaj ne, saj beton in asfalt gotovo nista različna. Gostje in gostitelji, zasebni in uradni, vse se je v nedeljo zbralo na Šmohorju pri planinski koči. Na zeleno planjavo so mogli eni in drugi pripeljati tudi drobiž, kajti nekdanjim pregnantem in njih gostiteljem zlagoma prihaja na svet že četrta generacija. Nekaj drobiža iz tretjega kolena se je neumorno motalo pod nogami.

Najvažnejše je, da je še vreme sodelovalo.

Po prigrizku se je prilegel izlet čez goro do lovškega doma, pa do modernega strelišča in mimo zapuščenih kmetijskih domov. Vprašanja in odgovori. Ne, ni bila vol-

na. Mik doline in tovarne. Kdaj se vrne življenje. Se kdaj? Bodo vsaj ovce popasle travo, ki je nihče ne kosi? In volna v Laškem uvaža surovine.

Popoldanski piknik je bil posrečena zamisel. Na prižganih kosih debela so bili sedeži postavljeni v nekaj krogov. Ogenj je gorel in se spreminjal v žerjavico. Vsak je dobil svojo ošiljeno palico in na njej zajetne kose mesa. Potlej pa »ljubi moji — kako koj!«. Nekateri so bili čisto sajasti okoli ust, drugi pa so »krvoločno« trgali koščke z lesa, kajti v sredini se ni bilo pečeno. Toda le nekateri tako. Potrpeživi so hrustali res zlatorumeno meso. Piknik pač ni za furije... Sicer pa smo mogli spoznati, da smo Slovenci kar dobri učenci v umetnosti pečenja na žaru — nič nismo zaostajali za gosti. strokovnjaki.

Zvečer je Jože Rus s svojimi godbeniki iz Radeč pred Laškim Humom priredil pleharski koncert. Vse je bilo na migloah ob poskočnih polkah, donečih marših in valčkih. A ker so ti godbeniki mojstri tudi za dikhantle, so navdušili tudi mlajši svet. In ko je napočila ura je v dvorani »Huma« bila servirana, rekli bi lahko, da precej po nepotrebnem večerja ob izredno dobri glasbeni spremljavi, zlasti kar zadeva pevko. Gostje, vaje-

ni »pevaljki« na vsakem ogli, so bili nad dekletom očarani in ji pripisovali prihodnost.

V ponedeljek so se zvrstili ogledi. Najprej je bila na vrsti novina — zdravilišče z bazenom. Sekretar komiteja ZK iz Trstenika je modroval, kako bi spravil na ogled tiste starokopitneže v svojem kraju, ki se protivijo ideji o gradnji bazena. TIM je bil za mnoge novost, še neznanka, pivovarna pa kot star znanec spet ni bila brez presenečenja, kajti po štirih letih so imeli kaj pokazati.

In tako je hitro mineval tudi drugi dan in zvečer so v dvorani doma »Dušana Poženela« laški šolarji priredili pisan spored svojim dragim gostom, kajti na njihov dan šole so prišli iz Trstenika predstavniki šole, tako učitelji kot učenci.

Bilo je praznično te dni v Laškem. Tako kot je dejal nekdanji izseljenec Marko Manfreda. Rekel je, da ne bo moglo biti v Sloveniji nikoli dovolj dobro pripravljeno za obisk potnikov vlaka bratstva in enotnosti. Nihče si ne more izmisliti kaj tako sijajnega, da bi nadomestilo dolgotrajen, skoraj pet let trajajoč obisk pregnancev pri bratih na jugu v času, ko je šlo za življenje in smrt.

Kot bi potegnil piš, je odneslo te tri dni. Vendar ne v pozabo. Taka srečanja se ne pozabljajo... J. KR.

SLOVENSKE KONJICE

ZA TRDNEJŠE VEZI

Člani uradne delegacije so se v ponedeljek popoldan še posebej sestali v daljšem razgovoru z direktorji vseh večjih organizacij združenega dela v konjiški občini, člani vodstev družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine ter se z njimi pogovarjali o tesnejšem sodelovanju predvsem na gospodarskem področju. Sicer pa sta nekaj o tem v kratkem razgovoru povedala predsednika občinskih skupščin iz Kosjerića in Slovenskih Konjic Tihomir Pejić in Filip Bešković in pa sekretar komiteja občinske konference ZK v Kosjeriću Radivoje Filipović.

Radivoje Filipović: »Delegacija iz Kosjerića so občani Slovenskih Konjic veličastno sprejeli in domov bomo odnesli res lepe vtise. O njih bomo pripovedovali tudi našim sodelavcem in občanom v Kosjeriću. To je že tretji ali četrti obisk v Konjicah. V Kosjeriću se vračamo s takšnimi vtisi, ki bodo pustili v nas globok pečat. Upamo, da bomo naše sodelovanje, ki smo ga pričeli že pred leti, še nadalje razvijali. Možnosti za to so res široke.«

Tihomir Pejić: »Zelo sem srečen, ker sem na obisku v pobrateni občini Slovenske Konjice. Ko sem skupaj s člani delegacije iz Kosjerića obiskal vse večje gospodarske organizacije v konjiški občini, sem se čutil in obnem veselil uspehom, ki jih dosegajo. Želja vseh nas je, da te uspehe dosega pobratena občina tudi v bodoče. Prav tako pa želimo, da bi veliko bolj kot doslej poglobili gospodarsko sodelovanje obeh občin in pripravljeni sem, da imamo za to veliko objektivnih možnosti. Ob koncu želim vsem delovnim ljudem občine Slovenske Konjice še obilo delovnih uspehov!«

Filip Bešković: »Vsakokrat, ko prihajajo k nam delegacije iz pobratene občine Kosjerić, smo izredno veseli in zadovoljni, ker lahko tem ljudem vsaj malo povrnemo to, kar so oni nudili našim ljudem v času vojne. Moram reči, da smo dosedaj v glavnem sodelovali samo na nivoju uradnih delegacij. Cutimo pa, da bomo razširili sodelovanje razširili tudi na gospodarsko področje. Prav zaradi tega smo v program za tokratni obisk gostov iz Kosjerića vnesli tudi srečanje z direktorji vseh večjih delovnih organizacij naše občine, da bi tako spoznali in izmenjali izkušnje. Gotovo bomo le s poglobljanjem vezi med obema občinama v bodoče lažje in tudi bolje sodelovali med seboj ter tako pri-

spevali svoj delež tudi k razvijanju bratstva in enotno-

sti vseh naših narodov.« DAMJANA STAMEJCIC

ŠENTJUR

SESTRA JO JE OBISKALA

Po prisrčnem sprejemu udeležencev vlaka bratstva in enotnosti v Šentjuru so se prijatelji razšli po domovih. Dvajset jih je letos prispelelo v šentjursko občino, osemčlansko delegacijo iz Uzičke Požege pa je vodil predsednik SZDL Bogoljub Ristić.

Kulturnemu programu pri sprejemu je botrovalo prisrčno vzdušje, saj so otroci dobesedno tlakovali prostor pred občinsko skupščino s poljskimi cveticami. Gostom so v pozdrav pripeli cvetje, dobrodošlico pa jim je vročil predsednik občinske skupščine Vinko Jagodić.

Na Slatini pa so se v nedeljo na pikniku zbrali vsi: nekdanji interniranci so prišli v spremstvu gostov, med nje se je pomešala delegacija iz Uzičke Požege, prišli pa so tudi številni domačini.

Kmetica Liza Romihova iz Ponikve je imela letos v gosteh tri prijatelje. Iz Sevojne je prvič prišel k njej na obisk Srečko Bosiljčić, katerega ded je pred 35 leti sprejel izseljeno družino Romihovih iz Ponikve.

Dvajset let je bilo Lizi takrat, ko so jo skupaj z materjo, očetom in dvema bratoma izselili.

»Petnajst let sem imel, ko so prišli k nam Slovenci. Podelili smo si vse, kar smo imeli. Naša družina je šela takrat 25 ljudi in oče je dejal: Če bomo preživeli mi, pa naj bodo zraven še Slo-

venci. Tako so ostali pri nas slabo leto. Zgradili smo si bunker, ki še danes stoji kot spomin na Slovence. Lizin oče ga je pomagal zgraditi. Naj ostane!« Zadnji stavek je Srečko Bosiljčić izgovoril s takim povdarkom, da bi ga kamen ne premaknil.

S težavo je dobil stike z Lizino družino. Iskal je preko Rdečega križa, občine in letos se je odpravil na pot. Da obišče Slovence in Slovenijo. Spomini so bili tako močni, da se jih ni mogel otrestiti. Lizina družina pa si je morala poiskati kruh, ker ni mogla živeti na tuj račun. Razdelili so se. Brata sta odšla na delo h kmetom, starši prav tako, Liza pa je v

kavarni v Rači pri Kragujevcu našla v »gazdarici« Ljubici Stojković svojo drugo sestro.

»Nisem prišla k Lizi samo na obisk, prišla sem pozdravit svojo sestro,« je v razgovoru dejala Ljubica. Jaz sestre nisem imela in ko je prišla Liza k nam sem jo sprejela za svojo. Takrat je bil moj Mladen majhen, tri leta je bil star. Pa ga danes pogledaj! Prišel je z materjo, ker Lize iz Ponikve ne more pozabiti. Naučila ga je nekaj slovenskih pesmi in še danes jih zna. Kot študent jo je iskal in dobil njen naslov. Prišel je k Lizi na Ponikvo na obisk in skupaj sta se iz Celja

peljala z avtobusom. Pa ga Liza ni spoznala.

Zdaj so stiki tesni. Liza jih je medtem že večkrat obiskala, onadva pa tudi prideta k Lizini družini. Kako ne bi, ko pa so med seboj podelili zadnje drobtine! Liza ne more pozabiti, kako je Ljubica potegnila pregrinjalo iz postelje in se šla za Lizo obleko. Mladen pa ne, kako mu je Liza povrniti iz Ponikve poslala na roke izdelano leseno torbico za šolo.

Takih spominov je na kurpe. Ko se snidejo jih izbrskajo in z njimi dopolnjujejo mozaik tesnega prijateljstva.

ZDENKA STOPAR

Na Slatini, kjer so se zbrali na pikniku vsi, ki so prišli na obisk k prijateljem v šentjursko občino, je pesem odmevala pozno v noč. Zaplesali so tudi kolo in vezi so močne kot stiski rok.

SAMOUPRAVLJANJE V OBMOČJU

VSEBINSKI PREMIKI SO

Čeprav samoupravna organiziranost nikakor ni merilo uveljavljene vsebine samoupravnih odnosov v združenem delu, pa že podatki o večjem številu tozdov na celjskem območju in njihova notranja organiziranost, ki je skladna z novo ustavo, dovolj govorno priča, da smo na področju uresničevanja ustave v združenem delu dosegli bistvene premike. Tako so na svoji nedavni seji ugotovili člani medobčinskega sveta zveze komunistov, ko so ocenjevali samoupravno organiziranost delavcev v združenem delu na celjskem območju in hkrati spregovorili o neposrednih nalogah komunistov v javni razpravi o osnutku zakona o združenem delu.

Po 3. seji CK ZKS se je spremenil odnos do organiziranosti združenega dela v mnogih delovnih organizaci-

jah. Tako je od prejšnjih 229 tozdov, ki so bili v 52 organizacijah združenega dela celjskega območja nastalo še 94 novih tozdov v 27 delih organizacij združenega dela pa še tečejo priprave na ustanovitve tozdov. Ta podatek priča o zavzetosti, da bi v vseh delovnih sredinah, kjer je to mogoče, ustrezneje organizirali združeno delo in tako napravili nove korake za uveljavljanje neposrednega upravljanja delavcev. Ob tem priča o vsebinskih premikih tudi kakovostne spremembe na področju družbenoekonomskih odnosov, predvsem pri borbi za stabilizacijo in izboljšanje ekonomskega položaja.

Kljub temu se komunisti v prizadevanjih za zagotovitev odločilnega položaja delavcev v združenem delu še srečujejo z vrsto odporov in težav. Na seji medobčinske-

ga sveta so te odklone povsem konkretno opredelili, imenovali pa so tudi organizacije, ki še vedno vztrajajo na preživelih stališčih in oblikah organiziranosti.

Precej težav pa je tudi na drugih področjih uveljavljanja samoupravnega položaja delavcev v združenem delu. Na seji so bili kritični predvsem do nedorečenih dohodkovnih odnosov med tozdi, še bolj pa v zvezi s samoupravnim odločanjem delavcev. Opozorili so na še vedno preveliko vlogo poslovnih organov pri odločanju, pa tudi na delo delavskih svetov, ki v nekaterih odločitvah preveč radi obidejo širše demokratične oblike odločanja. Predvsem še vedno velja, da so zanemarjene oblike odločanja na borih delavcev, referendumih in podobno. Šlabo so zaživele tudi oblike obveščanja, kot pogoja za osve-

ščeno in pravilno odločanje delavcev. Še vedno je preveč cenzure, prikrojevavanja informacij, zapletenega izražanja, premalo pa je skrbi za živo besedo, neposredne informacijske stike in pravočasnost obveščanja.

Tudi delavska kontrola še ni dobila ustreznega položaja, čeprav to ne velja posploševati. Komisije delavske kontrole namreč delajo, uspehe pri delu pa beležijo predvsem tam, kjer so se uspeli trdno povezati z družbenopolitičnimi organizacijami.

Seveda so našteje ugotovitve le droben izrez iz dela medobčinskega sveta ZK za celjsko območje. Podrobna, konkretna in kritična analiza pa bo nedvomno osnova delovanja komunistov v združenem delu v prihodnem obdobju.

BRANKO STAMEJCIC

LAŠKO

PRAZNIK BO

Pred dnevi je imel odbor, ki vodi priprave na praznovanje občinskega praznika občine Laško že tretjo sejo. Dokončno so sprejeli program praznovanja, ki bo potekalo tri dni in sicer od 2. julija, ko je praznični dan za občino Laško, pa do 4. julija, Dneva borca.

Prireditve ob občinskem prazniku bodo v Laškem, Rečici, na Lisci, v Jagnjenici in v Radečah. Osrednja prireditve bo na Jagnjenici pri Radečah. Ta krajevna skupnost je letos prišla na vrsto kot gostiteljica občinskega praznika.

V občini, zlasti pa v krajevni skupnosti Jagnjenica, se za proslavo že vneto pripravljajo. Na Jagnjenici bodo dobili občani v višje ležečih zasebnih vodovod, urejena bo cestna razsvetljava, gasilci pa bodo dobili svoj avtomobil.

Dan rudarjev bo letos proslavljen v Hudajami. Nosilec te proslave je TIMOV TOZD rudnika. Ob dnevu borca bodo prišli skupaj tudi nekdanji borci kozjanskega odreda, aktivisti tega območja in borci II. VDV bataljona, ki se vsako leto srečajo v eni izmed domaćinskih občin na Kozjanskem.

Občinski praznik bo obeležilo tudi več pridobitev za občane v ostalih delih občine. Tako bodo v Jurkloštru odprli novo trgovino KZ Laško, v Laškem pa bo ob prazniku izročena kolektivna in občanom nova zobozdravstvena ambulanta. V občini bo več športnih tekmoval, v Radečah pa razstava »Kozjansko v NOV«.

J. Kr.

ŽALSKI KOMUNISTI O GOSPODARSTVU

Včeraj je bila v Žalcu seja komiteja občinske konference ZK, na kateri so komunisti ocenili gospodarski položaj v občini. Posebno pozornost so namenili obravnavi vzrokov za slabše gospodarjenje nekaterih tozdov in spregovorili tudi o poteh za izboljšanje težavnega stanja.

V nadaljevanju so spregovorili še o dosedanjem delu koordinacijske komisije za stabilizacijo ter nalogah komunistov pri uresničevanju družbenega planiranja za obdobje do leta 1980.

Ob koncu seje so člani komiteja potrdili tudi sklepe nedavne seje občinske konference ZK, o kateri smo v prejšnjem tedniku obsirneje poročali.

-cič-

NOVI
tednik

PREBOLD

ZBOR JAMARJEV

Priprave na deveti zbor slovenskih jamarjev in raziskovalcev Krasa od 11. do 13. junija v Preboldu so končane. Člani jamarškega kluba »Črni galeb« so se jih lotili resno, z veliko odgovornostjo in tako lahko že zdaj zaplujemo, da bo zborovanje uspelo.

Zamisel o stalnem srečanju jamarjev in raziskovalcev

Krasa se je porodila pred leti, ko je tedanje društvo za raziskovanje jam doživel korenito organizacijsko spremembo. Leta 1962 so namreč jamoslovne enote osnovale slovensko zvezo, ki pa je ohranila tradicionalno ime. Pred tremi leti se je preimenovala v Jamarsko zvezo Slovenije.

Kot rečeno, so jamarji že tedaj čutili potrebo po medsebojnem srečanju, po izmenjavi izkušenj in dosežkov na področju jamarške raziskovalne dejavnosti. Ta srečanja so prispevala tudi k večanju njihovega tehničnega in strokovnega znanja. Še posebej pa so k temu pripomogle predavanja poklicnih speleologov.

Z organizacijo devetega zbora slovenskih jamarjev in raziskovalcev Krasa je dobil preboldski klub »Črni galeb« veliko priznanje za svojo aktivnost. Sicer pa tokratni zbor pomeni še dosti več, saj bo posvečen osamelemu krasu Savinjske doline. To pa je raziskovalnemu področju preboldskih jamarjev. Pomembna je še ugotovitev,

da bodo vsa predavanja objavljena v svetovnoznani reviji »Naše jame«.

V času zborovanja bodo številne prireditve. Tako so razstavo o jamski fotografiji že prenesli iz Žalca v Prebold. Tu jo bodo s podelitvijo nagrad sodelujočim odprli jutri ob 18. uri v gasilskem domu. Zatem bo v kinodvorani javno predavanje s predvajanjem barvnih diapozitivov. Zavrti bodo tudi dva jamarška filma.

Zborovanje bodo odprli v soboto od osmih dopoldne. Sledil bo pester kulturni program, zatem pa se bo izvršilo trinajst predavanj. Po kosilu bo nogometna tekma, ob štirih popoldne pa se bo pričel občni zbor Jamarske zveze Slovenije. Sobotni večer bo zaključilo družabno srečanje ob tabornem ognju pri bazenu v Preboldu.

V nedeljo, 13. junija pa bodo jamarške ekscurzije v Tajno jamo pri Andražu in Ravbarjevo jamo pri Podvinu, organiziran pa bo tudi turistični ogled jame Pekel pri Podlogu.

DARKO NARAGLAV

SPLOŠNE DELEGACIJE

ODSLEJ DRUGAČE

Dve leti je tega, kar smo izvolili delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti in v tem času se je nakopičilo tudi že kar lepo število problemov v zvezi z njihovim delovanjem. Zato ni slučaj, da je občinska konferenca SZDL v Celju sklicala prejšnji teden problemsko konferenco o problematiki delovanja delegacij za samoupravne interesne skupnosti in o uresničevanju ustavnega položaja samoupravnih interesnih skupnosti v občini. Gradivo, ki so ga prejeli delegati že pred konferenco, razgrinja bistvene značilnosti, ki se pojavljajo ob delu splošnih delegacij. Dejstvo namreč je, da splošne delegacije še niso postale sestavni del samoupravnega življenja v organizacijah združenega dela in se premalo povezujejo s samoupravnimi, političnimi in strokovnimi dejavniki. Družbenopolitične organizacije v tozdih in krajevnih skupnostih niso v enaki meri vzpodbujale delo splošnih in posebnih, to je delegacij za občinsko skupščino. Delegati v splošnih delegacijah še niso dovolj usposobljeni za delegatsko funkcijo, prav tako pa niso obveščeni o vseh pomembnih stališčih do vpra-

šanj, ki jih razčlenjajo gradiva samoupravnih interesnih skupnosti. Značilno je, da se konference delegacij niso uveljavile kot usklajevalci in oblikovalci stališč, da delegati ne poročajo o sklepih skupščin interesnih skupnosti delegacijam, da vsi delegati ne prejemajo gradiv za skupščine interesnih skupnosti in drugo. To so le nekatere ugotovitve, ki so jih oblikovali člani občinske konference SZDL na podlagi analize in razgovorov o delovanju splošnih delegacij v samoupravnih bazi.

Razprava na problemski konferenci je odprla še nekatere druge vidike pri obravnavanju problematike splošnih delegacij. Tako je na primer delegat Zilčne poročal o analizi komisije za uresničevanje ustave, ki ugotavlja neverjetno zaprtost splošnih delegacij. Delegat Tehniške šole je govoril o pravem razsulu njihove konference delegacij, ki se je sestala v času od izvolitve delegatov do danes le dvakrat. Mirko Povalej, sekretar občinske konference ZSMS v Celju je v svoji razpravi navedel podatke o udeležbi mladih v delegacijah. Zanimivo je, da je v delegacijah zastopanih kar 47 odstotkov mladih ljudi.

veliko med njimi pa je takih, ki niso člani ZSMS. Zaskrbljuje tudi podatek, da je celo med mladimi komunisti veliko mladincev, ki niso člani ZSMS.

Delegati problemske konference so sprejeli tudi vrsto konkretnih sklepov in nalog za odpravo pomanjklivosti, ki so doslej v precejšnji meri preprečevale delavcem in občanom dogovarjanje o nadaljnjem družbeno gospodarskem razvoju občine Celje. Tako so med drugim sprejeli sklep, da je potrebno nemudoma ugotoviti smotrnost in organizacijsko primernost vseh konferenc delegacij ter jih v krajevnih skupnostih celo ukiniti. Vsaka krajevna skupnost naj ima svoje delegatsko mesto v zboru uporabnikov skupščine interesne skupnosti. Predlagali so tudi, da bi v času prihodnjih volitev v delegatske skupščine interesnih skupnosti oblikovali skupne delegacije, splošne pa ohranili le v manjših kolektivih. Delegati so zadolžili izvršni svet občinske skupščine, da na osnovi razprave v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih sredinah interesnih skupnosti spodbudi racionalizacijo strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti. Izvršni svet pa je skupaj s predsedstvom občinske skupščine in predsedstvi skupščin interesnih skupnosti tudi zadolžen, da vpliva na doseganje večkratne enakopravne udeležbe interesnih skupnosti v skupščinskem sistemu.

Sklepi in naloge, ki jih je sprejela problemska konferenca SZDL obvezujejo vse družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti, občinsko skupščino in izvršni svet, kaj morajo storiti za izboljšanje pogojev za delovanje delegatov in delegacij ter za uveljavitev takih samoupravnih interesnih skupnosti, v katerih bo resnično možno izpeljati svobodno menjavo dela. Pomenijo torej konkreten dogovor za jutri. Ob tem pa je treba naglasiti tudi odgovornost posameznih delegatov v tozdih in krajevnih skupnostih, ki morajo kot aktivisti Socialistične zveze ali sindikata vplivati na uresničevanje sprejetih sklepov.

MB

DAMJANA STAMEJCIC

TRDNO STALIŠČE DO DRUGE FAZE TITANOVEGA DIOKSIDA

Nekatere vesti, tudi v javnih informacijskih sredstvih, da bodo v Celju pri cinkarni pričeli z gradnjo druge faze ali druge tovarne za proizvodnjo titanovega dioksida, so seveda vzbudile razne govorice in ugibanja. Prav zato smo prosili za izjavo predsednika izvršnega sveta celjske občinske skupščine Marjana Ašiča:

»Stališče izvršnega sveta, občinske skupščine in lahko bi tudi rekel Celja, je znano in jasno. Nismo za nadaljevanje del pri izgradnji druge faze titanovega belila, dokler niso rešeni vsi ekonomski in ekološki problemi okoli sedanje tovarne. Takšno stališče je zavzela občinska skupščina, ko je razpravljala o poročilu glede titanovega belila, ki ji ga je posredoval izvršni svet.

Tudi mi smo slišali to novico o nameravani gradnji pri cinkarni in smo se pozanimali v sami cinkarni, kaj je bilo v tej zvezi govorenega. Vodilni ljudje v tem kolektivu so nam dali jasno pojasnilo, da o tem ni bilo govora in da so tudi sami posredovali stališče kolektiva, ki pa je istovetno celjskemu, to je, dokler ne bodo rešeni ekonomski in ekološki problemi okoli sedanjega TiO₂ ni govora o nadaljevanju del oziroma o izgradnji druge faze titanovega belila.«

CELJE

KONKRETNA PRESOJA!

Ni naključje, če je bilo v zadnjem času v Celju več razprav o gospodarskih dosežkih lani in o prvih rezultatih letos. Glede na stanje, kakršno je — to pa na sploh ni rožnato — tudi zaključki teh posvetovanj pa naj so se vodili na seji občinske skupščine, predsedstva občinske konference SZDL ali izvršnega sveta, ne morejo in ne smejo ostati brez odmeva. In ne ostajajo.

Osnovne značilnosti gospodarskih gibanj v celjski občini letos se kažejo v porastu obsega industrijske proizvodnje, v zmanjševanju izvoza ne samo v primerjavi z lanskim letom, tudi glede

na letošnja predvidevanja, nadalje v zmernejšem zaposlovanju, ki pa bolj drži za gospodarstvo kot negospodarstvo, v povečanju zaloga gotovih izdelkov predvsem v industriji, v slabši založenosti trgovine, v zmanjševanju investicijske dejavnosti itd. Skratka, dovolj podatkov, ki spodbujajo nujne ukrepe, toliko bolj, ker je na spisku kar preveč temeljnih in organizacijskih zadev, ki poslujejo z izgubo in ki bodo negativno bilanco prikazale ob polletju. Značilen je nadalje podatek, da zaradi neuključnosti ni problemov, da se je torej finančna disciplina po zaslugi ukrepov

o zavarovanju plačil izboljšala, četudi na račun menic, da pa je vprašanje, kako je z vrednostnimi pokazatelji.

In tako ni naključje, da je akcija v teku, akcija, ki ne terja samo dopolnjene preglede gospodarskih gibanj v občini in ki zahteva predvsem oceno kvalitativnih sprememb v gospodarskem dogajanju, marveč, ki terja tudi pregled, koliko novih izdelkov so v zadnjem letu ali nekaj več osvojili v delovnih kolektivih, kako je z razvojnimi programi itd. Posebno oceno v tem času si zaslužijo komercialne in prodajne službe, saj gospodarstveniki sami ugotavljajo, da

le-te zaostajajo in da ne sledijo zahtevam zdajšnjega časa. Nujna bo tudi analiza o zaposlovanju, pa o gibanju stroškov... skratka analiza o vsem, tistem, kar je zapisano v resoluciji o družbeno-ekonomskem razvoju občine v letošnjem letu. In to ne na sploh, marveč konkretno v slehernem delovnem kolektivu posebej, v vsaki temeljni organizaciji združenega dela. Le iz konkretnega lahko sledijo tudi določene akcije. V tem smislu je izvršni svet celjske občinske skupščine sprejel tudi zaključke na zadnji seji in tako tudi stališča predsedstva občinske konference SZDL. M. B.

ŽALSKI SINDIKATI

ODPRLO SE JE!

Predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov žalske občine je na svoji zadnji seji v osrednji točki dnevnega reda razpravljalo o gospodarskem položaju v občini. Enotna ocena članov predsedstva je bila, da položaj ni kritičen, prej nasprotno, saj zadnji podatki o oživiljanju prodaje v mesecu maju spodbujajo večjo gospodarsko aktivnost. Na seji so govorili tudi o več primerih kolektivnih dopustov, ki so bili minul mesec v nekaterih žalskih organizacijah združenega dela. Ugotovili so, da so bili dopusti planirani že pred začetkom gospodarskega položaja in namenjeni potrebnim vzdrževalnim delom, kljub temu pa so vse osnovne organizacije opozorili, da morajo o morebitnih kolektivnih dopustih sklepati vsi delavci in ne poslovojni organi. Osnovne organizacije so zadolžili še, da tudi ob morebitnih kolektivnih dopustih zagotovijo kontinuirano in nemoteno delo komercialnih služb.

Ko so govorili o dosežkih iz stabilizacije, so člani predsedstva ugotovili, da ta dobro teče, da pa je kljub temu treba še bolj skrbno reševati vprašanja boljše produktivnosti, predvsem služb, boljše izkoriščanje delovnega časa in vprašanje smotrnosti zaposlovanja. Osnovne organizacije sindikata v združenem delu morajo še naprej

skrbno in budno spremljati položaj v svojih delovnih sredinah, vsaj enkrat mesečno pa morajo obravnavati celoten gospodarski položaj

v svojih tozidih na osnovi dostopnih in obstoječih podatkov, so sklenili na seji predsedstva občinskega sveta ZSS v Zalcu. čič

JACKO VPISAL MILIJON

Našel sem ga, ko je bil v največjem delovnem zagonu. Z žago v rokah je ves nasmejan dejal, da že ve, zakaj prihajam. Otrli si je znoj, ki mu je tekel izpod kuštravih las in brž pričel pripovedovati, zakaj se je odločil, da prav on, nekvatificirani gradbeni delavec pri žalskem sektorju Ingrada, vpiše cel milijon posojila za ceste.

»Mlad sem in nimam posebnih obveznosti ali velikih potreb. Preveč zapravljam in tako sem spoznal, da je skrajni čas, da pričnem varčevati. Prav ob tej odločitvi pa sem izvedel za razpis posojila za ceste. In če že nameravam varčevati, zakaj ne bi varčeval na način, ki bo družbi najbolj koristil. Rad pomagam, če le morem. Posojilo za ceste pa je zame le oblika varčevanja, ki je koristna zame in je povezano s pomočjo za hitrejši razvoj družbe v kateri živim. Tako razlaga Rifet Džogić, dvainvajsetletnik, ki je pred petimi leti iz Doboja prišel v Slovenijo.

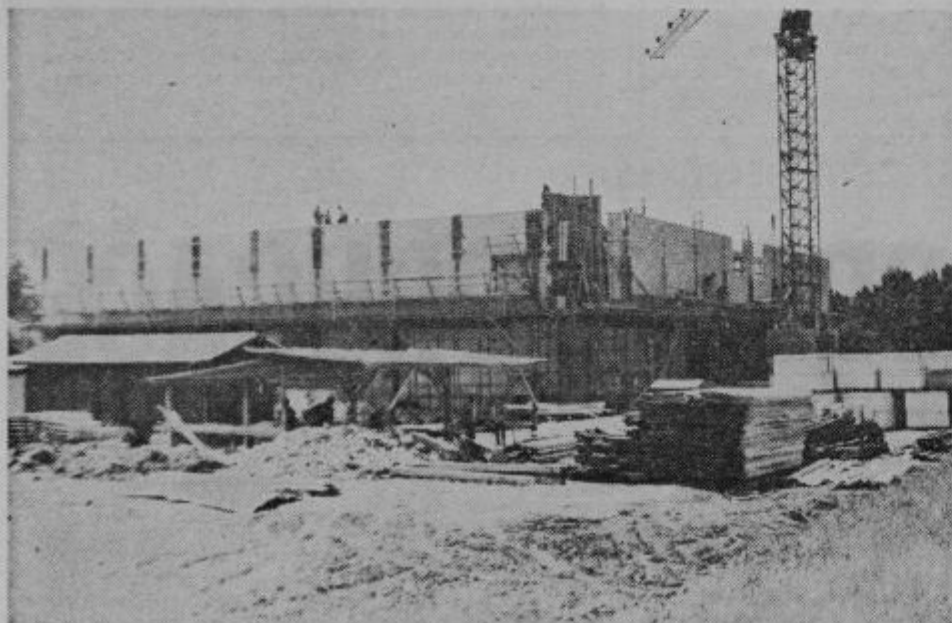
»Pri vas se odlično počutim in verjetno bo Slovenija ostala moj dom. Velikih mest ne maram, manjša, kot Zalec naprimer, pa so kot nalašč zame. Verjetno si bom tu ustvaril dom in družino,

zato nikakor ni čudno, da posojam svoj denar za ureditev slovenskih cest. Dobre ceste rabimo vsi. In pot po kateri lahko do njih pridemo najceneje in najhitreje je pač družbena akcija, posojilo, ki je drugod, v Bosni in Hercegovini naprimer, že dala odlične rezultate. Zato ne morem razumeti, kako da nekateri tako težkega srca vpišujejo posojilo.»

Takšen je mladi Jacko, kot ga kličejo prijatelji. Prijazen, neposreden, zavzet pri delu in poln razumevanja za družbena prizadevanja. Res škoda, da jih je še vedno veliko, ki ne razmišljajo tako kot Rifet Džogić—Jacko.

BRANKO STAMEJCIC

Zalska blagovnica, ki jo v Soseski gradi Ingrad, že kaže svoje prve obrise. Z blagovno hišo bodo končno tudi v žalski občini dobili prepotreben trgovski center, na kar potrošniki že dolgo čakajo. Tudi zato z gradnjo zelo hitijo. Foto: B. Stamejčić

ŠOLA LOČE

USPEŠNA VAJA!

Na pobudo občinskega odbora Zveze rezervnih vojaških starešin iz Slovenskih Konjic so organizirali v soboto na šoli v Ločah obrambni dan. Program so sestavili tako, da je obsegal najrazličnejše vojaške veščine in so učenci za njegovo izpolnitev rabili celih osem ur.

Začelo se je, ko je natančno ob 7. uri in 30 minut zatulila sirena in učenci so se skupaj z učitelji umaknili iz razredov. Za to so potrebovali samo minuto! Nato so odšli na tri različne konce in si ogledali kar po vrsti delo sanitete, gasilsko vajo, razkazali pa so jim tudi pehotno orožje. Po tem delu vaje, ki je trajal dve uri, so jim prikazali uporabnost puškomitraljeza in polavtomatske puške. Nato so se

učenci razdelili v dvajset delovnih skupin, izmed njih jih je polovica odšla na orientacijski pohod, druga polovica pa si je ogledala več veščin sanitarne ekipe, strelcev in drugih. Proti koncu obrambnega dne so učenci šestih, sedmih in osmih razredov, ki so pravzaprav sodelovali v izvedbi obrambnega dne, organizirali tudi

miting na prostem. Stab občinskih enot teritorialne obrambe jih je na njem pogostil s pravim partizanskim golažem, učenci pa so za zadnjo nalogo izdali šolsko glasilo, v katerem je bila zapisana celotna vsebina obrambnega dne. Domov so se razšli veseli, saj so vedeli, da so obrambne naloge izvršili zelo uspešno. D. S.

ŠMARJE

VELIKE PRIPRAVE

Tudi v šmarski občini se pripravljajo na razpravo o predlogu zakona o združenem delu. Ta je še toliko bolj pomemben za občino, ki si neprestano prizadeva v svojem gospodarstvu dvigniti proizvodnjo, razviti samoupravne odnose, svobodno menjavo dela in ustvariti boljše pogoje za delo. Znano je, da je že ob razvitih gospodarskih dejavnostih delovnih organizacij kot Steklarna, Kors, Bohor, Zdravilišče in še nekatera druga, precej močna tudi kmetijska proizvodnja. Vse večje potrebe se kažejo po temeljitejši dogovorjenosti odnosih, ki jih terja svobodna menjava dela. Ta je v šmarski občini še kako potrebna za

skladnejši razvoj posameznih območij. Tudi delo samoupravnih interesnih skupnosti temelji na dogovorih z združenim delom — potrebe v občini za kulturo, zdravstvo, šolstvo in ostala področja pa vemo, kakšna so. Zato obstoja več kot dovolj razlogov, da bodo povsod, kjer bo tekla razprava o predlogu zakona o združenem delu res temeljito sprejeli o svojem delu, izkušnjah, novih dopolnitvah in spreminjalnih predlogih.

Razlagalci predloga novega zakona so imeli dva seminarja, vse delovne organizacije v občini pa so pripravile analize svojega dela in poslovanja z ekonomskega stališča, pripravili so ocene

družbenopolitičnega dela, razvoja samoupravnih odnosov, dohodkovnih odnosov med TOZD in na osnovi teh analiz bo tekla v posameznih sredinah razprava. Na konkretnih primerih, pogledih, primerjavah in izkušnjah. Prve razprave bodo stekle te dni, končane pa naj bi bile do konca tega meseca. 34 razlagalcev bo odšlo v delovne organizacije. V občini so prepričani, da le s temeljito pripravo na razpravo o novem zakonu lahko dosežemo resnično dobro vsebino zakona o združenem delu. Sindikati, ki vodijo priprave in iniciativo so v šmarski občini dobro postavili osnovo za pogovor in so optimisti. DRAGO MEDVED

LOKE: GASILSKE VAJE

V Lokah pri Taboru so minulo nedeljo člani gasilskega društva pripravili sektorske vaje, ki so odlično uspele. Vaje pa so povezovali še z otvoritvijo nove motorne brizgalne, s katero si je to prizadevno gasilsko društvo zelo popravilo možnosti za uspešno delo.

Na posebni svečanosti, ki je sledila vajam in otvoritvi nove brizgalne so podelili zaslužnim članom gasilskega društva Loke 31 diplom. čič

RAZISKOVALNA DEJAVNOST

UTRJUJE SVOJO VLOGO

Občinske raziskovalne skupnosti. Za njimi je eno leto dela, izkušnje. Pred njimi pa dovolj problemov in še več nalog. Tudi vprašanj: kako naprej, kje je osnovna dejavnost, kakšna naj bo organiziranost, da bodo uspehi večji, boljši. Kakšno naj bo regionalno povezovanje?

Na nekaj teh vprašanj je dal odgovor nedavno posvetovanje predstavnikov občinskih raziskovalnih skupnosti celjske regije, ki ga je skupaj s republiško raziskovalno skupnostjo pripravila občinska raziskovalna skupnost v Celju. Sicer pa je prav ta pomenek opozoril, da bi se morali večkrat dobiti, zlasti zdaj na začetku poti, da bi bilo delo dobro zastavljeno, da bi se ne ustavljali ob neznankah, marveč, da bi bile vsaj osnovne naloge čim bližje.

Cemu raziskovalna skupnost?

Namenjena je delu v pravi pomeni besede, njena aktivnost se začneja in končuje v delovni organizaciji. Tam torej, kjer se srečujejo

z vprašanji surovin, kadrov in delovnih postopkov. Gre torej za dejavnost, ki je sestavni del celotnega dogajanja v gospodarstvu, gre za aktivnost, ki je vezana na delovnega človeka, na njegovo delo, rezultate dela.

Gre za prizadevanja, kako povečati delež domačega znanja v strukturi dela. To pa je v nizu drugih zahtev ne samo čista gospodarska naloga, marveč še večja politična akcija.

In kje je njeno mesto v občini?

Lahko bi rekli, da je občinska raziskovalna skupnost partner občinske skupščine še posebej pomembna gospodarska vprašanja, še zlasti razvojna, ne morejo in smejo iti mimo raziskovalne skupnosti. Pa tudi ne bodo šla. Še v tem mesecu naj bi se na skupnih seštevanih našli delegati zborov združenega dela in skupščin občinskih raziskovalnih skupnosti. Tako v vseh občinah. In pozneje, ob koncu meseca, tudi v republiškem merilu.

Prve delovne izkušnje zlasti občinske raziskovalne skupnosti v Celju so pokazale na naloge v inovacijski dejavnosti. To je vsekakor pomembna veja dela. Ni pa edina. V tej zvezi tudi ni bila odveč misel, da naj bi leto inovacij trajalo desetletja in naj bi nikoli ne prenehalo. To je naš kruh. Inovacije.

Celjski posvet pa je zelo natančno osvetlil še položaj raziskovalnega dela na sploh. Odgovoril je tudi na vprašanje, resda zelo na splošno, zakaj v mnogih delovnih organizacijah niso zainteresirani za takšno delo oziroma niso bili. Pač zato, ker so svoje probleme reševali s cenami, ne pa s spremembami v tehnologiji dela, ne z inovacijami. V tej zvezi se bo moral spremeniti tudi odnos do tistih raziskovalcev, inovatorjev, ki nosijo v sebi dobre zamisli, toda, ne vprašajte, kakšna je včasih pot, da jih uresničijo in kakšno je tu in tam vrednotenje tega dela.

Povsem utemeljena je bila tudi zahteva, da naj bodo ra-

zvojni programi dostopni vsem, da bo pri njihovi končni izdelavi sodelovalo čim več ljudi. Velja za vse. Ne deklarativno, odnos naj postane delaven ustvarjalen.

Kje je torej raziskovalno delo tam, kjer bi moralo biti v središču pozornosti? Odgovor si naj poiščejo v delovnih organizacijah sami in v njih tudi napotek za delo v prihodnje. Morda bo v tej oceni zanimiva tudi primerjava, koliko so v zadnjem obdobju dali za sindikalne in druge izlete in koliko za raziskovalno delo. Pa ne zato, da bi družabnosti napovedali bitko, marveč zato, da bo odnos do raziskovalnega dela bolj na dlani. Seveda pa je lahko takšnih primerjav še več. Dobrih in slabih. Toda, zdajšnji čas zahteva, da bodo v prihodnje ti pogledi na strani raziskovalnega dela, inovacij, tehničnih izboljšav, skratka prizadevanj, ki vodijo k večjim in boljšim proizvodnim in poslovnim rezultatom, k stabilizaciji.

M. BOŽIČ

GOSPODARSKI KOMENTAR

POSLEDICE NISO VZROKI

PIŠE: BRANKO STAMEJCIC

Zadnje čase prihajajo iz gospodarskih organizacij novi in novi izgovori ali opravičila, ki valijo krivdo za težaven položaj na najrazličnejše pojave, ki pa so vselej, kot po pravilu, izven gospodarske organizacije. Prav pogosti so v zadnjem času izgovori, ki za visoke zaloge v gospodarskih organizacijah okrivljajo zaprtost jugoslovanskega trga. Prav radi bi zapisali, da temu ni tako in da pri nas dejansko obstoja enotni jugoslovanski trg, vendar to ni mogoče. Vse več je namreč pojavov lokalističnega zapiranja v lastne okvire, vse več spodbujanja in pogostokrat tudi ščitjenja lokalne industrije. Ob tem, ko po tej strani pritruje kritika, ki jih izrekajo gospodarske organizacije, pa se hkrati tudi sprašujemo za vzroke in tudi za poti po katerih bi takšno zapiranje tržišča presegli.

Vzrokov za takšno stanje je mnogo. Takoj velja poudariti, da osnovni razlog ni zaščita lokalne industrije. Prej bi lahko govorili o pojavu podvojenosti zmogljivosti. Časi, ko je bila Slovenija edini proizvajalec večine izdelkov drobne potrošnje so že davno minili. Povsod so že odprti obrati iz skoraj vseh industrijskih panog in s tem se je močno povečala konkurenca na tržišču. Ob tem še ena ugotovitev. Včasih smo v tej konkurenci potegnili daljši konec na račun operane kakovosti. Ta pa je v zadnjih letih postala bolj bajka kot resničnost. Slovenska industrija s svojo šestokrat že zastarelo tehnologijo ni več sposobna proizvajati tako kakovostno, pa udi cenneje ne, kot je lahko včasih.

Logična posledica tega je bila, ob vseh prizadevanjih za razvoj lokalne industrije, da se je pričel jugoslovanski trg precej zapirati.

Osnovno vprašanje ob teh ugotovitvah je, kako do- seči spet enoten jugoslovanski trg, kako se lahko razdrobljena in premalo povezana, ob tem pa tudi premalo močna slovenska industrija, vnovič uveljavi v širšem jugoslovanskem območju.

V resoluciji o družbenoekonomskem razvoju v prihodnjih letih smo si zastavili nalogo preusmeritve slovenske industrije. Razvijali bomo predvsem tisto industrijo, ki ima najboljše možnosti za uveljavitev doma in v svetu. Prednost bomo dali črni metalurgiji, bazični kemiji, energetiki, družbeni izgradnji in razvoju infrastrukture. Bolj kot doslej se bomo usmerjali v izvoz, uvoz pa bomo spodbujali le v primerih, ko je potreben za oživiljanje izvoza. To so, vsaj v grobem osnovne naloge v prihodnjem obdobju. Takšna preusmeritev lahko pri ustvarjanju enotnega jugoslovanskega trga naredi veliko. Še predvsem, če se bomo zavedali, po kakšnih poteh se lahko najmočneje uveljavimo.

Edina sprejemljiva in realna pot je dvig kakovosti v naši predelavi, povezava z raziskavami tržišča, hitrim prilagajanjem potrebam tržišča, uvajanjem večjega števila inovacij, vse to v povezavi z razvijanjem in prodajo znanja in tehnologije, razvijanjem povsem novih področij proizvodnje in predvsem povezovanjem razdrobljene slovenske industrije ne le v republiških mejah ampak mnogo širše.

Hitrost pri reakcijah na potrebe tržišča, modnost in ekskluzivnost morajo postati osnovne devize naših gospodarskih organizacij. In če želimo doseči to, potem je treba izhajati iz lastne zaprtosti, lastnih napak in nesposobnosti, ne pa posledic takšnega lastnega ravnanja navajati kot vzroke za težave. Kajti trg v Jugoslaviji je zaprt le tistim, ki se mu ne znajo prilagoditi, ki ne znajo ali nočejo delati za potrošništvo ptorebe. O tem pričajo tudi podatki o dobrem poslovanju vseh tistih organizacij, ki se znajo pravočasno prilagoditi novemu času in novim zahtevam.

KONJICE: SEJA IS

Danes ob 10. uri se bodo sestali v Slovenskih Konjicah člani izvršnega sveta občinske skupščine. Med drugim bodo obravnavali osnutek odloka o določitvi tistih kmetij, za katere velja posebna ureditev dedovanja po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev, pregledali pa bodo tudi potek izvajanja srednjeročnega plana obnove in modernizacije magistralnih in regionalnih cest, ki potekajo skozi konjiško občino. D. S.

ŽALSKA SKUPŠČINA O DELEGACIJAH

Jutri dopoldan se bodo v Žalcu znova sestali delegati vseh treh zborov občinske skupščine. V osrednji točki dnevnega reda bodo govorili o uresničevanju delegatskih razmerij v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih v občini, obravnavali pa bodo tudi poročilo o delu komisije za prošnje in pritožbe.

Ob koncu seje bodo delegati razpravljali še o potrditvi več predlogov odlokov, med drugim o odloku o prispevku za komunalno opremljanje stavbnega zemljišča ter odlokih o več zazidalnih načrtih.

DAMJANA STAMEJCIC

VELENJE

SPOMENIK HEROJU

V parku pred poslopjem osnovne šole Miha Pintar-Toledo v Velenju so v sredini prejšnjega tedna odkrili spomenik narodnemu heroju in španskemu borcu Mihi Pintarju-Toledu, po katerem nosi šola tudi ime.

Miha Pintar je bil doma v Šentrupertu pri Celovcu, sicer pa se je družina kmalu po njegovem rojstvu 1913. leta preselila v Ruše. Leta 1936. je odšel v Španijo, po vrnitvi 1941. leta pa se je priključil šaleškim partizanom. Bil je tudi borec Pohorske čete in Prvega štajerskega bataljona. Prvega junija 1942. leta je Toledo s svojimi borci taboril v Ravnan pri Šoštanju. Bili so izdani. V spopadu s sovražnikom je bil ranjen. Čeprav bi se lahko rešil, tega ni storil, ker je pomagal ranjenemu soborcu. Tako je Miha Pintar-Toledo žrtvoval svoje življenje za ranjenega tovariša.

V spomin na ta dogodek, so na dan obletnice njegove smrti, odkrili doprsni kip, delo akademskega kiparja Antona Hermana iz Šoštanja. VIKTOR KOJC

KONJICE

VEČ ZA CESTE

Pri vpisovanju posojila za slovenske ceste so se delavci občine Slovenske Konjice že dobro odrezali. Največ čelavcev je doslej vpisalo za posojilo polovico povprečnega mesečnega dohodka, veliko pa je tudi takih, ki so vpisali kar celotni enomesečni zaslužek. Konkretnih podatkov o tem, koliko delavcev je v posameznih organizacijah združenega dela že vpisalo posojilo za slovenske ceste, v Konjicah še nimajo. Kljub temu pa vedo povedati, da je že v marsikateri organizaciji že več kot polovica zaposlenih vpisala posojilo za ceste.

V konjiški občini bodo po predvidevanjih zbrali okrog milijardo starih dinarjev za posojilo. To pa je skoraj tristo milijonov več, kot bi delavci te občine morali zbrati po planu dohodkov za posojilo. Vendar so v Konjicah namenoma predvideli več sredstev, ki jih nameravajo nameniti za popravilo in usposobitev občinskih cest. Sicer pa bodo na področje konjiške občine vložili tudi tri milijarde starih dinarjev iz skupno zbranega posojila. S tem denarjem bodo uredili in asfaltirali predvsem ceste Slovenske Konjice—Žiže, cesto do Oplotnice in pa cesto do Vitanja.

D. S.

KONJIŠKI KOMUNISTI

OCENILI GOSPODARJENJE

Na zadnji seji občinske konference ZKS v Slovenskih Konjicah so komunisti široko ocenili gospodarska gibanja v občini v obdobju prvih mesecev letošnjega leta. Da bi konkretno ocenili stanje razmer v delovnih organizacijah, zlasti z vidika gospodarjenja in družbeno-politične aktivnosti za sprotne reševanje aktualnih nalog, so člani ekonomske komisije in političnega aktivna občine opravili vrsto razgovorov kar v devetnajstih organizacijah konjiške občine. Na podlagi le-teh pa so izdelali oceno, ki med drugimi ugotovitvami zajema tudi obstoječo gospodarsko in politično situacijo v delovnih kolektivih ter usmeritev in planiranje razvoja delovnih organizacij.

Ko so ocenjevali obstoječo družbenoekonomsko in politično situacijo v gospodarskih organizacijah so člani konference ugotovili, da dosežanja prizadevanja za stabilnejše gospodarjenje niso šla mimo aktivnosti družbeno-političnih organizacij, zlasti ne preko Zveze komunistov.

Ob tem pa so menili, da je potrebno še zaostriiti odgovornost vseh političnih in vodilnih delavcev v gospodarstvu in družbenih dejavnostih. Zlasti je potrebno izpostaviti zahtevo po večji odgovornosti zato, ker so poslovni rezultati za obdobje prvih štirih mesecev letošnjega leta v konjiških gospodarskih organizacijah zelo slabi. V nasprotju z lanskim letom hitreje kot celotni dohodek naraščajo porabljeni sredstva ob istovrstnem upadanju rasti industrijske proizvodnje, zaposlovanja in produktivnosti. Fizični obseg proizvodnje se po delovnih organizacijah giblje različno, v skupnem obsegu pa znaša za obdobje štirih mesecev letošnjega leta komaj 96,7 odstotka glede na lansko isto obdobje. Največji izpad proizvodnje so zabeležili v Kostroju, Uniorju Zreče in Lesno industrijskem podjetju. Zaostajanje gospodarske rasti bo vsekakor povzročilo v celotnem družbenoekonomskem življenju negativna gibanja, zato bo zelo težko doseči do konca leta plan-

ska predvidevanja, so menili člani konference. Organizacije združenega dela posvečajo veliko skrb socialni varnosti delavcev in vprašanjem stimulativnega nagradenja. V zvezi z neposredno družbeno vlogo splošnega varčevanja in stabilizacijo gospodarstva so se delovni kolektivi že v lanskem letu resno lotili zmanjševanja vseh vrst stroškov in različnih oblik porabe ter to aktivnost prenesli tudi v letošnje gospodarstveno leto. Člani konference ZKS pa so menili, da je potrebno dosežanje uspešne stabilizacijskih naporov kot akcijo voditi še naprej.

Pri tem, ko so ocenjevali uveljavljanje samoupravnega družbenega načrtovanja in oblikovanja srednjeročnih programov v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih, so komunisti ocenili, da ta proces v konjiški občini ni dosegel zadovoljivih rezultatov. Na nivoju celotne občine je resda osnutek srednjeročnega plana raz-

voja že pripravljen, drugače pa je v delovnih organizacijah, ki so planirale le minimalne kazalce razvoja, nekatere pa so se omejile le na planiranje naložb. Komunisti so na seji konference takšno stanje ostro kritizirali in menili, da ni mogoče odstopati od zastavljenih nalog in rokov v zvezi z izdelavo srednjeročnih programov razvoja.

Ob vseh vprašanjih, ki so jih obravnavali na seji občinske konference, so konjiški komunisti oblikovali tudi vrsto sklepov. Prav tako so odgovorno ocenili, da se morajo aktivno vključevati v družbenoekonomsko odnose v združenem delu. Komunisti na vodilnih delovnih mestih v gospodarskih organizacijah in tisti, ki opravljajo funkcije v samoupravnih organih pa prevzemajo nase največjo težo odgovornosti za uresničevanje stabilizacijskih in drugih ekonomskih ukrepov v delovnih organizacijah.

CTR CENTER GOLOVEC

NIČ VEČ VPRAŠAJ

Kolikšno olajšanje! Nič več dilem: bo ali ne bo. Nič več vprašanj, kdaj in kako, čeprav to ne pomeni, da teče vse po maslu. Ne. Pa vendar — celjski turistično rekreativni center Golovec je postal dejstvo. Tu je in še nekaj dni, pa bo zaživel. Ne v polnem obsegu, navzlic temu pa z velikim korakom.

Zdaj so skoraj pozabljene težave, ki so spremljale graditev. Težave tehničnega in finančnega značaja. Slednjih še ni konec. Še zlasti, ker je opravljena komaj prva faza del in ker druga dela še čakajo, za katera bo prav tako treba seči v žep. Toda, prvi rezultati bodo vsekakor spodbudni za nadaljnje delo. Tudi za zbiranje denarnih sredstev.

Dela v prireditveni dvorani so skoraj končana, vsaj glavna. Minule dni so v sredini prostora pod veliko streho že začrtali igrišča. Tri za košarko, prav toliko za odbojko in eno za rokomet. Takšna razporeditev bo veljala za rekreacijsko dejavnost. Kadar pa bo tekma v košarki zares, tedaj bo urejeno le eno, na sredini prostora, ki je pokrit s snovjo syntelast, podobno tartanu.

Tudi tribune so že postavljene. Škoda, da že zdaj ni naprave za njihovo avtomatično postavitve ali odstavitev.

Prireditvena dvorana pa je zaživila tudi sicer. V njej že delajo delavci uprave celjskega turistično-rekreativnega centra Golovec. Za direktorja centra v izgradnji je bil pred kratkim imenovan Nace Krumpak. Te dni pa je imel tudi prvo sejo svet Golovca, ki ga vodi Fedor Gradšnik. Torej spet izkušena roka. Sicer pa so v svetu ugledni družbenopolitični delavci, kar vse potrjuje, da gre več kot zares.

Pred veliko odgovornostjo bo stal programski svet. Vskladiti bo moral vse želje, zahteve in potrebe po koriščenju dvorane. Zato so se te dni obrnili na vse morebitne uporabnike Golovca in jih prosili, da jim posredujejo svoje želje. Potem jih bo treba vskladiti, časovno razporediti.

Prav tako je odprto še vprašanje prirejanja sejamskih in drugih podobnih prireditiv. Ali bo za to ustanovljena posebna samoupravna interesna skupnost? Ali bo nalogo organizatorja ali izvajalca sprejel kolektiv centra? Ne glede na ta vprašanja, bo letos vse po starem. Zlasti pri devetem sejmu obri, ki bo tokrat v resnici v hali Golovca. Vso skrb za pripravo in izvedbo sejamske prireditve ima poslovno združenje Formator.

Ceprav bo Golovec v svoji prvi fazi predvidoma uradno odprt 16. julija in to v okviru prireditve na čast praznika celjske občine, bo hala že prej sprejela svoje goste. Tako vse kaže, da bo lahko že zaključek Balkanskih atletskih iger v tej dvorani. Vrh tega je zadnji dan tega meseca tu predvidena rokometna tekma med Celjani in jugoslovansko državno reprezentanco. Srečanje bo v počastitev tridesete obletnice rokometu v mestu ob Savinji.

Golovec je torej tu. Razen v dvorani, zdaj hitijo pri urejanju okolja in energetskega centra. Okolje dvorane že zdaj dobiva veličastno podobo, čeprav na njem še vozijo buldožerji. Toda, prvi videz je tu. Lep.

Celjski turistični rekreativski center postaja resničnost. Želimo mu, da bi zaživel s polnimi pljuči in da bi že od vsega začetka izpolnjeval svojo osnovno nalogo. Ta pa je raznolika. Rekreativna, šport, zabavne in kulturne prireditve, sejmi in razstave, politične in druge manifestacije. Zato ga sprejemimo kot svojega in mu vsak po svojih močeh pomagajmo, da bo pogumno in odločno stopil na pot.

M. BOŽIC

NAZARJE

POGIN RIB

Zgodilo se je zadnjega maja. Časovno je dogodek torej odmaknjen, problemsko pa prisoten ob vsakem času. Tudi danes in jutri. Zlasti kot opozorilo, da bo treba v varstvu narave napraviti nekaj več. Na vsak način pa uveljaviti več odgovornosti in dosledno preganjati malomarnost!

Zadnjega maja letos so v Savinji v Mozirju opazili plavati mrtve ribe. In to večjo količino. Lipani in sulci. Med njimi velikani.

Akcija je hitro stekla, inšpekcijski organi so bili na delu že naslednji dan. Zapisali so tudi zapisnik. Iz nje ga tudi črpamo podatke, ki jih navajamo.

Tisti dan so iz tovarne AZOT Goražde pripeljali v nazarski GLIN avtocestno s priklopo okoli 25 kubičnih metrov 25 odstotnega

amonijaka za potrebe tovarne. Ko so začeli pretakati, se je bržčas tudi zaradi okvare na cisterni razlila tekočina po cestišču ter je odtekala v vstopni jašek meteorne kanalizacije. Ta meteorni kanal pa je povezan z glavnim odvodnim kanalom odplak z območja GLIN. Prišlo je do izliva v Dreto in nekaj metrov za tem v Savinjo. Učinek je bil porazen. Pogin rib v dolžini nekaj kilometrov. Poleg tega so inšpektorji ugotovili, da je bila tudi cisterna v GLIN postavljena vna črno.

Zadeva bo seveda dobila svoj odmev pri javnem tožilstvu. Toda, prav je, da bi dobila ustrezen odmev tudi v spremenjenih človeških odnosih do varstva okolja, narave.

-an

Delavska univerza

ŽALEC

vpisuje

v šolskem letu 1976/77

v 1. letnik Višje agronomske šole, oddelek za tehnologijo s pospeševanjem kmetijstva

Pogoji za vpis:

— dokončana 4-letna srednja šola
— 2 ali 3-letna poklicna šola in skupaj s šolanjem 4 leta prakse ter sprejemni izpit.
Predavanje in izpiti bodo organizirani v Zalcu, v popoldanskem času s sodelovanjem Višje agronomske šole Maribor.

Vpis možen do 30. junija 1976 oziroma 15. julija za kandidate, ki bodo opravljali sprejemni izpit. Prijave sprejema Delavska univerza Žalec, Cankarjeva 1 (telefon 710-616).

DELAJSKA UNIVERZA CELJE

RAZVEJANO DELO

Delavska univerza v Celju deluje kot samoupravna izobraževalna organizacija združenega dela in opravlja dejavnost posebnega družbenega interesa s področja vzgoje in izobraževanja odraslih in doraščajoče mladine.

Ceprav je denarnih sredstev za ureditev učilnic, opreme in učnih pripomočkov veliko premalo, delo, oziroma izobraževanje ob delu dobro teče. Na Delavski univerzi skrbijo za dobro počutje slušateljev in predavateljev, ker se zavedajo, da je to osnovni pogoj za uspešno delo. Tako so v preteklem šolskem letu v sodelovanju s poklicnimi, srednjimi, višjimi in visokimi šolami, organizacijami organizirali različne obilne politične organizacije, ki so organizirali različne oblike izobraževanja ob delu, za katerega vlada vsako leto veliko zanimanje. Pouk tudi v letošnjem šolskem letu teče za srednje in strokovne šole

ter višje in visoke šole. Poleg tega veliko slušateljev obiskuje različne tečaje in seminarje, s katerimi se slušatelji strokovno izpopolnjujejo za delo v svojih sredinah. Posebna oblika izpopolnjevanja je tudi izobraževanje ob delu v posameznih organizacijah združenega dela, ker na tak način dobijo organizacije združenega dela izredno pomembne podatke, ki jim služijo za sodobnejši pristop k vodenju kadrovske politike. Veliko zanimanje in potrebe dodatnega izobraževanja vladajo tudi na področju družbeno-političnega in ekonomskega izobraževanja, ki ga je v lanskem šolskem letu z velikimi napori, vendar uspešno, vodil en sam sodelavec Delavske univerze. Na vseh omenjenih področjih je v lanskem šolskem letu 1975/76 predavatelj skupno 280 predavatelj.

Delavska univerza opravlja

torej zelo razvejano dejavnost in išče najboljše poti za še večjim in neposrednim povezovanjem zlasti z organizacijami združenega dela.

Prehod v usmerjeno izobraževanje, izredno neavidična kvalifikacijska struktura v gospodarstvu, nove dejavnosti, nova tehnologija, potreba po večji produktivnosti in racionalizaciji, vzpodbujanje inovacij, v veliki meri spreminjanje delovanja Delavske univerze in ji daje mnoge možnosti za realizacijo vseh navedenih potreb. Razumljivo pa je, da ena izobraževalna institucija ne more biti tako univerzalno usposobljena, da bi lahko realizirala zelo heterogeno paleto izobraževalnih vsebin, zato se Delavska univerza povezuje z ostalimi institucijami kot soustvarjalec in realizator programov, ki imajo značaj permanentnosti, dinamičnosti in ki se v največji meri prilagajajo družbeno-ekonomskim potrebam.

Ljubljanska banka

podružnica celje

OBRTNIKI-POSJOJILA

Sporočilo je bilo kratko in jedrnat:

»Ljubljanska banka, in s tem tudi njena celjska podružnica, je začela samostojnim obrtnikom odobravati kredite za občasna obratna sredstva. Vi, ki združujete sredstva v banki in je vaša obrtniška dejavnost pomembna za gospodarski razvoj občine ali regije, boste lahko najeli kredit do višine 100.000 dinarjev z rokom vračila do 12 mesecev in obrestno mero enajst odstotkov. Na vsa vprašanja vam bomo odgovorili v Ljubljanski banki. Zato se obrnite na poslovno enoto, kjer vodite žiro račun.«

Navodila za odobranje kratkoročnih kreditov samostojnim obrtnikom za obratna sredstva so stopila v veljavo prvega aprila letos. Pri obrtnikih so našli na ugoden odmev. O tem govorijo tudi prve prošnje, ki jih ni bilo malo in prve rešene zadeve. To ni dolgo trajalo in zamotan postopek. V teh primerih ni čakanja in nivoje. Vse opravile pri okencih in vse zelo hitro, da ne rečemo takoj. In to v poslovni enoti, kjer imate svoj žiro račun. Torej doma, v domačem kraju ali zelo blizu njega.

Povsem razumljivo je, da lahko posojilo dobijo samo tisti samostojni obrtniki, ki so kreditno sposobni.

In višina posojila?

Najvišji znesek je 100.000 dinarjev, obrestna mera pa 11 odstotkov.

Ljubljanska banka in tako tudi njena celjska podružnica odobrava ta posojila za nakup materiala in surovin,

torej reprodukcijskega materiala ter za premostitvene kredite za izplačilo osebnih dohodkov.

Vračilni rok za odobrena posojila je do enega leta. Samostojni obrtnik pa lahko kredit odplača v enem znesku ali obročno.

Razen tega mora samostojni obrtnik, ki prosi za posojilo, zadostiti zakonu o zavarovanju kredita. Tu je seveda več možnih oblik od menic do vknjižbe zastavne pravice, do jamstva obrtnih zadrug ali združenja in podobno.

Pomembno je še to, da poslovne enote celjske podružnice Ljubljanske banke nakazuje znesek odobrenega kredita na žiro račun obrtnika, seveda pa se posojiljemalec v kreditni pogodbi zaveže, da bo posojilo porabil le za namene, ki so navedeni v kreditnem zahtevku. Torej, v vsakem primeru le dogovorjena, namenska poraba.

In še to — samostojni obrtnik mora h kreditnem zahtevku priložiti še potrdilo občinske skupščine, da je njegova dejavnost v skladu z razvojnim programom občine. Sicer pa to velja samo za obrtnike, ki na novo odpirajo obrtno delavnico.

Zapomniti si tudi velja, da je premostitveni kredit za izplačilo osebnih dohodkov možen le v primeru, kadar ima obrtnik urejeno izplačevanje osebnih dohodkov zaposlenim preko poslovne enote celjske podružnice Ljubljanske banke, torej, da gre za hranilne knjižice ali tekoče račune.

ŽALEC: TVORNE RAZPRAVE

Razprave o osnutku zakona o združenem delu v žalski občini potekajo po načrtu, vsebinsko so dobro pripravljene, posebej dragoceni pa so prispevki delavcev, ki se tvorno vključujejo v razpravo. Tako so na svoji nedavni seji ugotovili člani občinskega sindikalnega sveta.

Da bi razprave še bolj vzpodbudili in omogočili tudi boljše razumevanje vseh bistvenih novosti, ki jih prinaša »mala ustava«, so v žalski občini pripravili posebno gradivo, ki je pod naslovom Osnutek zakona o združenem delu izšlo v 10.000 izvodih. Gradivo na 12. straneh osvetljuje vse spremembe, ki jih v obstoječo zakonodajo vnaša osnutek zakona o združenem delu. Nedvomno gre za odlično pripomoček, ki bo delavcem v tozidih še kako pomagal. Klubu samoupraviteljev, ki je gradivo pripravil, gre zato vse priznanje.

Razprave o mali ustavi v žalski občini so tvorne tudi zato, ker jih v večini tozgov povezujejo s primerjavami dosežene stopnje uveljavljanja ustavnih določil in novimi določili iz osnutka zakona. Doslej so prevladovala vprašanja s področja svobodne menjave dela, predvsem pri vzgoji in izobraževanju, s področja kmetijstva pa je največ razprav povezanah s položajem kmetov kooperantov in bodočo novo organiziranostjo kombinata Hmezd, ki se bo moral po sprejemu zakona povsem na novo organizirati.

»MINI« BRIGADA NA BLATNEM VRHU

SKALJENA STUDENČNICA

Pred štirimi, petimi leti sva s Stanko Vizoviškovo bila tu na Blatnem vrhu. S stričkom, Brankom Defarjem, smo se pogovarjali o tem, kaj so ti kraji dali med NOV in kako presneto pozabljeni so ostali.

Pred dobrimi tremi tedni je v kraje prišla »mini brigada«, ki si je nadela ime MDB Stanke Vizovišek, v spomin in čast mladi vzgojiteljici in aktivistki, ki je nenehno, nepomirljivo opozarjala na dolg družbe partizanskim krajem ob Gračnici in ki je mnogo prezgodaj omahnila v smrt.

Danes na Blatnem vrhu ob zasuti vodovodni cevi stoji betonska petokraka v spomin na brigado...

Kako težavno je bilo dobiti mlade za to »kmečko akcijo«. Brigadirje so poslale še občine Laško, Šentjur in Velenje, Zalec in Slovenske Konjice pa en dan skupini za enodnevno akcijo. Celó v laški občini niso zbrali dovolj mladih — iz radeškega območja ni bilo nikogar. Kako težko je bilo delo in spopad z nalogo, za katero je bilo predvideno vsaj enkrat toliko delovnih rok?!

Pa se najde kdo, ki čisto studenčnico, ki simbolizira akcijo in cilj gradnje vodovoda, skali, umaže...

In pride tudi mimo vplivni popotnik, se ustavi iz tretjih ust naredi oceno, ne vidi delovišča niti brigadirjev ter sklène, priznanj ne bo.

Se bo studenčnica naposled zbistrila?

Ce bi pisatelj Prežihov Voranc našel na razmere na Blatnem vrhu na Kozjanskem, bi imela koroška »Kopljí pod brezó« svojo inačico.

Od kod se jemlje blato po Blatnem vrhu, če je ta kraj tako reven z vodo. Kadar so presušili vodnjaki na dvoriščih, presušili pa so vselej zelo hitro, je bil edini vir vode zunanji vasi v »akoiimenovani« »rupi«, kjer se voda tancirala v kotanjo tudi v najhujši suši. Da bi imeli vodo, so nekateri šli k »rupi« tudi opolnoči in jo nastregli, zato pa oni, ki so prišli zjutraj, vode niso več dobili. Zaradi vode so se v Blatnem vrhu vneamali prepirti, slabi medosedski odnosi nekoč, včeraj vse do današnjih dni.

Nekateri so obupali nad vodnjaki in brentami, se lotili drage, mukotrpne gradnje vodovodov. Za enega, za nekaj hiš skupaj. Pa je zajetje presušilo in se je voda prestavila. In vse se je začelo znova. Kje najti zanesljiv, dovolj močan izvir. Pod

Voluško goro je vode dovolj, toda daleč je.

Kaj če bi vseeno... so začeli misliti nekateri in trajalo je, preden so si upali misel izreči naglas, da bi se jim kdo ne smejal...

Potlej so vprašali pri komunalni. Ernest Suhelj, ki ve kako se stvari streže, je prišel, vse pregledal in dejal: »Od Voluške gore bo treba napeljati vodo in nad Blatnim vrhom postaviti rezervoar.« Kdo bo kos tej nalogi, če nekateri zmagujejo z glavo in nočejo bizu, ker bo vsa reč tako in tako propadla in z vodo ne bo nič, drugi pa se preštevajo in vidijo, da jih je premalo.

Zdaj preskočimo na konec, na minuli petek, ko je bil »likofa«. Treba je bilo slišati krajanje, ki so drug za drugim stopali ob zaključni slovesnosti pred brigado in navzoče goste, ko so iskali po spominu besede, ki bi bile dovolj prepričljive, ki bi mogle dopovedati, da bi brez teh mladih fantov, brez dveh deklet, ki so sodile k bri-

gadi, težko kaj opravili. Bilo bi jih zmoglo ob delu, ki ga terjá grunt. Mladi pa so skupali glavni jarek za glavni vod skozi gozd, frate, zbit lapor in ilovico, položili vodovodno cev, zasuli jarek in oni dan je izpod Voluša prišla na hrib nad Blatnim vrhom voda. Veselja ni bilo ne konca ne kraja, kajti vse preveč je bilo »pre-rokov«, ki so ugotavljali, da je »tehnično nemogoče«, da bi voda pritekla na ta hrib.

Mladi so prebili led, zdaj bo vse mnogo lažje. Dvom, da bi bilo delo zastoj, je preč. Zdaj gre za to, da z zajetji zberejo čim več vode, da skupljejo od rezervoarja jarke do domov in da napeljejo vodo. Enajst interesentov je sklenilo, ko bo voda pritekla, bo pritekla v vseh hišah hkrati. Se počasi vrača enotnost, ki bo pregnala spore. Korak za korakom je šlo, najprej z elektriko, potem s cesto, zdaj z vodo. In ko so govorili krajanje, zares nevarni govoranci, so se mno-

gim oči rostile in glas za-tresel, kajti od sobote dalje so bili brez svoje »mini brigade«, ki jim je prinesla zaupanje, da družba le ni pozabila, nanje v teh krajih v vasi, ki je bila leta 1944 do tal porušena od ustašev — kar zgovorno priča o tem, na kateri strani je bil Blatni vrh med vojno.

»Kaj bomo zdaj brez brigadirjev? Dolgčas bo na tej rebri.« Je tožila Defarjeva, ki sicer že dolgo ima svoj vodovod, pa ji je brigadica pomenila poživitev vsakdana.

»Zahtevamo, da brigadirji dobijo priznanje za svoje delo, da dobijo vsi tiste značke...«

In ko stopajo pred stroj, se krajanom trese glas tudi zaradi krivice, ki se je brigadi zgodila.

»Ne smejo od tod brez priznanja, ki jim gre!«

Ernest Suhelj, tehnični vodja del zagotavlja z evi-denco in jo primerja z normativi. Mladi so v dneih, ko so lahko delali, dosegli in presegli normo, ki je veljavna za taka

delo in to za odrasle, podobnih del vajene delavce.

Da so bili tudi drugače aktivni, je dokaz kulturni nastop, ki so ga pripravili ob zaključku in »biliten«, ki so ga izdali. O stikih z domačini niti ne govorimo, kajti besede kmečkim ljudem ne grede tako od ust, pa so bile tokrat polne hvale in zahvale.

In kaj se je zgodilo? Zgodilo se je, da jih je nek krajevni funkcionar, bolj prišlek kot priznan krajan, grdo obrekoval, kako nič ne naredijo, kako ni discipline, tega in onega...

Zgodilo se je, da so je z zvezne akcije »Kozjansko 76« vračal mladiški funkcionar v Ljubljano in se oglasi — oglasil ravno pri prej omenjenem in dobil »podatke«, da so brigadirji MDB »Stane Vizovišek« nevredni kakršnega koli priznanja.

Ob zaključku akcije sedem najboljših brigadirjev ni dobilo obljubljenih »udarniških« značk. Bri-

gadirji, ki so dobili poino priznanje krajanov, izvajalca del, občinske konference ZSMS, ti brigadirji čakajo zdaj, da se bo izkazala pravica in opral madež, neodgovorno, če ne zlobno vržen nanje. Pa ne čakajo samo brigadirji. Čakajo krajanje Blatnega vrha. Hudo jih zanima, ali znamo biti pošteni in pravični na »višji ravni? To bo za njih precejšnje merilo, ali se spori med ljudmi dajo preseči ali pa je v človekovi naravi, da je krivice, brzoplet v obsodbi in očni, trmast, ko bi bilo treba popraviti napako.

»Ko boste vsi pozabili, da ste kdaj delali na tem Blatnem vrhu, bomo mi vsi vede! kaj smo vam dolžni, vsakič, ko bomo odprli vodovodno piplo!«

Tako je dejal Tine Bevc, predsednik režijskega odbora ob zaključku.

Bo ostalo le pri tem priznanju.

JURE KRAŠOVEC

TURISTIČNO REKREACIJSKI CENTER »GOLOVEC — CELJE« (V IZGRADNJI)

Svet TRC Golovec, Celje razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJA KOMERCIALNIH POSLOV

Pogoji:

- visoka ali višja šolska izobrazba ekonomske smeri
- organizacijske sposobnosti
- zaželená praksa

2. VODJA SPORTNO REKREACIJSKEGA IN PRIREDITVENEGA KORIŠČENJA CENTRA

Pogoji:

- visoka ali višja izobrazba telesno-kulturne smeri
- izrazite organizacijske sposobnosti

3. VODJA RAČUNOVODSTVA

Pogoji:

- višja ali srednja izobrazba
- izkušnje pri investicijskih poslih

4. GOSPODAR

Pogoji:

- poklicna in delovodska šola
- izrazite organizacijske sposobnosti

5. TAJNICA

Pogoji:

- administrativna šola

6. REFERENT ZA REKREACIJO IN TTV

Pogoji:

- višja ali srednja šola za telesno kulturo
- organizator

7. VZDRŽEVALEC

Pogoji:

- Poklicna šola — električar
- Zaželene izkušnje s klimatskimi napravami

8. DELAVEC

Pogoji:

- NK

9. SNAŽILKA (2 x)

— NK

10. HONORARNI SODELAVCI — 40 (reditelji, dežurni, informatorji, blagajniki...)

K prijavi za razpisano delovno mesto morajo kandidati predložiti:

- a) spričevalo o šolski izobrazbi
- b) opis dosedanjih zaposlitev

RAZPISNA KOMISIJA

TELOVADNICA EŠC

POMOČ STARŠEV

Pri Ekonomskem šolskem centru so septembra 1975 pričeli z gradnjo prepotrebne telovadnice, katere gradnja se zdaj približuje h koncu. Veliko truda in naporov je bilo potrebno preden je gradnja stekla. Prva sredstva za pričetek gradnje so prispevale delovne organizacije iz celjske regije, nekaj se jih je prililo iz skladov za izgradnjo centrov posebnega družbenega pomena, Republiške izobraževalne skupnosti in Telesno kulturne skupnosti Slovenije.

Zdaj, tik pred zaključkom gradnje pa so vsa sredstva pošla, saj je gradnja terjala mnogo dodatnih in nepredvidenih stroškov, poleg tega cene gradbenega materiala neprestano rastejo. Tako se je vodstvo šole znašlo pred težko dilemo, kako naprej, kako gradnjo čimprej zaklju-

čiti, kajti telovadnica, ki je zdaj na razpolago 960 dijakom Ekonomskega šolskega centra, telovadnici sploh ni podobna. Učne ure telesne vzgoje v stari nekdanji kape-li tega doma so vse prej kot zdravju dijakov koristne. Majhen, temen in zadušljiv prostor brez ustrezne oblačilnice in sanitarij se telovadnica niti ne more imenovati.

Nova telovadnica bo za šolo velika pridobitev in pridobitev za vsakega dijaka posebej, kakor tudi za profesorice telesne vzgoje. Kot rečeno, pa je tik ob zaključku gradnje zmanjkalo denarja za telovadno orodje in drugo nujno opremo. Ker ni bilo več nobene druge možnosti dobiti še manjkajoča sredstva, se je vodstvo šole obrnilo na starše dijakov s prošnjo in vprašanjem, da bi

starši v dveh obrokih po 100 dinarjev pomagali dijakom in šoli iz finančne stiske. Starši so se klicu na pomoč lepo in hitro odzvali in mnogi so že prispevali znesek 100 ali kar v celoti 200 dinarjev. S prošnjo za prispevek se je šola obrnila le na starše tistih dijakov, katerih socialni položaj ni vprašljiv. Starši maturantov pa naj bi podprli akcijo, seveda prav tako na prostovoljni bazi, iz solidarnosti do šole z zneskom 100 dinarjev.

Vsi profesorji in ostali člani Ekonomskega šolskega centra so se dogovorili, da bodo isti znesek, 200 dinarjev, prispevali tudi sami.

Če bo akcija dobro stekla, bodo v jeseni dijaki te šole prvič prestopili prag nove telovadnice.

M. P.

DIJAŠKI DOMOVI

NA ODŽAGANI VEJI SO

V Celju imamo tri dijaške domove: Dom Dušana Finžgarja, Vere Šlandrove in Kajuhov dijaški dom, kjer prebiva mnogo srednješolcev iz celjske regije ter iz mnogih drugih krajev naše ožje in širše domovine. Dijaki, ki živijo v celjskih domovih, nimajo najboljših pogojev za delo in življenje, poleg tega pa se srečujejo še z mnogimi drugimi problemi, ki jih v tem času, ko govorimo in se pripravljamo na prehod v usmerjeno izobraževanje, ne smemo in ne moremo spregledati.

O zmogljivosti dijaških in študentskih domov v naši republiki so že nekaj let eno od kritičnih vprašanj pri mo- žnostih vključevanja mladih v izobraževanje na srednji in visoki stopnji. Zato je izobraževalna skupnost Slovenije v želji, da z omejenimi materialnimi možnostmi doseže najboljše rezultate, sprejela normative za gradnjo domov. Ti normativi so obenem osnova za planiranje novih zmogljivosti, kar zadeva finančne obveznosti, sama sanacija in izgradnja pa mora potekati vzporedno z razvojem centrov usmerjenega izobraževanja na posameznih območjih. Znano je tudi, da je materialno stanje nekaterih domov v Sloveniji izredno peneče in da so nekateri postali življenjsko nevarni in zdravju škodljivi. Domovi so povečini po bivših samostanih, sirotišnicah, starih šolah in vojašnicah in so zato neprimerni za bivanje dijakov in nefunkcionalni. Mnogi domovi niti niso ogrevani, nimajo ustreznih sanitarij, nekateri so brez učilnic in dnevnih prostorov, spalnice so prenatrpane z etažnimi ležišči in dotrajano opremo. Med 60 domovi v Sloveniji jih kar 25 datira iz prejšnjega stoletja, saj je njihova povprečna starost 214 let. Izmed teh domov bi jih bilo potrebno 19 takoj izprazniti.

Pomen domov je nedvomno tudi v izenačevanju možnosti za izobraževanje in omiljanju negativnih vplivov socialnih razlik. Največ je v domovih delavske in kmečke mladine, kar 78,9 %. Zanimiv je tudi podatek, da so učni uspehi učencev, ki živijo v domovih boljši od učnih uspehov ostalih učencev. Boljše uspehe pogotovo zlasti organizirano učenje, navedbe na učne metode in delovne navade in stalno spremljanje učnih uspehov v šoli, saj pozitivni uspehi dosega skoraj 95 % učencev v domovih.

Republika izobraževalna skupnost je pripravila prioriteten program gradnje dijaških domov, po katerem je na desetem mestu gradnja dijaškega doma v Celju. Z novogradnjo in 480 ležišči bi bili tako nadomesteni neustrezní prostori Kajuhovega doma in povečane zmogljivosti od sedanjih 793 ležišč v

domovih na 1000, kar pa je pogojeno z izgradnjo centra usmerjenega izobraževanja.

Sicer pa se zdi dejstvo, da mora biti dijaški dom vključen v center usmerjenega izobraževanja povsem razumljivo.

V celjskih dijaških domovih živi preko 500 dijakov, od teh jih je največ nastanjenih v Finžgarjevem domu. Ker ni jasna usoda najslabšega, Kajuhovega doma, se poraja vprašanje vključevanja novega kadra, kar ovira srednjeročno planiranje ob novogradnji. Poraja se tudi vprašanje vlaganja sredstev v dotrajan Kajuhov dom. Po drugi strani pa je dom star in dotrajan in za bivanje dijakov ni primeren. Primer na lokacija za nov dom bi bila seveda v bližini šol, da bi dijakom iz doma bila omogočena vsaj uporaba igrišča in telovadnice. Tipični projekt bi omogočil, da kasneje okoli doma zrastejo nove stolpnice takrat, ko se bi pokazale potrebe. Najboljša rešitev bi bila vsekakor koncentracija vseh domov. Obstaja sicer teoretična možnost, da bi se dom pričel graditi prej kot je to predvideno po prioritetenem redu, če bi kateremu domu, ki bi bil prej na vrsti ne uspelo zbrati vse potrebne dokumentacije, brez katere ne more dobiti potrebnih sredstev za novogradnjo.

A kot v začaranem krogu nastopi nov problem: nezagotovljena sredstva za dokumentacijo, čeprav Republika izobraževalna skupnost že pripravlja rešitve za čimhitrejšo zagotovitev teh sredstev.

Po zakonu o srednjem šolstvu so domovi in srednje šole izenačeni po svojih dolžnostih, kar pa se tiče financiranja, pa nimajo vsi enakih pravic, saj je v domovih financiran samo predavateljski kader, na srednjih šolah pa tudi administrativni. Oskrbljena za učence v vseh treh celjskih domovih znaša letos 110 starih tisočakov, ki jih večina učencev le s težavo plačuje, kljub temu, da imajo nekateri štipendije. S to oskrbno plačujejo dijaki poleg vsega še tehnično-administrativni kader in datjave po samoupravnem sporazumu.

V zaostrenih pogojih gospodarstva, ki se kaže tudi v standardu drugih dijakov, so se tudi učenci znašli v težkem položaju in ne nazadnje tudi domovi sami. Vse to pa povečuje socialno diferenciacijo med učenci. Učenci s podeželja, ki bi bili potencialno dobri kadri, nimajo možnosti ustreznega šolanja, velika večina pa jih ostaja »vozačev«, ki za pot do šole, oziroma do postaje porabi veliko časa in zato tudi

nima redne prehrane. Največ vozačev, kar 2066 potrebuje za pot do postaje 15 minut, 430 dijakov rabi za pot od doma do postaje več kot pol ure. Veliko je tudi tistih, ki hodijo do postaje kar celo uro. Po izvedeni anketi je tako 506 učencev dnevno odsotno več kot 10 ur!

Ob obisku v domu Dušana Finžgarja smo se prepričali, da dijaki, kljub ne najbolj- šim pogojem žive v prijetnem vzdušju in sožitju s svojimi vrstniki, vzgojitelji in mentorji. Svoj prosti čas izrabljajo za številne interesne dejavnosti, še posebno na kulturnem in športnem področju. Vse njihove dejavnosti, ki tečejo pod vodstvom vzgojiteljev, so pod okriljem OO ZSMS in njenih programov. Vzgojitelj in učenec sta si enakovrsta, zato represe in pritiski nad učenci sploh niso potrebni. To je vsekakor edina in pravilna pot za bodočega samoupravljalca.

Na stopnišču doma smo srečali nekaj dijakov in v pogovoru z njimi se je izkazalo, da je Duško doma iz Prijedora in Mato iz Doboj. Vprašali smo ju, kako sta se živela v novo okolje in ali sta si našla kaj prijateljev. Potrdila sta, v isti sapi pa je naš sogovornik Samo dejal: »Oh, to je pa kar čudno vprašanje. Mi vsi smo vendar prijatelji, ena družina in radi se imamo.«

KONJICE: ZNAČKE KRVO-DAJALCEM

Jutri bo v Slovenskih Konjicah proslava, na kateri bodo podelili značke tistim krvodajalcem, ki so doslej darovali svojo kri pet, deset, petnajst, dvajset ali petindvajsetkrat. Uvodoma bo na proslavi govoril predsednik komisije za krvodajalstvo Franjo Ulčnik, nato pa bo kulturni program, v katerem bodo sodelovali člani moškega pevskega zbora Ivo Struc, gojenci Glasbene šole in učenci osnovnih šol z recitacijami. Proslava bo v jedilnici Komusa, pričela pa se bo ob 19. uri.

D. S.

LOČE

V ZNAMENJU PRIREDITEV

V Ločah pri Slovenskih Konjicah se temeljito pripravljajo na organizacijo že tradicionalnih poletnih kulturnih prireditev. Letošnje bodo posvečene 100-letnici rojstva našega velikega pisatelja Ivana Cankarja, pokrovitelj prireditev pa bo Lesnoindustrijsko podjetje iz Slovenskih Konjic. Predvidoma bo otvoritev poletnih kulturnih prireditev 3. julija, ko bodo člani kulturno-posvetnega društva iz Loč predstavili obiskovalcem na gradu Pogled nekaj odlomkov iz del Ivana Cankarja. Skozi poletne mesece pa se bodo zvrstile še ostale prireditve, od katerih jih je nekaj skorajda že tradicionalnih. Tako se bodo obiskovalci lahko udeležili Kmečkega praznika, ki bo letos tako kot leta poprej, povezan s pinikom za naše delavce v tujini. Ločani pripravljajo tudi prireditev Mir in prijateljstvo med narodi, v kateri bodo sodelovali člani folklorne skupine iz Poljske in pa glasbeniki iz skupine Los Paragvajos. Letošnje poletne prireditve bodo ohranile tradicionalno zabavnoglasbeno prireditev, ki jo navadno povezuje Marjan Kralj in v kateri nastopajo znani slovenski pevci zabavne glasbe. Letos jih bo v takšni prireditvi nastopilo kar osemnajst, izkupicek prireditve pa bo namenjen izgradnji kulturnega doma v Ločah. Med ostalimi prireditvami, ki se bodo letos zvrstile v Ločah, velja omeniti premiero filma Vlak v snegu, ki ga je režiral Mate Reija. Premiere se bo udeležilo 36 otrok iz Bjelovara, ki so nastopili v filmu. Ločani so poskrbeli tudi za naše najmlajše. Iz Novega Sada so povabili v goste igralce Malega pozorišta, ki bodo na gradu Pogled zaigrali veselo otroško igrico Klike-raši. Pozabili pa niso tudi na mladino, saj so v okviru programa prireditev vključili koncerta ansamblov Bjelo dugme in Teška industrija. Za Ločane pa bo verjetno najbolj razveseljiva vest, da se je že doslej odzvalo veliko nastopajočih apelu, naj nastopijo na prireditvah za minimalni honorar ali celo brezplačno. Kajti izkupicek kanijo Ločani v celoti nameniti za izgradnjo svojega kulturnega doma.

DAMJANA STAMEJCIC

ZRVS — osnovna organizacija ZRVS Smartno-Velenje je izvedla v Vinski gori taktično orientacijski pohod po njihovem obveznem programu. Vaje so bile zelo zahtevne, saj je bilo potrebno med orientacijskim pohodom rešiti številna zapletena vprašanja in tudi streljanje je bilo v programu na eni izmed kontrolnih točk. Tokrat so pred začetkom pohodov ekip dali članom kratko predavanje o rokovanju z najmodernejšim orožjem in kako je treba rokovati z radijskimi postajami in telefoni.

Na tej vaji, ki je potekala ob zgodnjih jutranjih urah in se je končala pozno zvečer so člani ZRVS opravili zadane naloge odlično.

L. OJSTERSEK

MLADINSKI KLUB

PRIREDITVE IN ŠE KAJ

Mladinski klub Celje je nastal iz tradicije mladinskega gibanja v Celjski občini in ima na osnovi organiziranja in delovanja nalogo, da aktivno in ustvarjalno deluje in izpolnjuje naš samoupravni socialistični družbeni sistem in razvija tovariške ter delovne odnose med mladimi. Mladi, organizirani v klubu so sestavni del članstva Zveze socialistične mladine Slovenije. Namen kluba je organizirati in izvajati politično-izobraževalno, vzgojno dejavnost ter mlade ljudi organizirati z najrazličnejšimi športnimi, kulturnimi in zabavnimi prireditvami. V klubu se sestaja delavska, kmečka in šolska mladina ter študentje. Tako se mladi med seboj spoznavajo na najbolj

neposreden način, izmenjavajo mnenja in izkušnje ter skupaj organizirajo različne akcije. Preko teh akcij in organiziranosti kluba se vključujejo v širša družbena dogajanja. Tudi aktivni komunisto deluje v klubu in predstavlja idejno-politično jedro kluba. V prostorih mladinskega kluba deluje tudi klub mladih literatov in študentski servis. Mladi v klubu delujejo na družbeno-političnem področju, na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, športa in rekreacije, pred kratkim pa so ustanovili še komisijo za splošni ljudski odpor in družbeno samooščito ter komisijo za splošni ljudski odpor in družbeno samooščito ter komisijo za glasbo in discoteko.

V lanskem letu je Mladinski klub dosegel lepe uspehe in izpolnil vse zastavljene naloge in načrte. Še posebno so trdne vezi s pripadniki JLA.

Ko je v preteklem letu iz različnih vzrokov odšlo iz kluba nekaj sodelavcev, so se še posebej posvetili kadrovski politiki za klubsko razmere. Nova organiziranost je zahtevala mnogo truda mladih, poleg tega pa so se znašli še v finančnih težavah in brez strokovne finančno-računovodske pomoči. Mlade, ki se redno sestajajo v klubu pri svojem delu moti in hkrati onemogoča še boljše delo miselnost nekaterih članov in staršev, da klub negativno vpliva na mladino, da se mladi sestajajo v njem

le zaradi glasbe in disco plesov in podobno. Takšne predstave in mišljenja o klubu pa so povsem napačne, saj so mladi že na številnih področjih in z organiziranimi akcijami dokazali, da temu ni tako. Tako so na primer pred kratkim polovico dohodka od disco plesa nakazali prizadetim ob potresu v Posočju, v kratkem bodo obiskali brigadirje na Kozjanskem, sodelujejo na kulturnih prireditvah, kot je Naša beseda in na številnih drugih, izdajajo svoje literarno glasilo, sestajajo se ob raznih vzgojnih predavanjih in filmih, na športnem področju, sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami in na številnih drugih področjih.

M. P.

stop — vaš TV vozni red

CELJSKE POLETNE PRIREDITVE

PLESI JUGOSLAVIJE

Turistično društvo Celje je pripravilo tudi letos v sodelovanju s kulturno skupnostjo in ob pomoči občinske skupščine poletne prireditve z zelo lepim, predvsem kulturnim programom. Prva prireditev je že v petek 18. junija, ko nam bo ob 20.00 predstavila akademska folklorna skupina France Marolt iz Ljubljane Večer jugoslovanske folklorne. V petek 2. 7. ob 18.30 bo promenadni koncert, v ponedeljek 19. 7. se nam bo na drsališču (v počastitev občinskega praznika) predstavil sloviti folklorni ansambel Tanec iz Skopja, v sredo 31. 7. ob 18.30 bo

promenadni koncert, v ponedeljek 26. 7. bo v muzeju pod slovitim celjskim stropom imenitni koncert Slovenskega pihalnega kvinteta iz Ljubljane, v ponedeljek 16. avgusta se bomo nasmejali satiričnemu kabaretu Metla, v soboto 28. 8. bosta muzicirala Hubert Bergant in Anton Grčar v koncertu za orgle in trobento, 4. 9. pa bomo s promenadnim koncertom zaključili letošnje poletne prireditve.

Naj omenimo, da bomo na promenadnih koncertih letos poslušali pihalne orkestre SKUD France Prešeren iz Celja, železarne šture in odlič-

no godbo rudarjev iz Trbovelj.

Program je lep in zanimiv, razporeditev v mejah možnosti sistematična, izvajalci pa kvalitetni.

Za razvedrilo bomo pripravili veliko ljudsko veselico z ansamblom Lojzeta Slaka, napovedujejo pa še nekaj spektaklov. Kulturna skupnost, občinska skupščina in turistično društvo so se močno angažirali, da so sestavili in tudi sofinancirali ta program ter bi bilo prav, če bi bile prireditve dobro obiskane.

ZORAN VUDLER

Na večeru jugoslovanske folklorne v Narodnem domu, 18. junija ob osmih zvečer, bomo v izvedbi akademske folklorne skupine France Marolt med drugim gledali tudi koroške pleske.

ŠENTJUR: KONČAN

MESEC KULTURE

Ze od predzadnje nedelje dalje se v šentjurski občini odvija pester spored kulturnega meseca, ki bo trajal vse do 20. junija. Poleg koncerta sedmih moških in mešanih pevskih zborov v Šentjurju, so ob lepi udeležbi domačih poslušalcev 30. 5. koncentrirali štirje zbori na Planini in to v izredno priklupnem okolju starodavnega gradu, kjer je pesem dobila še nekak poseben prizvok. V soboto 5. 6. so štirje zbori pred nabito polno dvorano na Ponikvi v celoti zadovoljili tamkajšnje poslušalce. Pred vsemi pevskimi koncerti je šentjurska godba na pihala s polurnim promenadnim koncertom pred dvoranami razgibala prihajajoče poslušalce. Z izjemo dveh zborov imajo

vsi zbori enotne obleke, ki jih je nabavila kulturna skupnost. Smelo lahko trdimo, da so na teh koncertih v treh različnih krajih zbori dostojno predstavili pevsko kulturo v občini.

V obdobju zadnjih 14 dni so bila odigrana dobro pripravljena dramatska dela in lutkovni program, kar je v letošnjem kulturnem mesecu noviteta. Te predstave je pripravila mladina iz Slivnice, Šentjurja, Šentvida in Dramelj.

Folklorne skupine so nastopile to nedeljo v Dobju in to na prostem. S svojo originalno kostumacijo in brezhipnim predvajanjem plesnim programom, so bile deležne burnega aplavza številnih gledalcev. Podčrtati

moramo, da vsi pevski zbori, folklorne skupine in godba na pihala dajejo ton vsem vidnejšim prireditvam v občini in tudi izven nje.

Pozabiti ne smemo na ključno prireditev ob podelitvi Seliškarjevih bralnih značk na Planini, ki sta se je udeležila poleg zastopnikov učencev in mentorjev iz vseh šol v občini tudi naša priznana pisateljica Ela Peroci in Ivo Zorman. V letošnjem jubilejnem letu 100 letnice rojstva Ivana Cankarja se je v tekmovanje za bralno značko vključilo kar 1.750 učencev, kar predstavlja 75 odstotkov vse osnovnošolske mladine v občini.

Pred nami je velika likovna manifestacija pod geslom »Bohor žari«, ki bo segla preko meja šentjurske občine v širše celjsko območje. Pionirji likovniki zadnjih treh razredov osnovnih šol bodo slikali motive, za katere bodo dobili motivacijo ob pripovedovanju dogodkov iz NOB, za kar bodo poskrbeli nekdanji borec. Ustvarjena dela bodo mladi likovniki slikali na grundirane lesenitne plošče in jih bodo v nedeljo 13. 6. ob 17. uri razstavili v avli kulturnega doma v Šentjurju. Vsa likovna dela bo ocenila komisija, ki jo bodo sestavljali rep. svetovalka za likovni pouk in predstavniki družbeno političnih organizacij. Komisija bo 5 najboljših del nagradila. Takoj po otvoritvi razstave bo koncert mladinskih pevskih zborov iz vseh šol v občini.

ERNEST REČNIK

MEDOBČINSKA REVIIJA

Področno združenje pevskih zborov celjske regije pripravlja medobčinsko revijo amaterskih zborov v Rogaški Slatini v nedeljo, 13. junija. Sodelovalo bo 34 moških, mešanih in ženskih zborov s 1000 pevci, ki se bodo zvrstili na odru v zdraviliški dvorani na treh koncertih ob 10., 15. in 18. uri. Na vsakem koncertu bo nastopilo 11 do 12 zborov. Strokovna žirija, ki jo bodo sestavljali profesorji Peter Lipar, Slavko Mihelič in Branko Rajster, bo zbere ocenila ter podala strokovno mnenje na posvetu, ki bo po končanem večernem koncertu.

Pokrovitelj revije je predsednik Skupščine občine Smarje tovariš Jožko Lojen. Organizacijski štab bo poskrbel za primerno prehrano pevcev in za nemoten potek nastopov. S sodelovanjem vseh, tudi z disciplinirano zborov bo medobčinska revija gotovo lepo uspela. Zbori namreč nastopajo po vrstnem redu kot ga določata spored in minutnik, po katerem se mora vsak natančno ravnan. Kot se sliši, se zbori vestno pripravljajo na revijo v želji, da pokažejo svoje zmogljivosti v najboljši luči. To pa je eden glavnih namenov prireditve. Ne gre za tekmovanje, ampak za prikaz dela in kvalitete amaterskega petja na celjskem področju. V tem smislu ima tudi žirija nalogo, da pozitivno oceni zborovodje in zbere ter napotke in sugestije za nadaljnje delo.

Končno moramo zabeležiti še razveseljivo vest, da so obljubile številne gospodarske organizacije finančno pomoč. Na medobčinsko revijo so vabljeni vsi prijatelji petja, pevski zborovi, ki morda ne morejo nastopati, vsi predstavniki občin celjskega področja, Kulturnih skupnosti, občinskih svetov Zveze kulturnih prosvetnih organizacij itd.

EGON KUNEJ

IZ DELA SPOMENIŠKE SLUŽBE

SPOMENIK V TREPČAH

Sredi maja so bila končana obnovitvena dela na stavbi v Trebčah s hišno številko Poudreda 96. Hišica je uvrščena med zgodovinske in memorialne spomenike, saj je povezana z življenjem in delom tovariša Josipa Broza Tita.

Po vrnitvi iz Moskve v decembru leta 1936 naj bi tovariš Tito kot organizacij, ki sekretar CK KPJ v domovini organiziral več posvetovanj s partijskimi kadri. Zaradi težavnih okoliščin je klical manjše skupine tovarišev v Slovenijo in se z njimi pogovarjal. V prvih treh mesecih leta 1937 je imel stike z okoli tridesetimi vodilnimi aktivisti iz vse države. Ti sestanki so bili po raznih krajih, večinoma pa ob slovensko-hrvaški meji v bližini njegovih domačih krajev (Alenka Nedog: Tito v Sloveniji). Takrat je Tito ilegalno živel pri materini sestri Ani Kolar v Trebčah pod imenom ing. Slavko Kostanješek. V naslednjih letih pred vojno se je v Trebče nekajkrat vračal, vendar za manj časa. Po pripovedovanju Titove sestrice, ki še vedno živi v Trebčah, se je najraje zadrževal prav v sedaj obnovljeni stavbi, posebno na podstrešju, kajti od tod je imel dober razgled na cesto pred morebitnimi preganjalci, takoj za hišo pa sta se razprostirala varna sadovnjak in gozd. Ob svojih obiskih v Trebčah tovariš Tito pogosto obuja spomine na življenje v hiši, na srečanje s kačjo itd.

Stavba je bila gospodarski objekt in del na drugi strani Bistrice ležeče kmetije, last Titovih sorodnikov po materini strani. Služila je začasno bivališče, v njej so hranili vino in puščali poljsko orodje. Zgradil jo je Titov stric kmalu po I. svetovni vojni. Kljub kasnemu nastanku predstavlja v teh krajih dokaj pogost tip stavbe, katerega primerom lahko sledimo od 18. stoletja tja v polovico tega stoletja — oblikovno sledi stavba torej splošnim tokovom kmečkega stavbarstva in je odraz načina gradnje, kot sta ga narokovala tradicija in dano gradivo. Med II. svetovno

vojno so se lastniki pred izseljevanjem zatekli vanjo, kajti Bistrica je bila meja izseljevalnega območja. Tako stavba, ki je sicer gospodarsko poslopje, dobila hišno številko. Po vojni je bila opuščena. Zasipal jo je potok, ki je često menjal strugo, leseni deli so začeli trohneti, streha se je povesila, stene je razirala gosta vegetacija...

Na pobudo Občinskega odbora ZZZ NOV Smarje pri Jelšah in Sveta za ohranjanje in razvijanje tradicij NOB in varstvo spomenikov pri Republiški konferenci SZDLJ je Zavod za spomeniško varstvo v Celju izdelal konservatorski in sanacijski program za obnovo spomenika. Izhodišče konservatorskega programa je bilo predstaviti podoben stavbo iz let Titovega bivanja v njej, predvideno pa je bilo tudi zavarovanje pred vplagi in zaščita lesenih delov konstrukcije. V stavbi naj bi bilo možno postaviti tudi manjšo razstavo.

Dela na tem pomembnem spomeniku delavskega gibanja in revolucije sta financirala Kulturna skupnost Smarje pri Jelšah in Kulturna skupnost SRS.

Hkrati s sanacijo spomenika so potekala tudi ureditvena dela v njegovi okolici po načrtu, ki so ga izdelali v podjetju Nivo v Celju, izvajali pa pripadniki JNA, brigadirji in delavci Nivoja.

Na pobudo Sveta za ohranjanje in razvijanje tradicij NOB in varstvo spomenikov pri RK SZDLJ se ustanavlja posebni patronatni odbor. Sestavljali naj bi ga udeleženci minulih akcij — vodna skupnost Savinja-Sotla, Nivo, gozdni gospodarstvi Celje in Brežice, Zavod za spomeniško varstvo Celje, Muzej revolucije Slovenije in Muzej revolucije iz Celja, dom JNA, OO ZZZB, SOB in OK SZDLJ Smarje pri Jelšah, ZSMS, Krajevna skupnost Bistrica ob Sotli. Naloge članov bodo vzdrževanje objektov in okolice, skrb za vsebino, razširitev in zaščito območja in čim kvalitetnejša vključitev spomeniškega parka v območje posebnega pomena Kumrovec Kozjansko.

LENKA MOLEK

100 LET GLEDALIŠČA V MOZIRJU

Minulo soboto so Mozirjani nad vse svečano proslavili 100-letnico gledališkega delovanja, širše gledano, sploh kulturnoprosvetnega delovanja v tem kraju in ožji okolici. V ta namen so uprizorili enodejansko »Krof iz Mozirja«, po znani igri »Bob iz Kranja«, ki so jo pred stotimi leti igrali v Mozirju. V prihodnji številki bomo pričeli objavljati kroniko stoletnega gledališkega življenja Mozirja, prebivalci pa boste lahko tudi razgovor s FRANJOM CESARJEM, ki je slavil 50-letnico svojega umetniškega delovanja. Na sliki prizor s proslave.

Foto: D. Medved

DOMAČI ZBORI NA RADIU CELJE

Prav gotovo lahko rečemo, da je bil mesec maj mesec pesmi in petja, saj se je v njem zvrstilo veliko revij zborov, samostojnih koncertov in drugih prireditev, kjer brez nastopa pevskih zborov ne gre. Ker je zanimanje za to vrsto glasbene umetnosti med poslušalci veliko, smo precej revij, koncertov itd., posneli in vam jih bomo v kratkih samostojnih oddajah posredovali:

četrtek, 10. jun. — 17.45 Mladinski mešani zbor Gimnazije Celje

torek, 15. jun. — 17.45 Moški zbor Svobode Prebold in Moški zbor PD Trnava

četrtek, 17. jun. — 17.45 Oktet »Risto Savin« Zalec in Moški invalidski zbor Zalec

Spored za naslednji teden bomo objavili v naslednji številki Novega tednika.

PISMA

OBISKALI SO ME

Oprostite moji slabi pisavi. Sedim namreč v postelji, ker sem nanjo zaradi bolezni močno priklenjen, in namesto miže imam na kolenih knjigo za podlogo ter vam pišem.

Dan mladosti smo proslavili tudi pri Lovrencu nad Šmarjem. Že ob devetih dopoldne so prišli v našo vas učenci vseh treh petih razredov osnovne šole iz Šmarja pri Jelšah. Imeli so igre z žogo in še druge.

Sedel sem na svoji postelji in gledal skozi okno, kako so otroci veselo skakali in se podili drug za drugim. Tedaj sem vzdihnil: »Oj, mladost ti moja, kam si šla in kje si...«

Zelo sem hvaležen tovarišici učiteljici, ki je prišla k meni v sobo, se vedla in spletla prijeten pomenek. O marsičem sva se pogovarjala. Tudi o pitni vodi. Otroci so bili namreč žejni. Toda, pri nas nimamo dobre vode. Zato smo jim posodili vedro in učiteljica je skupaj z nekaj učenci krenila po vodo v Močle. Tako so spoznali, koliko težav imamo zaradi vode. Tudi to bo minilo, saj že gradimo nov vodovod.

Ko so se otroci odžejali, smo spet nadaljevali z igrami. Potem so prišle v sobo vse tri učiteljice. Povabila jih je moja snaha Emika.

Obisk pa smo imeli tudi pred tem. Prišli so taborniki. Baje jih je bilo okoli 280. Tudi oni so me obiskali in tudi nje je postregla moja snaha.

Ker sam ne morem nikamor več, me zelo razveseli, če pride kdo od drugod in se zglaši. Hvala vam!

Vsem v uredništvu lep pozdrav.

Naročnik Novega tednika

FRANC SUC

borec za severno mejo

1918/19

ODPRTO PISMO: SPOŠTOVANI OBČAN

Živimo v času nenehne napredka — kar nam omogoča razvijajoča se industrija. Analogno k temu se dviguje tudi naš osebni standard. In prav v tej »gonji« za standardom, velikokrat pozabljamo na našo ljubo naravo. Še več! Izkoriščamo jo do skrajnosti, pozabljajoč, da je zdrava narava mati prav vseh nas. Le redkokdaj ji v neokrnjeni obliki vračamo tisto, kar od nje jemljemo — pa naj gre za vodo, zrak ali kaj drugega. Za večje, industrijske

onesnaževalce narave vemo prav vsi. Žal, se naša miselnost o škodljivosti takšnih obratov še ni razvila do tiste meje, ko bi rekli: »Zdaj je pa dovolj. Primanjkuje pitne vode, svež zrak je že redkost. Ljudje bolehaajo, rojeva se nezdrava generacija. Stop! Takoj poskrbeti za učinkovite čistilne naprave (cena takrat ne bo več važna), ali pa ta in ta obrat — zapreti!«

No, namen tega pisanja ni v tem, da bi naravoteče ljudi hujškal proti industriji. Ona ima svoj prav in verjamem, da ji takšni problemi niso neznan in da se borijo z njimi. Namen tega pisanja je drugačen. Potrkati nameravam na tvojo dušo, občan! Izprašal bi ti vest in odprl oči! Tudi ti si namreč onesnaževalec svojega okolja v večji ali manjši meri — kar pa sploh ni važno. Ali kaj prisaš v splošni borbi proti onesnaževanju okolja? In kako prispevaš? Ali morda tako, da udrihaš čez tiste, najhujše onesnaževalce? Ali te je že kdaj zapeljala vest, ko si skrivoma odložil svoj star in iztrošen štedilnik ter kup drugih neuporabnih stvari na skritem kotičku bujnega in tuhega, zelenega gozda? Morda se ti je zdelo celo smešno, ko si se plaho oziral naokrog — kot skrumilec tistega čistega in neobogljenege? Si po prijetnem pikniku v naravi pustil za seboj svoje sebične sledove v obliki praznih konzerv, papirja in drugih, v nebo vpijočih dokazov svojega nekulturnega obnašanja do narave? Zaka, se tvoji sosede zmrdujejo? Menda ne zaradi nestrokovno zgrajene dimnika na tvojih hiši? In v tistih mirnih večerih, ko zatone sonce, in je slišat je črčanje črnih goslačev, zakaj tako prihuljeno in diskretno stresa žalostno vsebino samokolnice v strugo reke? Mar sočustvuješ z ribami, ki se bodo dušile v trojih odpadkih in hlatale za predragocnim kisikom? Spoštovani občan!

Ali veš, da v ZDA znaša globa za prazno cigaretno škatlico, odvrženo iz avtomobila, celih 50 dolarjev? Svojo usodo krojimo sami. To je naša pravica in dolžnost! Mar v takšno krojenje ne spada tudi skrb za zdravo in čisto okolje? Doklej boš po nojevsko tiščal glavo v pesek, spoštovani občan? Dvigni glavo iz peska in prični pometati s skrumilci narave! Na prejšnjem pometi pred svojim pragom in pazi, kje in kako boš svojo smetišnico izpraznil!

Bodi za zgled svojih soseski. Zgledi vlečejo! Podčuj mladino! Pokaraj sosedo, če je potrebno. Dvigni svoj delegatski glas na praviem mestu in v praviem trenutku. Postani vzoren član naše samoupravne socialistične družbe, družbe, ki mora skrbeti tudi za zdravo in čisto okolje delovnega človeka; za zdravo naravo, za zdravo rekreacijo in oddih po napornem delu. Dvigni glavo iz peska, občan, priznaj, da je zdrava narava mati prav vseh nas. Ko pa bo pometeno pred lastnimi pragami, da, takrat se bo obtožujoči prst, ki bo pridobil na dolžini in širini, upravičeno uprl na tiste industrijske gigante, ki tudi nosijo levji delež v onesnaževanju naše edine in nepogrešljive narave. Zdrav

razum in človečnost morata stajati prej zmagati. In razveselili se bodo kopalec, ki se bodo zopet lahko osveževali v bistrih rekah, razveselili se bodo ribiči in jovci, gozdarji, ekologi, biologi, razveselili se bo naš delavec, ki se bo po napornem delu spočil v zdravju in lepi naravi, polni darov, katere more nuditi le ona. Razveseli se boš, spoštovani občan, kajti ribič, kopalec, gozdar, izetnik — to si ti! Ozarjenih lic boš pričal novi zmagi v naši lepi domovini.

HELENCA JE NESREČNA

Pravijo, da je življenje v dvoje lepše. Ali je res? Saj so znani tudi primeri, ko je takšno življenje ranilo tretjega. Tudi malo, doraščajočo Helenco.

Rodila se je kot nezaželen otrok. Čeprav je bila kot vsi majhni otroci takšna, da bi jo človek samo gledal, se ji je mati odpovala že v prvih mesecih njenega življenja. Rajši je nadaljevala svoje brezskrbno življenje.

Helenca je dobila novo mamico in novega očka. Nudila sta ji vsestransko ljubezen. Imela sta jo kot edinko, čeprav posvojenko. Temu primerno sta jo tudi razvajala. Toda, bridska usoda je že drugič posegla v mlado življenje. Helenca je imela komaj tri leta, ko je umrla dobra krušna mati. Od tega dne dalje, je krušni oče posvetil vse misli mali Helenci. In v tej skrbi za majhno punčko, je bržčas tudi spoznal, da bo morala dobiti tudi drugo krušno mater. Tako se je poročil. Novi zakon je dal novo življenje. Dojenček je izpodrnil Helenco. Postala je tujka. V tem domu zanj ni več prostora. Tisti skromni kotiček, ki je bil doslej samo njen, je izgubila. Tudi kos kruha, ki so ji ga doslej dajali več kot dobrohotno, je okamenel. Tista očetovska ljubezen, ki je bila dotlej tako iskrena, topla, se je ohladila in opredelila samo na ženo. Na življenje v dvoje.

Kot plaha, zbegana srnica, z velikimi solznimi očmi, gleda nekoč srečna Helenca na svet. Pogled ji uhaja neznano naprej. V daljavo. V duši, pri srcu čuti praznino.

Socialna služba se zavzema, da bi ji preskrbeli zdaj, ko najbolj potrebuje zaupanja in ljubezni, družino, ki bi razumela njeno stisko. A njeno mlado srce je ranjeno.

V mladi duši narašča odpor do vsega. Kam se bo to bitje zateklo in kaj bo iz njega? Ali je življenjska družica njenega krušnega očeta kdaj pomislila, da bi se lahko na Helenini poti kdaj znašel tudi njen otrok? Ali je potrkala na svojo vest? Kar ne želimo sebi in svojim otrokom, ne vsiljujmo drugim.

Zato, draga mala Helenca, glavo pokonci. Nisi sama. V noči, ki si jo prežvela pod mogočno smreko, je lahen veter raznašal tvoje solzice in jih kot iskre prilepil na srca vseh dobrih mamic, ki čutijo tvojo bolečino in v srca vseh tvojih sošolk, ki jim tvoja nesrečna mladost greni zadnje ure šolskega leta.

SOCUSTVOVALCI

SREČANJE

MLADINE PA NI!

Zadnje čase raste vse več vikendskih hišic po hribovitih delu Slovenije. Kako tudi ne! Vsi smo že sili mestnega hrupa in v današnjem hitrem tempu življenja si vsakdo želi svežega gorskega zraka. Kmetje pa radi izkoristijo priložnost in prodajo del svoje zemlje, rekoč, da si bodo s tem denarjem za nekaj let že lahko pomagali. Seveda pa si nekaj zemlje še vedno obdržijo. Toda, zakaj prodajajo zemljo?

Vemo, da mladi na kmetijah ne ostajajo radi, še posebej, če je delo naporno. Ostarili, ki so že na koncu z močmi, pa del zemlje rajši prodajo, ter tako tudi sami zaživijo mirnejše življenje.

Tako je tudi na kmetiji Vinka Ograjenskega v Kalah pri Sempetru, kjer nas je gospodar lepo sprejel in nam tudi rad odgovoril na zastavljena vprašanja. Njegovo delo je zelo naporno, saj sam obdeluje 5 ha zemlje, sam si mora tudi gospodinjiti in opravljati druga dela.

»Že pred četrto uro zjutraj opravim delo v hlevu, nato pa nadaljujem na njivi, vse do trde teme,« nam je pripovedoval gospodar in nadaljeval: »Seveda si vnes tudi kaj kuham, vendar imam za to bolj malo časa. Imam ženo in dve hčerki, ki sta že obe zaposleni v dolini. Tudi žena je rajši odšla v dolino, kjer ni tako naporno. Vsega ne sam ne zmorem več, saj 5 ha zemlje niso mačje solze. Tako sem prisiljen nekaj zemlje, prodati in si s tem denarjem popraviti hišo. Sicer pa imam tudi majhno pokojnino od združenja borcev, da lahko živim tudi brez zemlje.«

VINOK OGRAJENSEK

Takšna je pripoved Vinka Ograjenskega, ki pri 37. letih še vedno gara od zore do mraka.

Nam pa se zastavlja drugo vprašanje:

Ali bodo začele večje kmetije v hribovitih svetih padati in bodo iz njih nastajali vikendi samo zato, ker mladim ni za delo na zemlji? EDI MASNE

TABOR

KMALU 80-LETNICA

V žalski občini izven nje je dobro znano prosvetno društvo »Ivan Cankar« v Taboru. Dobro ime si je prislužilo s trdim delom v 31 letih.

Prosvetno društvo je bilo ustanovljeno 1945. leta. Dolgoletni vodja je bil Stane Jančigaj. V začetku je imelo dramsko skupino ter ženski in mladinski pevski zbor.

Drugo delovno obdobje je nastopilo po dveletnem odmoru zaradi preureditve doma Partizana. To je bilo pred približno desetimi leti. Z delom je zopet pričela dramska sekcija, toda, po veliki proslavi 1967. leta, je prišlo tudi do ustanovitve moškega pevskega zbora. Dvorana Partizana je postala sedež društva.

zana je kmalu postala pretežna in tako se odločijo za uprizorjanje dramskih del na prostem.

Moški pevski zbor vse od 1967. leta vodi domačin Milan Lesjak.

To leto so tudi v Taboru dobili klubsko sobo, ki je lepo urejena in na voljo vsem organizacijam v kraju.

Leta 1974. je bila v Taboru osrednja proslava praznika žalske občine. Tedaj je prosvetno društvo prejelo občinsko nagrado.

Pevski zbor je zelo agilen. S svojo dejavnostjo pa se povezuje tudi z žamejskimi Slovenci in to s člani prosvetnega društva »Slovenec« iz

Boršta pri Trstu. Vrnitev je zbor vsako leto priredil mešanih koncertov, katerih sodelujejo pevski zbori predvsem iz žalske občine. Zbor ima okoli 35 članov. Zdaj imajo v načrtu kup oblek za pevce. Seveda jim primanjkuje za to denarja.

Drugo leto bo zbor proslavil 80-letnico organiziranja petja v Taboru in 10 obletnico zbora v sedanjem stavu.

V Cankarjevem letu in proslavi v počastitev stolnice Cankarjevega rojstva v Taboru odprli tudi proujeno knjižnico.

STANE ŽILNI

TINA VOGA

Zadnje nedeljo v maju smo se na slivniškem pokopališču za vedno poslovili od 70-letnega Tina Voge, predvojnega in povojnega prosvetnega delavca — samorastnika.

Tina Voga je bil leta 1928 ustanovitelj gasilskega društva Slivnica,

ustanovitelj gospodarske prosvetnega društva, odbornik pevskega društva »Zvona«, odbornik društva »kmečkih fantov in deklet« itd.

V takrat zaostali Slivnici je zrežiral veliko ljudskih iger, sicer pa je ta mladi kovaški mojster pomagal tem organizacijam tudi z denarjem. V njegovi kovačnici je skoraj vsak dan dolgo v noč gorela petrolejka, pri kateri so se pripravljali za nastope mladi igralci in igralke.

Gasilsko društvo ga

je imenovalo za častnega člana, bil pa je tudi nosilec več gasilskih odlikovanj.

Kako priljubljen in spoštovan je bil, se je videlo na njegovem pogrebu, katerega se je udeležilo veliko gasilcev iz kraja in mest celjske regije, zatem krajanov in drugih. V sprevodu so nosili kar sedemnajst gasilskih zastav.

Tina si je v Slivnici sam postavil trajen spomenik, to je gasilski dom.

Hvala!

STANE KURNIK

NAŠ KRAJ

VELENJE: AKTIV KRVODAJALCEV

Ob koncu maja je bila v tovarni gospodinske opreme Gorenje, REK in rudarskem šolskem centru krvodajalska akcija. Ekipe zavoda za transfuzijo iz Ljubljane so v treh dneh sprejele več kot 1300 krvodajalcev. Posebno organizirano so pristopili h krvodajalstvu v Gorenju, kjer so tik pred akcijo ustanovili aktiv krvodajalcev.

Na sliki: pregled krvi pred odvzemom delavki iz Gorenja Antoniji Lorček.

JOŽE MIKLAVC

KOZJE: DAN GLASBENE MLADINE

Ob koncu maja smo imeli dan glasbene mladine. Prireditve, ki je bila v Križankah v Ljubljani, smo se udeležili tudi učenci osmih razredov osnovnih šol iz Lesičnega in Rozgaja. Prireditve je trajala precej dolgo, žal, smo uvodni del zaradi okvare na avtobusu zamudili.

Za nas je bila to zelo zanimiva in poučna prireditve. Preden smo se odpravili domov, smo si ogledali še razstavo del Mihelca v Moderni galeriji.

JANKO LUGARIČ,
os. šola Kozje

ROGAŠKA SLATINA: POSTALI SMO MLADINCI

Za dan mladosti smo bili učenci sedmih razredov osnovnih šol iz vse šmarske občine sprejeti v mladinsko organizacijo. Dvorana v Rogški Slatini, kjer smo se zbrali, je bila napolnjena s pionirji, ki smo komaj čakali, da bomo postali mladinci.

Ta slavnostni dogodek smo povežali z lepim kulturnim programom.

MANIKA HOSTNIK,
os. šola Kozje

NAJBOLJŠI MLADI ARHEOLOG

Minulo soboto se je v Ljubljani končalo republiško tekmovanje mladih raziskovalcev, na katerem je 16. letni Miran Masnec iz Sempetra dosegel izreden uspeh. V izredno močni konkurenci je bil proglašen za najboljšega mladega arheologa v Sloveniji in si s tem priporil tudi pravico nastopa na medrepubliškem tekmovanju mladih raziskovalcev. Miran Masnec je vrsto let proučeval arheološke najdbe v Savinjski dolini, veliko spomenikov daljine preteklosti sam odkril in tako zbral dovolj gradiva, ki ga je tudi sam opremil s potrebnimi skicami.

Mladi arheolog zasluži za svoje delo vse priznanje, nam pa ostane le, da mu podoban uspeh zaželimo tudi na bližnjem republiškem tekmovanju.

E. M.

ŠEMPETER: PRIZNANJA KRVODAJALCEM LJUBLJANA:

Krajevna organizacija rdečega križa in osnovna šola iz Sempetra sta minuli teden pripravili sprejem in proslavo za vse krvodajalce iz te krajevine skupnosti. Na proslavi so 79 krvodajalcev, ki so darovali križ več kot petkrat podelili priznanja, štirim krvodajalcem pa so dodelili zlata odlikovanja rdečega križa za več kot petindvajsetkrat darovano kri. Ta visoka odličja so prejeli: Franc Kučar, Marija Vrečar, Vinko Pikel ter Edi Jelen.

EDI MASNEC

PETROVČE: TELOVADNI NASTOP

V nedeljo smo učenci osnovne šole »Miroslav Širca« v Petrovčah priredili za zaključek jubilejne obletnice domaćega Partizana telovadni nastop.

Dopoldne smo imeli generalko, popoldne pa je šlo zares. Zopet smo se zbrali vsi, učenci vseh razredov in učitelji. Najprej so nastopili učenci prvega in drugega razreda, za njimi pa vsi ostali. Sodelovala sta tudi godba na pihala in pevski zbor.

Nastop si je ogledalo precej ljudi, predvsem pa naši starši.

BARBKA PAVLIN

ZIBIKA-DOBRNA: MLADI VARČEVALCI

Medtem ko so se v torek zbrali predstavniki pionirskih hranilnic na osnovnih šolah v šmarski občini v Zibiki, so se mladi varčevalci in njihovi mentorji iz celjske občine včeraj sestali na Dobrni.

Na obeh srečanjih so imeli besedo predvsem pionirji, ki so govorili o svojem delu pa tudi načrtih za prihodnje. Delovno posvetovanje so popeli z zabavnim delom, izlet, športnimi igrami in podobno.

-mb

CELJE: RAZSTAVA

Gorenci zavoda Ivanke Uranjekove so pripravili v prostorih posebne šole v Celju, za Glazijo, zanimivo razstavo izdelkov tehničnega pouka. Nekateri med njimi, zlasti one iz lesa in železa, tudi prodajajo.

Razstava bo odprta do 14. junija vsak dan razen v soboto in nedeljo, od 8. do 15. ure.

KOZJE: ZANIMIVO PREDAVANJE

Med številnimi predavanji, ki smo jih imeli letos v okviru poklicnega usmerjanja na naši šoli, je bilo zadnje še posebej zanimivo, ne samo za deklice, marveč tudi za fante.

Obiskala nas je kozmetičarka iz Rogške Slatine in nam predstavila svoje delo. Opozorila nas je na šolanje in seveda tudi praktično pokazala nego obraza.

NADA CAHARIJAZ

KONJICE: USPELA AKCIJA

V nedavno akcijo zbiranja oblačil so se vključile tudi tri krajevne organizacije Rdečega križa na konjskem območju in to Slovenske Konjice, Zreče in Vitanje. Akcija je bila dobro pripravljena, zato je tudi v celoti uspela. V njej je sodelovalo 51 mladih članov RK, 26 odraslih, na voljo pa je bilo enajst avtomobilov. Zbranega je bilo 1.388 kg oblačil in 153 kg obutve.

M. S.

LIBOJSKA KOTLINA

Nedaleč od Petrovč, proti jugu ob potoku Bistrica, se razprostirata dve prijazni vasi, Koseze in Liboje. To sta vasi, ki imata drevnino Mirošan, keramično industrijo, obrat Montane, kamnolom ...

Izdelki keramične tovarne so znani po vsem svetu. Izvažamo jih v mnoge evropske države pa tudi v Ameriko in Afriko. Kolektiv pa zelo dobro rešuje tudi stanovanjske probleme. Tako bo že kmalu letos vseljiv 12. stanovanjski blok, prihodnje leto pa bodo začeli z gradnjo 16-stanovanjskega bloka.

V Libojah imamo lepo urejeno samopostrežno trgovino, zdravstveno ambulanto, ki žal dela le trikrat na teden, dalje lepo dvorano za prireditve, dom upokoencev, v katerem vadi znana, godba na pihala, ki jo že 40 let uspešno vodi Franc Kovač ter moški pevski zbor pod vodstvom tovarniškega gostečnika.

STANE SKRLIN

GLASBA NAS BOGATI

Na željo mnogih učencev prve osnovne šole v Celju smo ustanovili glasbeni krožek. Poslušali smo plošče in podrobneje obravnavali posamezne skladatelje. Tako smo spoznavali svet glasbe.

Razveselili smo se razpisa KVIZA 1976, ki je izšel v Glasbeni mladini. Prijavili smo se k tekmovanju in začeli so se dnevi, ko smo vsak dan znova in znova poslušali skladbe in prebirali gradivo o naših pomembnih skladateljih Ipavcih, Mokranjcu in Lisinskem. Delo smo razdelili na tri dele. Renata si je izbrala snov o Ipavcih Boštjan se je odločil za Lisinskega, meni pa je ostal Mokranjac.

Na srečo hodimo vsi trije v isti razred in tako smo se lahko vsak dan pogovarjali o kvizu. Pripravljanje je bilo zelo zanimivo in tudi prijetno.

Moj oči najprej ni bil preveč navdušen nad Mokranjčevimi rukoveti, ki sem jih vsak dan vneto poslušala, pozneje, pa mislim, da so se mi priljubili, čeprav tega ni priznal. Neko jutro, kakšen teden pred našim predtekmovanjem, sem zaslišala, kako oči v kopalnici poje, čeprav tega prej nikoli ni počel. Na moje veliko začudenje sem spoznala besedilo VI. rukoveti: »Odgovara hajduk velko.«

Tudi pri Boštjanu je bilo podobno. Ko se je zjutraj odpravil v šolo, ga je na stopnišču pričakala soseda in rekla: »Dobro jutro, Boštjan! Ali te lahko vprašam, kdaj bo vaše tekmovanje?« »Ja, kmalu,« je odgovoril. »Me veseli,« je še dodala in odšla. Boštjanu je bilo všeč, da se tudi sosede zanimajo za njegovo pripravljanje na kviz. Pozneje pa mu je so sed povedal, da žena lahko zaspi le ob odprtem oknu in da je ves čas, ko je Boštjan poslušal uverturo »Jugoslovankas«, poslušala tudi ona. Dan našega tekmovanja se je hitro bližal. Naša glasbena pedagoginja tov. Sokova, nam je bila pri pripravi na tekmovanje v veliko pomoč. 10. maja zjutraj smo se odpeljali v Soštanj, kjer se je zbralo 5 ekip: slovenjegraška, 3 soštanjske in naša. Tekstovni del nalog se nam je zdel zelo lahek, pa tudi nad avoicim nismo obupali, čeprav se nam je malo zatikalo. Po končanem tekmovanju smo nestrno čakali na rezultate. Povedali so nam, koliko točk smo dosegli in veselji smo se vračali v Celje, saj smo za odlično slovenjegraško ekipo zaostali le za dve točki.

Zelo smo bili srečni, ko smo po nekaj dneh prejeli brzojavko, da smo se uvrstili med dvanaest najboljših slovenskih ekip, ki bodo tekmovali na polfinalu v Ljubljani skupaj s štirimi najboljšimi ekipami drugih republik.

S podvojeno silo smo s študijem nadaljevali, toda tokrat so bila vprašanja mnogo težja, pa tudi tremo smo imeli.

Po razglasitvi rezultatov smo bili zadovoljni, da smo za seboj pustili vsaj pet ekip. Se pomembnejše pa je, da nas je pripravljanje na KVIZ notranje obogatilo. Glasba nas je močno prevzela, v življenju nam bo vedno veliko pomenila. Ostala bo naša zvesta prijateljica.

MATEJA FAZARINC,
Prva osnovna šola Celje

MALA ANKETA

1278 KRVODAJALCEV

Takšno število so dosegli pri zadnji krvodajalski akciji v Velenju, ki sta jo organizirala Občinski odbor Rdečega križa in Republiški zavod za transfuzijo. V treh dneh, kolikor je trajala zadnja akcija, so se najbolj izkazali v delovnih organizacijah Gorenje, kjer je darovalo kri 550 delavcev in REK, kjer jo je dalo 728. Ekipe, ki je delala pri krvodajalski akciji, je povedala, da je to njen rekord, saj so do Velenja jemali povprečno dnevno kri 200 krvodajalcev. Jemali so jo od šeste ure zjutraj do petnajste ure popoldan. To je nov uspeh velenjskih delavcev na tem humanem področju.

JOZICA KOPITAR, za-

STANKO NAVODNIK, prav tako zaposlen v INTEGRALU v Velenju: »Kljub temu, da je naš kolektiv številčno majhen, komaj 50 nas je, pa se vseeno ali pa prav zaradi tega še bolj udeležujemo takšnih humanih akcij. Zdaj sem dal kri že sedmič in nikoli mi ni bilo žal. Vedno bom sodeloval v takšnih akcijah. Vseeno je, če tudi mene nikoli nič ne doleti in ne po-

poslena v INTEGRALU v Velenju: »Prvič sem darovala kri, za to pa sem se odločila, ker želim pomagati tistim, ki v nesreči kri, najdragocenejšo tekočino na svetu, potrebujejo. Tudi v prihodnje se bom udeleževala takšnih akcij, samo želela bi, da bi bile zdravstvene ekipe za odvzem krvi številnejše in da bi vse skupaj hitreje potekalo.«

trebujem krvi — potrebujejo pa jo drugi.«

FRANJO BUJAN, zaposlen v REK, TOŽD ZO

FRANC LORGER, rudarski upokojenec: »Dosedlej sem dal že kri 20-krat in prepričan sem, da sem s tem naredil človeško dobro delo. No, letos mi jo res niso vzeli, ker sem bil malce prehlajen. Upam pa, da bo do jeseni z mojim zdravjem vse v redu, takrat pa bo na vrsti nova akcija in ponovno bom med krvodajalci. Veste, pomembno je tudi to, da če greš na odvzem krvi, opraviš

minimalni zdravniški pregled, ki je vsakomur dobrodošel.

JOZICA SEVNICKAR, uslužbenka v REK: »Kri

sem dala že petkrat in vedno, ko jo dajem pomislim na to, da sem tudi sama vozica in tako izpostavljena morebitni nesreči. Takrat bodo drugi pomagali meni, zato danes pomagam jaz drugim. Kri in srce sta življenje in če lahko nekemu s krvjo rešiš življenje je to največ, kar si opraviš. Krvodajalcem bi se morali pridružiti še vsi tisti, ki doslej niso sodelovali.

STANE FILIPIC, rudar v Jami Škale: »Rudar sem in nikoli ne vem, kje in kdaj me lahko doleti nesreča. Takrat pa je vsaka pomoč dobrodošla, zlasti še z najdragocenejšo tekočino, kot je kri. Sam sem jo dal že trinajstkrat in priznati moram, da mi ni bilo nikoli žal. Nasprotno, še vedno bom sodeloval. Vesel sem, da se naše vrste množijo in da je vedno več krvodajalcev.

Tekst: TONE VRABL

Foto:

LOJZE OJSTERSEK

ALKOHOLIZEM

HLAPI SE ŠIRIJO

Ceprav večkrat poudarjamo, da je alkoholizem družbena bolezen, stimo to še premalo, še manj pa stremimo za tem, da bi ga zmanjševali. Delavni pa so klubi zdravljenih alkoholikov, kjer število članstva narašča iz dneva v dan, se pa bore z velikimi organizacijskimi in materialnimi težavami. Največkrat se o njih spregovori na skupščinah klubov, kjer so komaj prisotni predstavniki gospodarskih in družbenopolitičnih organizacij. Spregovori se, dejstva o nepravilni in pomanjkljivi organiziranosti pa ostajajo. In le od članov v posameznih klubih je odvisno, kako nadaljnje delo poteka oziroma koliko zmorejo idealizma, da vzdrže.

O problematiki alkoholizma smo se pogovarjali s predsednikom kluba zdravljenih alkoholikov Aljažev hrib v Celju LADISLAVOM PAJKOM, pogovor pa je zapisala Zdenka Stoparjeva.

Pred kratkim ste imeli redno skupščino kluba zdravljenih alkoholikov. Posredujte nam nekaj bistvenih sklepov.

»Program dela za letošnje leto smo sprejeli, v njem pa zajeli vse skupine, ki delujejo v našem klubu. Redno bomo skrbeli za nadaljnje zdravljenje članov, posebno skrb pa bomo posvetili tudi njihovim družinam. Letno bomo priredili tudi izlete v naravo, praznujemo pa tudi različne praznike naših članov. Obiskali bomo člane na domu in tudi v delovnih organizacijah. Prav z zadnjimi so naši stiki zelo potrebni in tudi dragoceni.«

»Znano je, da število alkoholikov v svetu narašča. Tudi v Jugoslaviji, Sloveniji in konkretno na Štajerskem. Ker narašča število bolnikov, se veča tudi število tistih, ki se po zdravljenju vključijo v klub. Je tudi število vašega članstva v porastu?»

»Zaradi dotoka zdravljenih alkoholikov iz vojniške bolnice je število naraslo in zaradi te številčnosti je trpelo naše delo. Delali smo povrsno, tako kot se pač lahko dela v velikih skupinah. Zdravljeni alkoholiki smo pisali brez prave kontrole, zato smo začeli razmišljati o ustanovitvi manjših skupin. Le tako je lahko delo uspešno. Torej, najprej smo ustanovili

skupino v delovni organizaciji Mesnine, potem pa smo razmišljali kako bi ustanovili še novo. Tako so se formirale skupine v Liku Savinji in Cinkarni. Ustanavljali jih bomo tudi še naprej, ker ravno v delovnih organizacijah se je pokazalo, da so skupine najbolj uspešne. Poizkušali smo dobiti tudi stike z osnovnimi šolami, da bi začeli pri otrocih. Imeli smo velik uspeh. Bili smo v šoli v Lesičnem, kjer smo doživeli pravcato presenečenje. Mladino bi radi vzpodbudili in jim prikazali škodljivost alkohola.«

»Ker ste člani kluba polni idealizma in je tudi to vaše največje bogastvo, brez denarja vseeno ne gre. Imate materialne težave?»

»Na to vprašanje je težko odgovoriti, a bom povedal po pravici.

Naši člani so razmetani širom celjske regije, zato jih je potrebno obiskovati z avtom. Dosti kilometrov opravimo zastoj, iz tovarstva, a dolgo tako le ne gre. Moram povedati, da smo v preteklem letu zelo skromno preželi finančni del in konkretno nismo dobili od nikogar nobenih sredstev. Poskušali smo s prošnjami na tista podjetja, kjer imamo skupine, pa smo dobili negativne odgovore. Diskusija na naši zadnji skupščini pa je poka-

zala, da so sredstva bila za ta namen, le da so bila naslovljena na nepravni naslov in so sredstva obležala.

Vendar so nam obljubili, da se bo to v bodoče uredilo. Ustanovili bomo dispanzer in takrat bomo morda lažje zadihali, ker bodo sredstva centralizirana. Tudi celjski klubi bodo zato bolj enotni, v republiškem merilu pa se že govori o podobni zamisli.

»Koliko članov šteje vaš klub?»

Aktivnih članov, ki aktivno delujejo v naših skupinah je 73, so pa vključeni tudi tisti člani, ki so v drugih klubih. V naši matični knjigi pa imamo zapisanih 164 članov zdravljenih alkoholikov, smo pa bili površni in smo ljudje izpuščali.

»Naletite pri ustanavljanju klubov v delovnih organizacijah na kakšne težave? Mi pa lahko po drugi strani izpostavite kakšen svetel primer?»

»Največkrat naletimo na težave pri samem začetku, v razgovoru z vodilnim delavci, ki težko razumejo, da je alkoholizem bolezen. Se pa nam posreči najti tudi kakšnega odgovornega, ki nam pomaga, predvsem pa zmanjšuje reprezentančni del v kolektivu. Svetel primer je Kovnotehna, kjer se je reprezentanca bistveno zmanjšala in se pozna, kdo jo vodi.

ŽALEC: PREMALO ZANIMANJA?

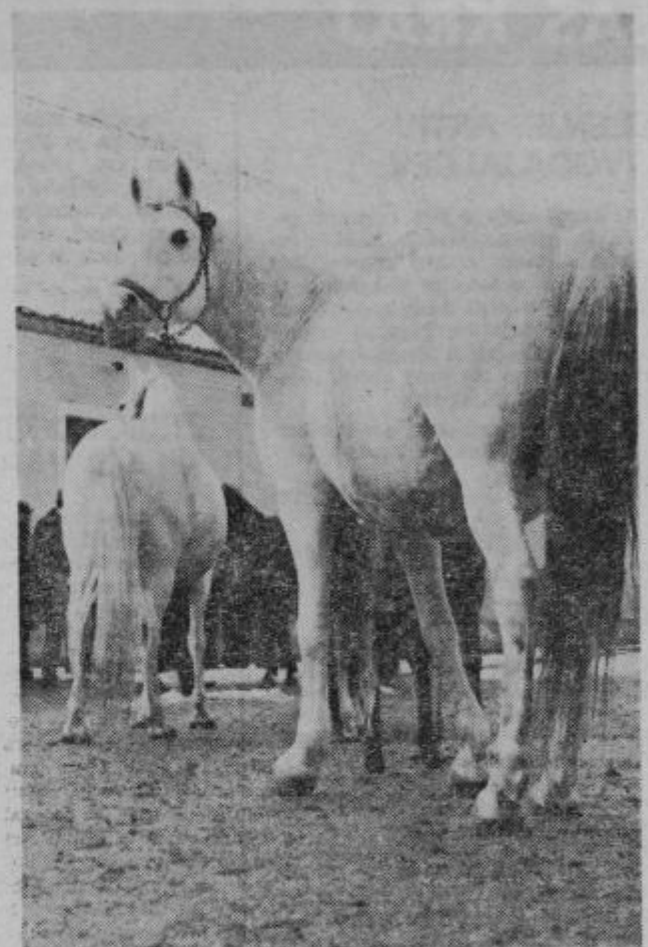
Planinska društva v žalski občini že drugo leto zapored organizirajo ligo v orientacijskem tekmovanju. Namen je, da se predvsem mladi seznanijo z orientacijo, da se naučijo gibati po neznanem terenu in pri tem uporabljati kompase, karte itd. Žal, pa društva pri tem marsikdaj ne uspejo, kajti udeležba šolske mladine je večkrat zelo slaba. Izjemi sta pravzaprav samo osnovni šoli Prebold in Zalec, ki orientaciji posvečata veliko pozornosti.

To je pokazalo tudi prvo tekmovanje, ki ga je pripravilo planinsko društvo Zalec. Pri pionirjih je imelo planinsko društvo Prebold sedem ekip, žalsko kot organizator pet in zabukovsko samo tri, četrta se je tekmovanje odvijalo na območju Griž oziroma Zabukovice.

Udeleženci iz Zalca so zmagali pri pionirjih, kjer so zasedli tudi drugo mesto, zatem so bili prvi pri mladincih, v ženski konkurenci ter pri mlajših članih. Pri pionirjih so bili mladi planinci iz Zabukovice tretji, pri starejših članih pa so zmagali Polzelani.

FRANC JEZOVIK

ŽE POZABLJENI?

Na sliki so sicer vrli lipicanci, ki jih pozna ves svet. Toda na naših cestah vse manj vidimo tudi težke rjavce, ki so njega dni vlekli težke vozove. Tudi na vaseh je vse več traktorjev zamenjalo to plemenito in koristno žival. Jih bomo čez čas lahko videli le še v živalskem vrtu?

Foto: D. Medved
Foto: D. Medved

DOGNOJEVANJE TRAVNIKOV IN PAŠNIKOV

DA BO VEČ KRME

Travnati svet, travniki in pašniki, zajemajo pri nas največji del kmetijskih površin. To pomeni za slovensko gospodarstvo veliko naravno bogastvo, ker je osnova za živinorejo. Živinoreja, predvsem govedoreja, je tista panoga kmetijske proizvodnje, ki daje v SR Sloveniji največ tržnih presežkov. Več kot 70 odstotkov vse kmetijske zemlje je obraslo s travo. Trava, sveža, silirana, ali posušena pomeni osnovno krmo vsej živinoreji, predvsem govedoreji. Ta pa predstavlja z mesom in mlekom zopet okrog 60 odstotkov vsega odkupa kmetijskih pridelkov. Pomembno je, da od vse krme, ki jo pri nas pridelamo, odpade skoraj 80 odstotkov na krmo s travnikov in pašnikov, v hribovitih predelih pa celo vseh 100 odstotkov. Travnati svet je torej zelo pomemben, kakor za kmetijstvo, tako tudi za celotno narodno gospodarstvo. Na žalost se to bogastvo še vedno ponekod zelo slabo izkorišča, saj so poprečni hektarski pridelki na travnikih izredno majhni. Statistični podatki SRS navajajo večletno poprečje le okrog 32q/ha mrve na travnikih in okrog 15q/ha na pašnikih. Letno porabo računamo na vsako »normalno žival« (NZ = normalna žival, t.j. enota za 500 kg živi teže katerekoli živalske vrste) okrog 50q mrve. V SRS pride na 1 ha travnikov poprečno 0,8 NZ, ki ima na razpolago za prehrano le 32 q poprečnega pridelka, kar je zelo malo. Iz teh dejstev izhaja, da so v sedanjem številu živali preveliko krmljene in je zato proizvodnja nizka.

Mnoge znanstvene raziskave, kakor tudi izkušnje naprednih kmetovalcev so pokazale, da se pridelok na travnatem svetu zelo hitro poveča, če se na njem upo-

rabljajo umetna gnojila. Dosedanjí večletni poskusi gnojenja travnikov v SRS in na področju živinorejskovetarskega zavoda Celje so dokazali, da je s srednje močnim gnojenjem mogoče povečati pridelke za več kot enkrat, torej na najmanj 65 q mrve na 1 ha. Z intenzivnim gnojenjem in ob boljšem načinu izkoriščanja travinja (pašno-kosni sistem, večkratna pravočasna košnja) pa je mogoče doseči še veliko večje pridelke. Tako bi lahko dosegli v poprečju okrog 75–80 q/ha mrve, ali pa bi redili na 1 ha travnikov površin 1,5 in več NZ, ki se hranijo z mrvo oziroma travo.

Zaradi gnojenja se ne poveča samo pridelok, temveč je boljša tudi kakovost pridelane krme, ker se poveča delež boljših trav in detelj v travni ruši. Pognojena trava ruša daje krmo, ki je bogatejša z rudninskimi snovmi, ki so živalim za zdravje nujno potrebne. Navajali smo se že, da opravimo osnovno gnojenje zgodaj spomladi z mešanimi NPK gnojili; da gnojimo travnike in pašnike z gnojili, ki vsebujejo vse tri glavne hranilne snovi: dušik, fosfor in kalij.

Se vedno pa niso vsi pripravljeni v to, da je treba med letom travnike pognojiti, da bi bila tudi druga in tretja košnja bogatejša. Sedaj, ko je košnja v teku. Če bo vreme lepo, bo košnja kmalu za nami. Priporočamo, da svoje travne površine takoj po košnji dobro pognojite. Dognojevanje opravimo z dušičnimi gnojili, ali s kompleksnimi NPK gnojili, ki vsebujejo dovolj dušika. Tistim, ki so spomladi dobro pognojili površine s 400 do 600 kg/ha NPK priporočamo, da jih sedaj po košnji pognojijo s 150 do 200 kg/ha KAN-a ali s 80 kg UREE na ha površi-

ne. Lahko pa tudi uporabijo okrog 150 do 200 kg gnojila NPK 17:8:9 na ha.

Tistim, ki spomladi niso opravili osnovnega gnojenja, priporočamo dognojevanje svojih površin po košnji z 200 do 300 kg/ha kompleksnih gnojil (NPK 13:10:12 ali 12:12:12) ali okrog 200 kg na hektar NPK 17:8:9. Z enakimi količinami gnojil pognojite tudi po drugi košnji, da bo tudi tretja košnja izdatna in da bo dovolj krme za zimo v seniku.

Tisti pa, ki svoje črede pasejo v čredinkah in hočejo pravilno voditi pašo, naj po vsakem odhodu črede s čredinke oziroma po vsaki košnji čredinke prav tako gnojijo s 100 do 150 kg KAN-a ali 150 do 200 kg NPK 17:8:9 na ha.

POZIV VETERANOM!

Občinski konferenci ZSMS Zalec in Mozirje želita organizirati srečanje vseh brigadirjev, ki so sodelovali na povojnih mladinskih delovnih akcijah. Pripravljeni odbor tega srečanja prosi vse brigadirje veterane iz žalske in moziške občine, da se prijavijo pri občinski konferenci ZSMS Zalec in Mozirje najpozneje do 20. junija 1976. Prijavo lahko opravijo pisмено ali telefonsko po telefonu 710.991 za Zalec in 830.017 za Mozirje, lahko pa se prijavijo tudi osebno v pisarnah obeh občinskih konferenc.

Srečanje brigadirjev veteranov iz žalske in moziške občine bo predvidoma 27. junija 1976 pri jami Pekel v Sempetru.

ZREŠKO POHORJE

NACRTI SO VELIKI

Zreško Pohorje, ki zajema področje od Zreč preko Skomarij in Resnika do Rogle, ima izredne možnosti za razvoj zimskega in letnega turizma. Zaradi svojega geografskega položaja ima namreč velike možnosti privabiti goste tudi s širšega območja, saj je oddaljeno od večjih mestnih središč od 30 do 130 kilometrov in zato primerno tudi za enodnevne izlete. Severna pobočja Rogle pa imajo idealna smučišča na katerih se zadržuje sneg vse do konca meseca aprila.

Kljub temu, da so možnosti razvoja turizma na zreškem Pohorju zelo široke, pa obstoječe kapacitete že dolgo ne zadostujejo povpraševanju po tovrstnih uslugah. O tem pričajo tudi nekateri podatki: v zimski sezoni, ki traja od konca decembra pa do sredine aprila, je ob sobotah in nedeljah na Rogli povprečno 2000 ljudi. V zimski sezoni so morali na Rogli tedensko odkloniti povprečno 100 penzionistov gostov, ker jih niso mogli namestiti ne na Rogli in ne v Zrečah. V letni sezoni odklanjajo tedensko 40 penzionistov gostov, podatki pa kažejo, da se v Zrečah mu- di dnevno okrog 15 poslovnih partnerjev, ki ostanejo na tem področju nekaj več kot dva dni in sedaj še iščejo gostinske usluge v Celju

ali Mariboru.

Glede na izredno povpraševanje domačih in tujih gostov po turističnih uslugah na zreškem Pohorju, so v Kovški industriji v Zrečah izdelali podroben program izgradnje turističnih in gostinskih objektov »Zreško Pohorje«. V Kovški industriji so se tega projekta lotili zato, ker so tudi v vseh dosedanjih letih prevzemali iniciativo o izgradnji turističnih objektov v svoje roke in so jih večino tudi sami financirali. Predvsem velja to za objekte na Rogli. V izdelanem projektu, do katerega je zavzel izredno pozitivno stališče tudi delavski svet organizacije, predvidevajo dograditev pla-

ninskega doma, izgradnjo desetih brunaric, postavitev dveh vlečnic, ureditev okolja in drugo. To naj bi do leta 1980 zgradili na Rogli. V samih Zrečah pa naj bi zgradili hotel z restavracijo in samopostrežno restavracijo, postavili štiristezno kegljišče, športne objekte, uredili okolje in drugo. Vrednost celotne investicije »Zreško Pohorje« je precejšnja in znaša preko 45 milijard starih dinarjev. Zatorej je jasno, da si tega zaloga niti nikakor ne bo mogla privoščiti Kovška industrija sama. V konjski občini pa so delavci verjetno močno zainteresirani za izgradnjo rekreacijskega centra, ki bi vključeval tudi gostinske objekte, saj prav vsi čutijo precejšnje pomanjkanje po teh objektih. Verjetno bi bilo zato ena od poti za izgradnjo projekta »Zreško Pohorje« tudi podpis občinskega samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za njegovo financiranje. Ob tem pa se bodo morale izreči »zna« ali »proti« takemu projektu tudi nekatere regijske institucije, kot so na primer Ljubljanska banka ali Gozdno gospodarstvo, kajti njihova finančna pomoč bo pri izgradnji »Zreškega Pohorja« odločilnega pomena.

DAMJANA STAMEJCIC

JUBILEJ ZDRAVILIŠKEGA ZBORA

Moški zbor zdravilišča Rogaska Slatina je slavil svojo 10. letnico na jubilejnem koncertu v soboto, 5. junija v veliki dvorani Zdraviliškega zbora. Zborovodja Franci Plohl je pripravil za to priložnost smiselno sestavljen spored v dveh delih: v prvem smetne pesmi od renesanse (Orlando di Lasso) in ipavca do sodobnega Srebotnjaka in Ježa, v drugem 10. priredb ljudskih pesmi.

Prvi akordi so dali slutiti, da bomo poslušali zbor nadpovprečne kvalitete. Zares se je v nadaljevanju koncerta slutnja potrdila. Zvok je dober, homogen, v vseh glasovnih skupinah in skoro v vseh legah lepo oblikovan, kar kaže na sistematično pevsko tehnično delo. Zelo malo je slovenskih zborov, ki bi upoštevali priporočila izkušenih strokovnjakov ter negovali glasovno tehnične vaje, vokalizacijo in kar je še tehnično element lepega petja. Zdraviliški moški zbor je očitno posvetil pevske tehniki veliko pozornost — v svojo največjo korist. Dinamika sloni na tihem, piano, petju, tudi pianissimo jim zveni, gradacije bi mogli nekoliko poživiti, tudi sočen forte bi si mogel zborovodja privoščiti. Tako pa je zvok kljub lepoti preveč zastrt. Vsa čast vokalizaciji, ki jo goje v pravi meri sicer le najboljše zbori. Vokali so dobro pokriti, izenačeni in zveneti, paziti je le, da zbor v tem pogledu ne bi pretiraval, kar bi vodilo v drugo skrajnost, v »manire«.

Franci Plohl vodi zbor dve leti in je v tem razmeroma kratkem času vzgojil zbor v umetniško skupino, ki ima zelo lepe perspektive. Je dober muzik, ima smisel za pristen vokalni zvok ter gradi skladbo z okusom. Le tempo (brzine) bi mogel ponekod pospešiti, druge jih zopet umiriti, da ne bi bili kontrasti prehudi (Mirk: Kolo, Jež: Igraj kolce). Njegova manualna tehnika je solidna, gibli so zanesljivi, zato vstopa zbor precizno, a tudi zaključki fraz in skladb so točni. Izgovarjava je jasna, razločna razen v nekaterih skladbah, kjer je zbor posvetil več pozornosti muzikalnemu izrazu kot dikciji (n. pr. Srebotnjak: Bori, Prelovec: Doberdob).

10. letni jubilej zbora je pomemben mejnik ob katerem ugotavljamo, da ima vse

pogoje, da se uvrsti v elito slovenskih amaterskih zborov. Omeniti je še soliste: Marjana Ostruha, Jožeta Plemenitaša in Branka Mikša, ki imajo vsi dobre, zdrave glasove. Svoje pevske partije so izvedli muzikalno, a bi jim nekaj solopevske šole ne škodilo. Ob vse večjih zahtevah občinstva namreč posvečajo boljše zbori solistom veliko pozornost, oziroma napotijo zborovodje soliste v solopevsko solo ali pa vsaj z njimi posebej studirajo.

Razpoloženje v nabito polni dvorani — dvorana Zdraviliškega doma je redkokdaj tako polna — je bilo praznično. Zaslužni pevci so prejeli Gallusova odličja, katera je izročil delegat Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Zboru je čestital zastopnik zbora iz Doline pri Trstu, poleg tega so čestitali še številni predstavniki občine in Zdravilišča. Po dolgotrajnem ploskanju navdušenih poslušalcev je zbor dodal dve pesmi ter lepo zaključil večer, ki je za zdravilišče Rogaska Slatina vsekakor pomemben kulturni dogodek.

EGON KUNEJ

DOBER PRIJEM -BO?

Celjski ribiči se bodo v soboto in nedeljo spravili nad ribe v Šmartinskem jezeru. V soboto priredi ribiška družina Celje nočni ribolov na ribe roparice z dovoljenimi vahami. Naslednji dan, v nedeljo, pa bo tradicionalna prireditve, tekmovalne prireditve, tekmovalne za naslov ribiškega carja. Tekmovali bodo člani, članice in pionirji ter mladinci. Dve uri bodo ribiči preizkušali ribolovno srečo za »ribo in pol«, ki bo pripeljala ribiča do ribiškega carja.

Prvih pet tekmovalcev bodo nagradili s praktičnimi darili, prvi trije pa prejmejo še zlato, srebrno in bronasto odličje »Ribiški car 1976«.

Organizatorji pričakujejo tudi veliko število občinstva, ki vsakoletno tradicionalno ribiško tekmovalje spremlja s precejšnjim zanimanjem.

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

VELIKA REFORMA

Po javni razpravi o predlogu reforme usmerjenega izobraževanja, ki je bila v občini Celje od 20. aprila do 31. maja, je predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije in izvršni odbor občinskega odbora sindikata delavcev vzgoje in izobraževanja na skupni seji, ki je bila 2. junija sprejel več stališč in ugotovitev.

V javni razpravi je sodelovalo skupaj 6844 udeležencev, od teh je bilo 388 razpravljalcev.

Delavci celjskih organizacij združenega dela, ki so bili udeleženi v razpravi v svojih delovnih organizacijah, oziroma na zborih staršev, v veliki večini podpirajo osnovna izhodišča za preobrazbo srednjega šolstva v usmerje-

no izobraževanje. Javna razprava je potrdila, da predloženi projekt zadovoljivo upošteva potrebe in zahteve združenega dela in nadaljnega razvoja samoupravne socialistične družbe. Izvedba reforme usmerjenega izobraževanja bo v največji meri odvisna od ustreznega odnosa združenega dela do izobraževalne politike in od njegove pripravljenosti za ustvarjanje pogojev za uspešen start v doseg najtemeljitejšo reformo šolstva. Da pa bi združeno delo lahko prevzelo vlogo aktivnega načrtovalca in soustvarjalca novega izobraževalnega sistema, se mora ustrezno organizirati. Dati mora še večji poudarek razvoju in usposabljanju svojih kadrovskega izobraževalnih služb in Delavske univerze ter v večji meri koristiti usluge drugih strokovnih in znanstvenih organizacij. Tudi sodelovanje strokovnjakov iz združenega dela v izobraževalnem procesu je poleg nujnega presežanja pomanjkanja pedagoškega kadra pomemben element vplivanja na usposabljanje mladih za delo, na združevanje teorije s prakso, kar vse je neposredni interes združenega dela.

Za uspeh preobrazbe srednjega šolstva v usmerjeno izobraževanje se morajo pospešeno konstituirati posebne izobraževalne skupnosti. Le-te bodo morale postati nepogrešljiv dejavnik v snovanju šolskih centrov usmerjenega izobraževanja in dijaških ter študentskih domov.

Načrtovanje usmerjenega izobraževanja mora temeljiti na stvarnih potrebah združenega dela. Zato morajo vse organizacije združenega dela v okviru samoupravnega planiranja, srednjeročno in dolgoročno planirati razvoj kadrov in tako jasno izraziti svoje potrebe. Izobraževalna politika pa mora postati neločljiv del kadrovske in štipendijske politike. Mladim delavcem, ki so se izobraževali v sedanjem sistemu, je potrebno omogočiti neovirano vključitev v nadaljne oblike izobraževanja ob delu z delom in za delo.

Bodoče oblike izobraževanja morajo biti vsaj toliko poenotene, da bodo zagotovile oziroma omogočale svobodno gibanje kadrov in njihovo zaposlovanje v celotnem jugoslovanskem prostoru, kakor tudi racionalnejšo pripravo učbenikov in ostalih učnih pripomočkov.

To je le nekaj bistvenih ugotovitev in stališč ter povzetkov predlogov in mnenj iz javne razprave o predlogu reforme usmerjenega izobraževanja.

M. P.

SPOMINSKO OBELEŽJE I. CELJSKI ČETI

Letos mineva 35 let od ustanovitve Prve celjske čete, prve partizanske enote na celjskem območju. V spomin na ta dogodek bosta občinski odbor ZZB NOV in Celje odkrila v soboto, 12. t.m. ob desetih dopoldne v gozdu na kažipotu Javornik-Resevna-Prožinska vas spominsko obeležje.

Odkritja spominskega obeležja se bodo poleg borcev NOV zlasti množično udeležili mladi iz šol, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti celjske, laške in šentjurske občine. Mladi bodo namreč ta dan pripravili množični pohod, katerega se bo udeležilo okoli 4000 mladincev in mladink. Hrati s tem bo posebna skupina okoli 170 prostovoljcev partizanske enote, tabornikov, planincev in pripadnikov JLA krenila izpred Farčnikove hiše na Teharski cesti, kjer je Prva celjska četa imela svojo javko, na pohod po poteh te partizanske enote.

Prevoz udeležencev proslave, razen tistih, ki bodo na pohodu, bo organiziran z avtobusi iz Celja. Vozila bodo stala na celjski avtobusni postaji pri številki 8 in 9 ter bodo peljala skozi Store do avtobusne postaje Javornik, od koder je do prireditvenega prostora še okoli uro hoje. Odhod avtobusov bo ob osmih zjutraj, povratek iz Javornika pa ob 14. in 15. uri.

M. PETAN

Trgovsko podjetje LOVEC

poslovalnica Celje

razpisuje

javno licitacijo

za dostavni avto
»spacek«

Avto je neregistriran.

Licitacija bo dne 11. 6. 1976 ob 9. uri na dvorišču Tomšičev trg 14.

ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI

DVOJNI PRAZNIK

V soboto so v Šmartnem v Rožni dolini nad vse slovesno proslavili krajevni praznik in 30-letnico gasilskega društva. Predsednik sveta krajevnih skupnosti Ivan Zavšek je v govoru obudil spomin na dan 4. junija pred 33. leti, ko so se pri Zagarju -Anžiču v Gorici sestali aktivisti OF iz Celja, Smartnega, Galicije, Zavrha, Strmca, Gorice in bližnje okolice ter se pogovorili o nadaljnjih akcijah narodnoosvobodilnega gibanja. V spomin na ta dan krajanje Šmartnega praznujejo svoj krajevni praznik.

S krajevnim praznikom so tudi gasilci proslavili svojo 30-letnico. Gasilsko društvo je na začetku delovalo pod poveljstvom Ivana Grobelnika. Stelo je 30. članov. Jedro društva pa so sestavljali še Vinko Dimec, Alojz Zupa-

nek, Franc Vozlič, Stanko Točaj, Jakob Kugler in Jurij Smarčan.

Edini član gasilskega društva, ki mu je zvest od ustanovitve, bil pa je večkrat tudi poveljnik, gospodar in je opravljal še druge funkcije, je Jurij Smarčan-Jurči, ki je še danes med najbolj aktivnimi.

Pod vodstvom prvih gasilcev in članov, ki so se vključevali v naslednjih letih, so ob vsestranski podpori krajanov in s prostovoljnimi delom zgradili gasilski dom.

Gasilsko društvo je stalno skrbelo za svoj naraščaj in strokovno vzgojo članov. Trenutno ima poleg članov tudi dve pionirski desetini, ki sta porok, da se bo delo v bodoče še razmahnilo.

Na slavnosti so najzaslužnejšim gasilcem podelili za

njihovo 10, 20 in 30-letno delovanje v društvu priznanja, pionirska desetina pa je dobila malo Tomosovo brizgalno. Zaslužni občani pa so prejeli Titova odlikovanja. Tako red dela s srebrnim vencem Jakob Kugler, Albert Pečnik, Anton Razgoršek in Dominik Lebič, red zaslug za narod s srebrno zvezdo Marija Ferjanc-Trobiš in Ignac Posar, medaljo za hrabrost Ivan Koželj in Franc Forštner, medaljo zaslug za narod pa Franc in Martin Kranjc, Jože Srebočan in Jože Žuzek.

V kulturnem delu so nastopile mladinke pedagoškega šolskega centra in učenci domače osnovne šole, svoj prvi nastop pa je imel tudi pevski zbor kulturno-prosvetnega društva Šmartno pod vodstvom Jožeta Dimca.

praznik za tiste, ki ga kličejo.

Morda malce karikirana slička iz njegovega vsakdanjega delavnika, toda v njej je veliko resnice. Šestanki, seje in zborovanja so na dnevnem redu. Najbrž si ni nikoli mislil, še kot dijak celjske gimnazije, literat in pobudnik za izdajo tedanjega literarnega lista Sence in poznejši sourednik Obrazov, s čem se bo moral spoprijeti. Najbrž si tega tudi ni mislil kot študent prava na ljubljanski univerzi, niti potem, ko je diplomiral. Zdaj, ko je že sredi vsega družbenega dogajanja in ko sam s svojim delom in odgovornostjo posega vanj, ko se istočasno pripravlja na pravosodni izpit, se mu to več ne zdi čudno in je postal sestavni del vsakdanjega dela.

Aleš Ilc, rojen Celjan je še mlad. Kadar steče besede o kakšnem starem ve-

ALEŠ
ILC

Ni ne pomaga, če ima telefon v svoji pisarni, kjer je sedež Medobčinskega odbora gospodarske zbornice Slovenije za celjsko območje. Tajnika tega odbora, ki v Celju deluje šele od septembra lani, le redkokdaj doseže telefonski zvonec. Če pa ga že, je to prava redkost in

NAŠ ČAS ZA NT

PRELOMNICA

Delavci Gorenja so prejšnji petek z delavskim zborovanjem v velenjski Rdeči dvorani odprli razstavo »Gorenje 76«. Razstavili so vse proizvodne programe, ki jih delajo v 11 delovnih organizacijah sestavljene organizacije združenega dela Gorenje.

V Gorenju sedaj oblikujejo veliko reprodukcijsko celoto Dom, ki v svoje programe vključuje izdelovanje gospodinjskih aparatov, kmetijsko mehanizacijo in orodje, toplotno tehniko, elektroniko in objekte družbenega standarda. K tem pa načrtujejo še dodatne programe za varstvo okolja.

Na zborovanju v Rdeči dvorani sta 6 tisočim delavcem spregovorila sekretar komiteja tovarniške konference zveze komunistov Janez Miklav-

čič in generalni direktor Ivan Atelšek. Oba sta poudarjala prelomni trenutek, ki so ga zdaj načrtovali in v katerem delavci Gorenja zagotavljajo nadaljno razvojno pot. Tudi razstava izdelkov Gorenja, ki bo v Rdeči dvorani na ogled od 7. do 12. junija, je namenjena tem težnjam. Delavci Gorenja si bodo sami laže predstavljali njihov srednjeročni razvoj. Na neposreden način pa bodo z izdelki Gorenja seznanili tudi njihove potrošnike. Zaradi tega bodo v naslednjih dneh pripravili organizirane ogledne, tako za predstavnike republiških in zveznih gospodarskih ustanov, kakor tudi za predstavnike iz tistih občin, kjer so delovne organizacije Gorenja. Seveda pa ne bodo pozabili na trgovce in ostale poslovne prijatelje.

OBRAZI

vseh področjih.

Ko sva se takole pogovarjala kot stara znanca, mi je v šali namignil, naj zapišem tudi to, da je zagrižen vinogradnik. Kdor bi ob pisanju o Aliju pozabil na njegov vinograd na Bizelskem, bi ga s tem zatajil in pokazal svojo popolno nevednost. Vsak trenutek prostega časa izkoristi, da »naloziti« v svojega dobrega starega spačka družino. Umaknejo se mestnemu hrupu med zelene in valovite bizelske gričke.

Toda to je samo ob koncu tedna, marsikdaj pa še takrat ne. Delo zahteva svoje. Ali se zaveda odgovornosti in ta je združena z voljo in tem trenutku tudi najvažnejša.

DRAGO MEDVED

NOVO V OSREDNJI KNJIŽNICI

V oddelku za študij v Osrednji knjižnici v Celju so pripravili svojim bralcem prijetno novost. V prostorih obeh čitalnic so namestili lične omare za revije. Te so bile doslej preveč skrite bralčevim očem. Zdaj jih lahko vidi lepo razporejene na policah v predalčkih in tako lahko spozna tudi revije, za katere doslej niti ni vedel, da obstajajo. V prvi čitalnici so revije, ki jih izdajajo posamezne časopisne hiše, v drugi čitalnici pa so strokovne in poljudnoznanstvene revije. Če kdo želi podrobnejših informacij in naročila, dobi vse podatke pri knjižničarki.

JUBILEJNA SEJA IS

Člani izvršnega sveta celjske občinske skupščine so se včeraj sestali že na svoj 75. redni seji. Navzlic jubileju, je bilo tudi to zasedanje delavno, izjemno pa v tem, da so si ogledali še nekaj specializiranih kmetij v celjski občini in se tako konkretno seznanili z nekaterimi problemi kmetijske proizvodnje v občini, kjer sicer močno prevladuje industrija, a ima pomembno mesto tudi kmetijstvo.

D. M.

POGOSTITEV ZA KRVODAJALCE

Za 372. krvodajalcev celjske občine je občinski odbor Rdečega križa pripravil ob dnevu krvodajalcev v dvorani samopostrežne restavracije svečan sprejem. Krvodajalci so bili obilno pogoščeni, prejeli pa so tudi številne nagrade.

Krvodajalcev, ki so dali kri petkrat je bilo 178, tistih, ki so dali kri desetkrat, je bilo 102, štirideset je darovalo kri petnajstkrat, osemindvajset ljudi dvajsetkrat, 25 krvodajalcev devetnajstkrat in pet

CANKAR BREZPLAČNO

Se eno novost iz Osrednje knjižnice. V mesecu juniju, juliju in avgusta bodo na vseh oddelkih Osrednje knjižnice vsa Cankarjeva dela, torej samo dela, ki jih je napisal Ivan Cankar — brezplačna! Za izposojeno na dom seveda. Najbrž ob tej infor-

Združenje šoferjev in avtomekanikov

Celje

Slomškov trg 1/1

razpisuje
prosto delovno mesto

TEHNIČNEGA TAJNIKA

za čas dopustov

Informacije dobite v pisarni vsak dan od 6. do 18. ure.

100 LET GLEDALIŠČA V MOZIRJU

Nedavno so v Mozirju proslavili 100-letnico svoje gledališke dejavnosti in ob tej priložnosti uprizarili enodejansko Krof iz Mozirja, prirejeno po prav tako znani enodejanki Bob iz Kranja. Proslava, posvečena 100-letnici gledališke dejavnosti v Mozirju je bil v bistvu kronični prikaz vsega, kar se je v teh 100 letih na mozirskem odru dogajalo. Strnjeno kroniko tega delovanja je po različnih pisanih in drugih virih, največ pa po lastnem spominu in zapisih sestavil neumorni mozirski kulturni delavec **FRANJO CESAR**. To kroniko, prirejeno za objavo v našem časniku, bomo objavili v nekaj nadaljevanjih, ker se nam zdi vredno, da o zanimivem gledališkem življenju Mozirja zve širša javnost. Kroniko je za objavo priredil Drago Medved.

Predno zabeležimo gledališko dejavnost v Mozirju, naj obudimo spomin na slovensko narodno zavest t. danjih Mozirjanov. V burnih časih v avstroogrski monarhiji so Mozirjani nenehno poudarjali svojo narodno zavest s prirejanjem narodnih vesellic, raznih manifestacij in ustanavljanju narodnih društev, raznih gospodarskih organizacij ter prirejanju gledaliških predstav.

V znanem revolucionarnem letu, v »Pomladi narodov« — 1848, ko so se ustanovljala slovenska društva na Dunaju, Gradcu, Celovcu, Trstu, Gorici, v Ljubljani in Celju ter drugod po Sloveniji, so tega leta prvič uprizarili Linhartovega Matička v mnogih krajih Slovenije, ter županovo Micko v Celju. To leto so tudi Mozirjani priredili veliko manifestacijo z godbo in slovenskimi zastavami. Na hribih so goreli kresovi.

1863. leta so priredili v Mozirju »Veliko besedo« celjske čitalnice. Po kronistovih zapisih se je te čitalniške prireditve udeležilo izredno veliko Mozirjanov. Naslednje leto je bila s prav tako velikim uspehom

»Velika beseda« že drugič v Mozirju. Mozirjani so se tudi v velikem številu na okrašenih vozovih s slovenskimi trobojnicami udeležili 1868. leta velikega slovenskega tabora v Žalecu.

1874. leta je bila ustanovljena Gornje savinjska posojilnica, v letih 1875—1876 pa prva gledališka igra z veselico. To je bil znani Bob iz Kranja, ki so ga priredili za lokalne razmere in ga preimenovali v Krof iz Mozirja.

1877. leta so ustanovili »Narodno čitalnico mozirsko«. Njeni člani so bili vsi Mozirjani brez izjeme ter ostalo razumnstvo Gornje Savinjske doline. Čitalnica je imela lepo knjižnico in naročene časopise kot Slovenski narod, Edinost, Slovenski svet, Domovina, ter knjige slovenske Maticice in družbe Sv. Moharja. Prostora je imela v hiši Alojza Goričarja, zunaj pa je bil napis v slovenskem jeziku: »Gostilna pri Kroni« in »Mozirska narodna čitalnica«. Predsednik je bil Alojz Goričar, podpredsednik Ivan Klemenec, tajnik Jožef Pirš ter odborniki Franc Praprotnik in Ivan Lipold. Čitalnica je med drugimi nalogami prirejala tudi gledališke igre in narodne veselice. Med glavnimi pobudniki slovenstva je bil Janez Lipold, ki je umrl 1878. leta, nasledil pa ga je Jože Lipold.

1882. leta je bil v Mozirju ustanovljen Savinjski Sokol. Dve leti zatem so razvili in blagoslovili prapor. To slovesnost je opravil braslovski dekan g. Bohinec. Slovesnost je bila pred kapelo na trgu, udeležilo se je je več kot 2000 krajanov. Navzoči so bili tudi gostje iz Zagreba, Gorice, Trsta, Ljubljane in celo iz Prage. Slavnostni govor pa je imel starosta in župan Jože Lipold.

1887. leta je bilo ustanovljeno gasilsko društvo, ki se je takrat imenovalo Požarna bramba. Leto zatem so v Mozirju ustanovili podružnico Ciril Metodove družbe. 1892. leto je rojstno leto Olepševalnega društva. 12. ma-

ja so bili v društvo izvoljeni Alojz Goričar, J. M. Lipold, Ivan Konečnik, Ivan Tribuč in Franc Praprotnik. Med naolgami za olepšavo trga in okolice so imeli v svojem programu dela tudi gradnjo kopalnice. Leta 1893. so v Mozirju ustanovili Planinsko društvo. To leto je bilo v Mozirju gospodarsko, politično, narodno in kulturno življenje še posebej razgibano.

Vrstili so se občni zbori in društva so načrtovala svoje delo za bodočnost. Med drugim so razvili novi šolski prapor, ki je bil izdelan v Pragi. Takrat so na sredi trga pri lipi postavili drog, na katerem je zavihrala slovenska zastava. Na trgu je bila povorka z godbo, pevci pa so prepevali slovenske narodne pesmi, na hribih so goreli kreskovi. Trobojnica je še več let vihrala na vrhu droga in oznanjala vsem, da je Mozirje slovenski narodni trg.

1894. leta v oktobru mesecu se je od Mozirja poslovil pesnik Anton Askerc, kjer je kaplanoval dobri dve leti. Mozirjani so mu priredili veliko poslovilno slovesnost, Anton Askerc pa je ob svojem odhodu zapisal v trško spominsko knjigo:

»MOZIRJE, TI SI BISER SAVINJSKE DOLINE, OSTANI PONOS MI SLOVENSKE OČINE! KOT SVOJE PLANINE UVEK TRDNO STOJ, KO BIJE ZA DOM IN SVOBODO SE BOJ!«

»Domovina« z dne 15. januarja 1897 piše: »Mozirska čitalnica imenovala je pri svojem običnem zboru dne 10. tega meseca častitega gospoda Antona Askercia svojim častnim članom.«

Mozirje je bilo vedno eno izmed najbolj narodno zavednih krajev na Stajerskem. Nemški privrženci so si seveda prizadevali, da bi Mozirje potujčili, a vsemu so se Mozirjani pošteno maščevali. Spomnimo se na čas, ko je neki višji uradnik iz Soštanja, po rodu sicer Slovenec, a zagrižen nemškutar, večkrat zahajal v Mozirje s svojim belim konjem. Nekega dne, ko se je zadrževal v gostilni pri kartanju, so njegovega belega konja v hlevu prebarvali s slovensko trobojnico. Se pravi, da so na njegovo belo dlako dodali še modro in rdečo barvo. To delo je opravila znana narodnjakinja in mozirska slikarka, pokojna Ivanka Cesarjeva. Od tega dne dalje Mozirje ni več videlo tega nemškutarja. Prihodnjicé dalje

HČI GROFA BLAGAJA

62

RADO MURNIK

Alijana je skočila k materi, se zdaj smejala, zdaj jokala in jecala: »O mamica! Moja mamica!« Grofinji so lile solze po belem, še vedno lepem obrazu. Pristrčno je objela hčerko, jo poljubljala in gledala, gledala. Iz modrih oči ji je sijala vsa milina in sreča materinega srca. Alijana ji je bila podobna kakor mlajša sestra, podobna zlasti v sanjavih očeh in njih okolici, na nežno oblikovanem čelu in ob sencih.

Pozdravili so ju še vitez Ahac, baron Gradnikar in duhovnik. Vsi so šli v prvo nadstropje. Ko se je grofinja Mila okopala in preoblekla, sta šli z Alijano v njeno nekdanjo spalnico.

Vse je bilo tako, kakor oni dan, ko je bila zadnjikrat tukaj. Nemo je ogledovala svojo posteljico, svoje igračke: v zibelki svojo punčko, previdno odeto, pisane lesene ptice, kovinske jelene in ture, lončene posodice, kroglice in vrtalke. Na mizici je videla svojo zlato pisalo z dekliško glavičco na gornjem koncu in slonokoščeno povoščeno tablico. Srce sta se jima topilo ob teh drobnihih stvarih; gledali sta jih s temnim čustvom, kakor da jih oveta dih onega usodnega, strašnega dne. Narahlo je potegnila grofinja hčerko k sebi na klop in Alijana je začela pripovedovati.

»Ubožica moja, koliko si morala pretrpeti!« je vzdihnila mati.

»Ah, zdaj bodi pozabljeno vse, vse! Odslej bomo živeli srečno in mirno... Ti si torej rešila uca Ahaca in barona Gradnikarja, ujec in baron pa tebe. Marko se je razvil v zalega mladenčca. Ali ti je kaj posebej?«

Alijani so izdajalsko zagorela lica. Skrila je glavo na materine prsi in ji zasepetala na uho: »Ljubiva se!«

»Ljuba hčerka, ne želim nič drugega, kakor da te vidiš srečno«, je dejala mati nežno, toda resnobno. »Ti si mi vse na svetu. Pomisli dobro! Ali ga ljubiš iskreno.«

»Ah, mamica, neizmerno, neizmerno!«

Objela je mater in zaihtela. Prevzela jo je hipoma otož-

nost. Odsli sta na vrt k drugim. Vsi so se zabavali, ko je pripovedovala Alijana, kako se je vedel ujec v turškem taboru pri Ljubljani. Od njene iskrene radosti se je širilo veselje po vsem gradu.

»Ah, mamica, zapoj vendar ono pesem o grlici!« je prosila Alijana.

Drugi dan po obedu so bili Blagajevi, vitez Ahac in baron Gradnikar v veliki dvorani. Kontesa Alijana je bila oblekta preprosto belo obleko, ki ji je dajala dražesten videz. V lase si je pripela rdečo vrtinico. Od vratu ji je visela na nedra zlata verišica s križcem in smaragdom.

Na ukaz grofa Blagaja sta privedla dva moža Saldo plementito Frauensteinerjevo. Najprvo je pogledala grofinjo in s prikritim zadoščanjem opazila na njenem blestem obrazu sledi dolgoletnega tugovanja.

»S katero pravico me zadržujete tukaj?« se je obregnila nad grofom Ladislavom. Pokonci in ponosno je stala pred njim.

»S katero pravico sta nam vi vzeli našega otroka?«

»Lahko bi tajila, pa ne maram. Lahko bi rekla, da je lagala ciganka. Toda vse priznavam z največjim veseljem.«

»Alijana, poznaš to gospodično?«

»Ne poznam je, oče.«

»Imela sem krinko, ha, ha!« je pojasnjevala Salda.

»Kako ste nam mogli storiti toliko žalega?« je vprašala grofinja Mila.

Salda je prežeče motrila Alijano. Oči so se ji lesketale kakor tigri, ki preži na plen. Naposled je zamrmrala: »Le-p-o dekle...«

»Alijana, varuj se laskave hinavke!« je svaril vitez Ahac nečaktno na glas. »Glej, to je ona črna kača!«

Salda se je zasmejala zaničljivo in se komaj postrani ozrla nanj. Znova se je obrnila k Alijani: »Odpustite mi, ljuba kontesa. Trpeli ste po nedolžnem.«

»Gospod grof, opozarjam vas, da sem svobodna plem-

kinja! Izvolite me takoj izpustiti!«

»Ne. Oddam vas deželnemu gosposkemu sodišču.«

»Sodišču? Na vsem svetu ne pripoznam nobenega sodnika.«

»Pripoznati jih boste pač morali!«

»Nikdar ne! Mene bo sodil samo bog! Nihče me ne odpravi žive iz tega gradu.«

Salda in demonske oči so se skrivnostno iskriale. Razodevale niso prav nobenega strahu, nobene bolesti, marveč le divje sovraštvo.

Zdajci je pritisnila Salda obe roki na srce in tiho za jecala. Kmalu nato je jela močno drgetati. Ohromele so ji noge. Omahnila je na stran in se zgrudila z nazaj upognjeno glavo na preprogo.

»Odvédite nesrečnico!« je velel grof Ladislav hlapcema

»Po zdravniku!« Paže je odstopical po prstih.

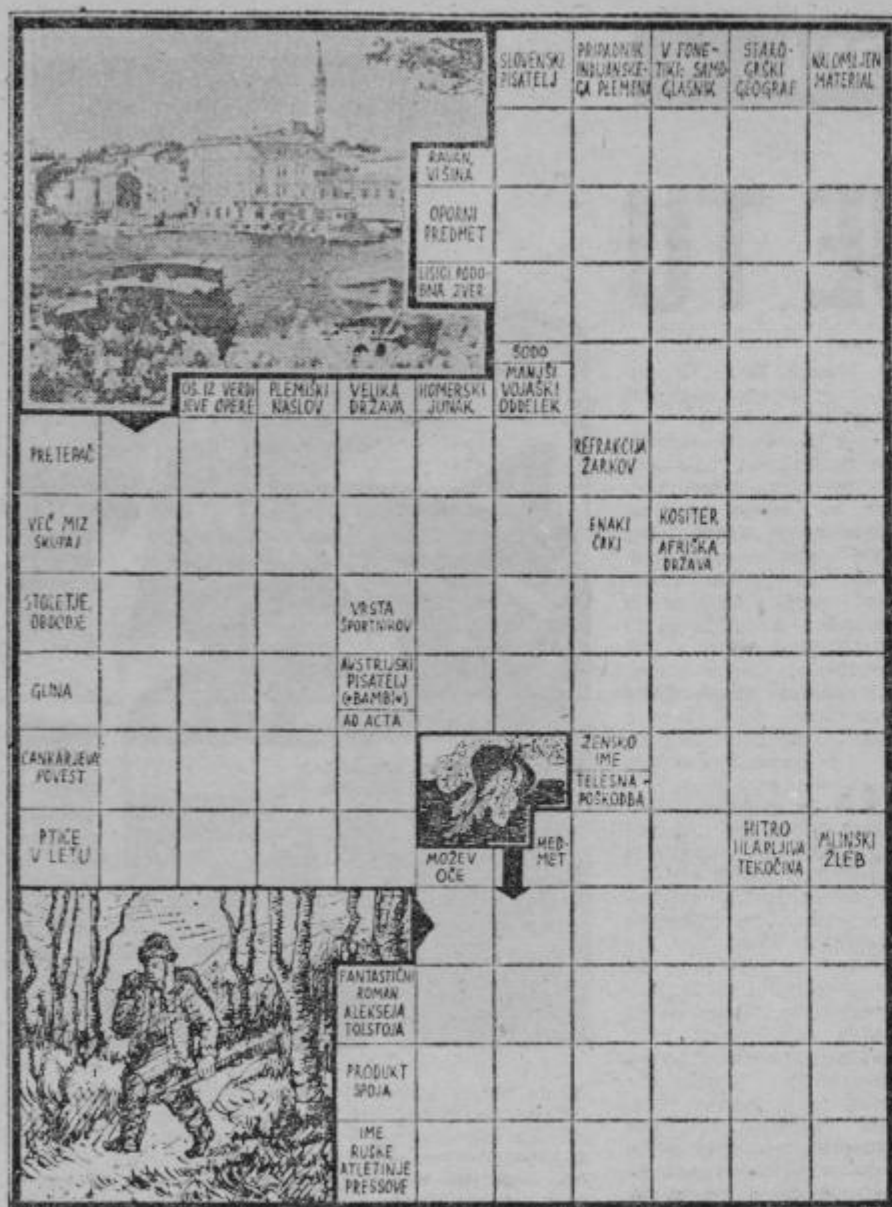
»Pustite me tukaj!« je šepetala Salda s pojemajočim spremenjenim glasom. Vili so jo silni krči. »Ah, mo, prstan...«

»Kaj bi prstan?« je vprašala grofinja Mila sočutno.

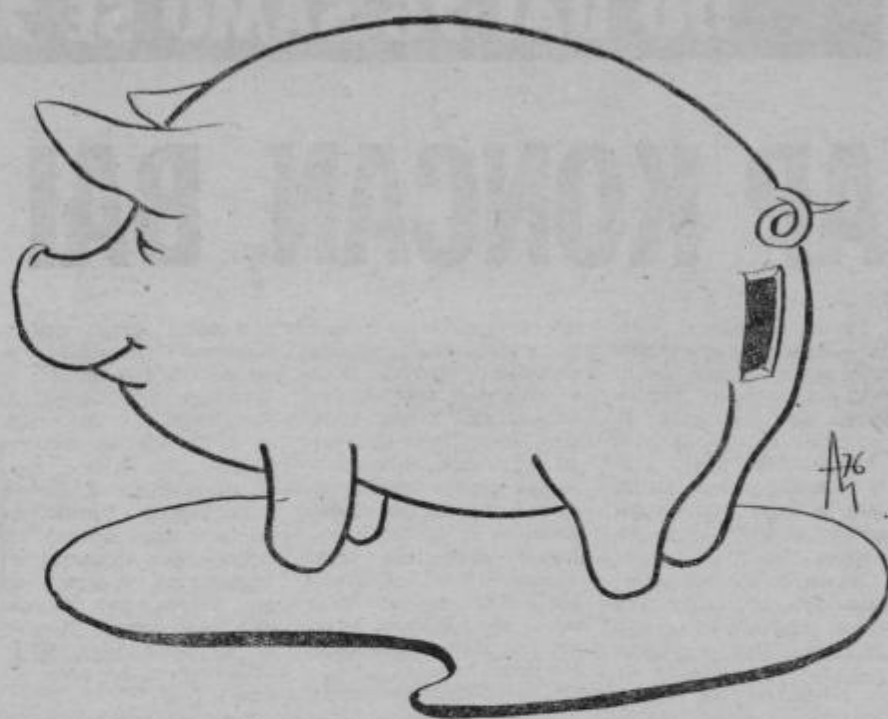
»Umiram... V prstanu je bil najhujši strup. Ah trpim... Ah, strašno...«

Umolknila je. Čelo ji je orosil smrtni pot. Ležala je ne premično: le okoli stisnjenih ustnih ji je podrhtavalo in krč ji je zdaj pa zdaj stresel telo. Sople je naporno. Oči so ji napolnile solze in nemo strmele v daljino praznino. Kmalu pa jo je objela bela žena in ji izžela zadnjo solzo. Jeseni je grajski duhovnik poročil Alijano in Marka Bila je to velika, ganljiva svečanost, ki se je udeležilo vse plemstvo, daleč naokoli. Po poroki je mladi par za nekaj tednov odpotoval na Gradnikarjev grad na Dolenjskem. Z njima je odšel kot sčastno spremstvo tudi v seli vitez Ahac, ki so ga hudo zanimala tudi Gradnikove kleti.

KONEC

MILAN ALAŠEVIĆ

Kako si nekateri predstavljajo posojilo za ceste...

V nedeljo je bilo v Rogaški Slatini republiško prvenstvo radijsko vodenih avtomobilov. Tekmovalo je 24 avtomobilov s tridesetimi tekmovalci iz Ljubljane, Rogaške Slatine in tokrat tudi prvič iz Maribora. V Rogaški Slatini so štirje tekmovalci in to prvenstvo je bilo v tem kraju že tretjič. Vsi so združeni v Društvu Ljudske tehnike Slovenije. Naš posnetek prikazuje »malega dirkača«, ki ga prej skrbno pregledajo mehaniki, napolnijo z gorivom, naravnajo radijske oddajnike in dirka se prične. In šport ni poceni: takle avtomobilček, ki je velik kot možki čevlji, stane z oddajnikom kar star milijonek in še več.

Foto: D. Medved

HUMOR

Ko je bil nemški kancler Konrad Adenauer (1876–1967) po drugi svetovni vojni na višku svoje moči, ga je obiskalo zastopstvo Bundestaga. »Gospod Adenauer,« ga je nagovoril vodja zastopstva, »nisimo prišli sem zato, da bi rekli »amen« in »da« na vse, kar boste predlagali.«

»Gospodje,« je odgovoril Adenauer, »amen« ni po-

treben, »da« bo zadostoval.«

Na neki zabavi v Neaplju je Antona-Traversi po nesreči stopil na vlečko neke gospe.

»Prava živina ste!« je ježno dejala dama.

»Nemara res,« je odvrnil Gianni, »a rep imate vi, gospa.«

Potem ko je Aleksander Veliki (356–323 pr. n. št.) osvojil Grčijo, je poslal

vplivnemu atenskemu državniku petsto zlatnikov kot darilo.

»S čim sem to zaslužil?« je vprašal državnik Aleksandrovega sla.

Ta je odgovoril:

»Moj vladar te ima za najboljši nepodkupljivega človeka v vsej Grčiji.«

Tedaj reče Atenec:

»Sporočil svojemu vladarju, da ga prosim, naj vzame zlato nazaj, meni pa naj pusti moj dober glas, ki ga imam.«

Podjetje za vzdrževanje in gradnjo

DOM-BIRO Šmarje pri Jelšah

objavlja naslednji prosti delovni mesti:

1. vodje steklarskega obrata, razreza in montaže ravnega stekla

Za delovno mesto se zahteva VKV ali KV delavec steklarske stroke in najmanj 5 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu. Kandidat mora imeti organizacijske sposobnosti.

2. KV steklarja za polaganje ravnega stekla

Za delovno mesto se zahteva vsaj 2-letna praksa v steklarski stroki. Delovno mesto lahko zasede tudi priučen steklar z vsaj 5 leti prakse pri razrezu in montaži ravnega stekla. Obe delovni mesti se lahko zasedeta s 1.7.1976 ali po dogovoru. Kandidati naj pošljejo pisemne prošnje s dokazili o strokovnosti in opisom dosedanjega dela na naslov: Podjetje za vzdrževanje in gradnjo DOM-BIRO Šmarje pri Jelšah, do 30. 6. 1976.

»MIK«

proizvodno podjetje PREBOLD

objavlja
prosto delovno mesto

TAJNIKA — DOKUMENTARISTA

POGOJ:

— srednja šola ekonomske ali administrativne smeri

— 3 leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih

Poskusna doba je 3 mesece.

Delo se združuje za nedoločen čas. Prijave sprejema kadrovska-spišna služba 15 dni od objave.

Delavski svet

Podjetje za urejanje voda »NIVO« CELJE

Škvarčeva 4 — 63000 Celje

razpisuje

I. ŠTIPENDIJE na naslednjih šolah:

1. 1. FAGG — oddelku za gradbeništvo, hidrotehnična smer, 4 štipendije, konstrukcijska smer, 1 štipendijo in prometna smer, 1 štipendijo — geodetskem komunalnem oddelku, komunalna smer, 2 štipendiji

2. TS — gradbenem odseku, smer nizke gradnje, 4 štipendije, geodetskem odseku, 1 štipendijo

3. EŠC — upravno-administrativna smer, 2 štipendiji

Prednost imajo kandidati v višjih letnikih.

II. PROSTA MESTA za učence v gospodarstvu

— 2 avtomobilnikov
— 1 strojni ključavničar
— 1 avtoelektrikar

Kandidati za štipendije in učna mesta naj pošljejo vloge s kratkimi življenjepisji in zaključnimi šolskimi spričevali na gornji naslov najkasneje v 15 dneh po objavi tega razpisa.

V sodelovanju s turistično agencijo INEX Ljubljana vas vabimo v naslednja letovišča:

KAŠTELA PRI SPLITU in OTOK CIOVO, cena od 1.500 din, odhodi vsak petek od 25. 6. dalje

ZADARSKI ARHIPELAG: KUKLJICA na OTOKU UGLJANU in PIROVAC (25 km sev. od Šibenika), odhodi vsak četrtek od 24. 6. dalje, cena od 1620 din

ČRNOGORSKO PRIMORJE (Tivat, otok cvetja), odhodi vsak ponedeljek od 7. 6. dalje. Cena od 2060 din

GRČIJA (Anavissos, Atika), odh. vsak četrtek od 17. 6. dalje. Cena od 3.100 din. Možnost izletov v Atene, Korint, Epidauros, Mikene itd.

TUNIZIJA (Hammamet, Sousse), odh. vsak ponedeljek od 31. 5. dalje, cena od 2.780 din. Možnost izletov v Saharo, Tunis, Kartagino itd.

V sodelovanju z INTERNATIONAL HOUSE — LONDON smo pripravili program INTENZIVNIH TEČAJEV ANGLEŠKEGA JEZIKA v specializiranih šolah (Oxford, Cambridge, London in drugi kraji). Tečaje priporočamo dijakom, študentom, profesorjem in poslovnim ljudem.

Zahtevajte naše obširne programe.

Prijave sprejemajo:

Iztelnik

Celje

poslovalnica Celje, Velenje, Zalec, Mozirje

DO BAI 76 SAMO ŠE 7 DNI

AP KONČAN, BAI JE TU

Finale Atletskega pokala Jugoslavije je vsekakor uspel, čeprav še ni bilo na celotnem tekmovalju tiste glazure, ki jo pričakujemo na Balkanskih atletskih igrah. Vendar, nekaj mora ostati tudi za takrat, da bo presenečenje večje in prijetnejše.

Na finalu AP so celjski atleti dosegli sorazmerno dobre rezultate in uvrstitve. Peter Svet je premagal vso jugoslovansko elito v teku na 5000 metrov in znova potrdil, da je v odlični formi ter da zasluži vozovnico za daljni Montreal. Zmagal je tudi »Amerikanec« Zdravko Pečar z letos najboljšim rezultatom v metu diska v Jugoslaviji. Mor da mu bo uspelo na BAI vreči disk preko 61 m, kar bi bila izpolnjena olimpijska norma. Dušan Prezelj je bil drugi v skoku v višino, to pa mu tudi zadostuje za nastop v državni reprezentanci. Presenetila sta tudi dva mlada atleta: Rok Kopitar v teku na 400 m ovire z osebnim rekordom 54,6 in Zvonka Blatnik v tekih na 800 in 400 m, kjer je postavila tri republiške rekorde za mlajše in starejše mladinke. Ekipno je bil Kladvar pri članih soliden četrti, med članicami pa deseti.

Zdaj so pred vrati Balkanske atletske igre. Stadion je kot mravišče. Atleti, člani državne reprezentance, so se umak-

nili v Novo Gorico, kjer bodo trenirali do prihoda v Celje. Stanovali bodo v svoji stari trdnjavi, hotelu Celea. Zvezni kapetan Krešo Račić upa zlasti pri članih na najboljši, pa čeprav ima v nekaterih disciplinah močne »luknje«, ki ne bodo prinašale dragocenih točk. Vendar pred domačim občinstvom se je treba boriti do konca in pokazati, da nismo tako slabi, kot nam nekateri očita (to velja zlasti za ekipo).

Začetek tekmovalja bo v petek, 18. junija in to že jutraj ob 9.30, svečana otvoritev pa popoldne ob 16. uri. Tekmovalje se bo nadaljevalo v soboto dopoldne ob 9.30 in seveda popoldne, ko bo prva disciplina ob 15.30 hoja na 20 kilometrov. V nedeljo, zadnji dan, bo tekmovalje samo popoldne, in sicer ob 15. uri s startom maratona in skoka ob palici, ob 19. uri pa svečan zaključek.

Letošnje BAI v Celju pomenijo tudi dvojni jubilej — 35. so v absolutnem seštevku in 20. za žensko konkurenco. Če so bile BAI pred drugo svetovno vojno prva regionalna prireditve v atletskem svetu, pa so postale zlasti v zadnjih letih tekmovalje, ki je tudi v širšem atletskem svetu deležno precejšnje pozornosti, saj prinašajo nemajhno število kakovostnih dosežkov.

Vrstni red na zadnjih

balkanskih igrah lani v Bukarešti (Romunija) je bil naslednji — moški: 1. Romunija, 2. Grčija, 3. Jugoslavija, 4. Bolgarija in 5. Turčija ter ženske: 1. Romunija, 2. Bolgarija, 3. Jugoslavija, 4. Grčija in 5. Turčija. Upamo, da bo letos zlasti pri moških vrstni red ugodnejši za Jugoslovane, pa čeprav ne gre podcenjevati nobenega, razen morda Turkov, ki so občutno slabši in še kompletni ne bodo nastopili.

Kako so posamezne države osvajale zlate medalje na dosedanjih BAI? Jugoslavija je pri moških osvojila 224 zlatih medalj in pri ženskah 67 ali skupaj 291, Romunija (148, 104, skupaj 252), Grčija (224, 1, skupaj 225), Bolgarija (111, 67, skupaj 178), Turčija (33, 2, skupaj 35) in Albanija brez medalje.

Največ točk v moški in ženski konkurenci na vseh dosedanjih BAI pa je osvojila Romunija (6243) pred Jugoslavijo (5589), Bolgarijo (4407), Grčijo (3971), Turčijo (1191) in Albanijo (71).

Največ zmag (brez sodelovanja v štafetah) so dosegli pri moških legendarni Grk Christos Mantikas 20, sledijo pa Nicolao Syllas (Grčija) 14, Grigor Georgakopoulos (Grčija), Stanko Loriger (Jugoslavija) in Zoltan Vammos (Romunija) po 10 itd., pri ženskah pa Ivanka Hristova (Bolgarija)

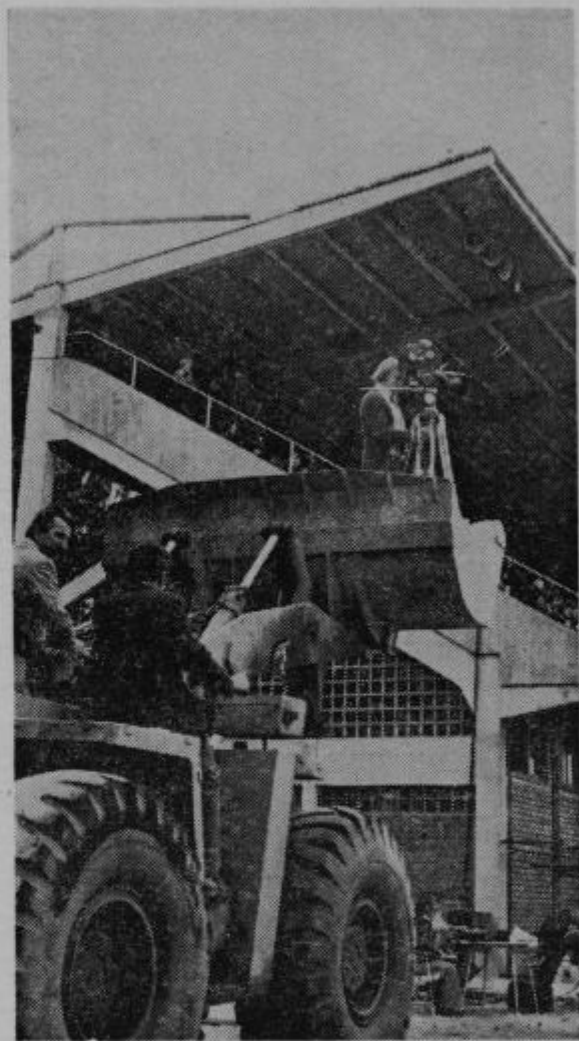
10, Iolanda Balas (Romunija) in Draga Stamejčić (Jugoslavija) 9 itd.

Med deseterico najboljših na Balkanu je še vedno legendarni Stanko Loriger, in sicer v teku na 110 m ovire (šesti), kar kaže o njegovi veliki vrednosti. Bil je kar devetkrat prvak Balkana v omenjeni disciplini in to nepretrgoma od leta 1953 do 1961.

V studiu Radia Celje smo pred dnevi posneli posebno avizo za BAI 76, ki jo je pripravil Edi Goršič.

Med Balkanskimi atletskimi igrami bo tudi več spremljajočih kulturnih prireditev, kot gledališke predstave, nastopi folklornih skupin in glasbenih ansambljev. Med BAI bodo tudi v soboto in nedeljo odprte trgovine, gostinski lokali bodo odprti do 24. ure, odprti bodo tudi razni servisi... Skratka, vse je pripravljeno tako, da bi gostje, ki si bodo ogledali prireditve, lahko kaj kupili ali posedeli v lokalih. Želeli je, da bi se temu vsaj v teh dneh pridružili tudi muzeji s svojim odpiralnim časom.

Mnogi lokali so že uredili izložbena okna s propagandnim materialom za BAI, želeli pa je, da bi to storili vsi, izobesili zastave in transparente ter tako dali mestu tudi zunanji čar. Organizator apelira na vse, da bi bilo takrat mesto čisto (to bi

Celjan Sandi Videnšek, ki je zaposlen kot snemalec pri ljubljanski televiziji, si je med tekmovaljem našel izjemno mesto — kar v koritu buldožerja. In to korito so mu strojniki dvigovali po njegovih željah — malo gor, malo dol, samo da bodo kadri v redu. Iznajdljivost, ni kaj reči!

moralo biti tako vedno!) in da bi ljudje na vsakem koraku izkazovali vso pozornost do gostov, ki jih med BAI v Celju ne bo malo.

Se sedem dni in velika atletska fešta, s katero bo živelo vse Celje, se bo začela. Starter Adolf Urbančič je pripravljen, da spusti v boj za zlate, sre-

brne in bronaste medalje več kot 300 atletov in atletinj iz Romunije, Bolgarije, Grčije, Turčije in Jugoslavije.

Naj bo uspešen štart in še uspešnejši zaključek!

Tekst: TONE VRABL

Foto:

TONE TAVČAR

LOJZE OJSTERSEK

Na finalu atletskega pokala Jugoslavije so prvič preizkusili tudi dva manjša numerična semaforja, ki so ju prav tako kot velikega (6x4 metre) izdelali v celjskem Elektrosignalu. Prav gotovo gre za velik dosežek Elektrosignala na tem področju, s tem pa so se tudi močno zmanjšali stroški organizatorja. Priznati moramo, da sta oba manjša semaforja dobro delovala in želeli je, da bi tako bilo oz. mora biti med Balkanskimi atletskimi igrami.

Celjski atleti na BAI 76

Zvezni kapetan moške in ženske državne atletske reprezentance Krešo Račić je sporočil imena atletov in atletinj, ki nas bodo zastopali v državni reprezentanci na BAI 76 v Celju od 18. do 20. junija. Med njimi so tudi štirje člani celjskega AD Kladvar:

PETER SVET bo nastopil v teku na 5000 m,
ZDRAVKO PEČAR v metu diska,
DUŠAN PREZELJ v skoku v višino in
ZVONKA BLATNIK v štafeti 4 x 400 m.

Vsem želimo uspešen nastop, seveda tudi medalje. Za najboljšega Celjana (torej pride v poštev ta četvorka), je redakcija Novega tednika in Radia Celje pripravila poseben pokal, ki ga bodo izdelali v Steklarni »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini. Za prejetje pokala bo odločal rezultat (finske tablice), uvrstitev in eventualna medalja.

Žirijo sestavljajo: Jože Kuzma, Lojze Ojsteršek, Tone Tavčar, Drago Medved, Brane Stamejčić in Tone Vrabl, torej tudi naša ekipa, ki vas bo preko NT in RC obveščala o vseh dogodkih na BAI 76. Si lase mažejo z oljem ali

Doslej so naš pokal prejeli Marjana Lubej, Roman Lšek, Nataša Urbančič, Peter Svet, Danica Urnkar in Mišo Mišč.

Zvonka Blatnik bo poleg treh Celjanov, Petra Sveča, Zdravka Pečarja in Dušana Prezolja edina Celjanka v naši državni reprezentanci na BAI 76. Tako bo ta mlada in perspektivna atletinja (še mlajša mladinka) debitirala v članski državni reprezentanci, kar je zanjo brez dvoma velik uspeh. Sicer pa je v letošnjem letu v odlični formi, saj je trikratna državna prvakinja, v Celju pa je postavila tri republiške in državne rekorde v tekih na 800 in 400 metrov.

Peter Svet je v teku na 5000 m ugnal vso jugoslovansko elito in si s tem zagotovil pot v daljni Montreal. Po poteku je povedal, da mu je sicer dobro šlo, vendar bi bilo veliko lažje, če bi mu še kdo pomagal. Tako se je pa moral sam boriti proti »naostrenim« konkurentom Vuloviću, Janičeviću, Kuzmanoviću, Moloviću, ki si vsi želijo vozovnico za Montreal. Vendar Peter je bil ponovno »svet« za sebe...

TE DNI NA RTV

ŠOLSTVO

PEDAGOSKI SOLSKI
CENTER CELJE,

Ulica 29. novembra 1

razpisuje

za šolsko leto 1976/77 vpis
440 učencev v 1. razred us-
merjenega izobraževanja za
pedagoški poklic.

V skladu z družbenimi po-
trebami bomo vpisali:

za potrebe predšolske vzgo-
je 60 učencev,

za potrebe razrednega po-
upa 60 učencev,

za potrebe predmetnega
pouka 120 učencev.

Vpišejo se lahko učenci, ki
imajo končano osnovno šolo
in pozitivno oceno iz tujega
jezika. Prednost pri sprejemu
imajo učenci z boljšim uč-
nim uspehom.

Kandidati za vpis morajo
predložiti: originalno spriče-
valo 8. razreda osnovne šole,
rojstni list, prijavo za vpis
v 1. razred (obr. 1,20), kol-
kovano z 2,00 din.

Vpis bo od 15. 6. do 18. 6.
1976 od 8. do 12. ure v taj-
ništvu pedagoškega centra.
Rezultati vpisa bodo objav-
ljeni 22. 6. na oglasni deski
pedagoškega centra Celje.

EKONOMSKI SOLSKI
CENTER CELJE,
Vodnikova 10

bo vpisoval novince od 15.
do vključno 18. junija 1976.
Prijava oddajte osebno v taj-
ništvu centra dnevno od 8.
do 12. ure. Prijav, poslanih
po pošti, ne bomo upoštevali.

Sprejeli bomo:

v ekonomsko šolo 150 učen-
cev,

v ekonomsko šolo — turi-
stična smer 30 učencev,

v upravno administrativno
šolo 30 učencev.

V vseh šolah traja šolanje
4 leta.

Sprejemnih izpitov ne bo,
prednost pri vpisu imajo
učenci z boljšim učnim uspe-
hom (odličnim ali prav do-
brim).

V ekonomsko šolo — turi-
stična smer se lahko vpišejo
samo učenci, ki so se v os-
novni šoli učili angleški jezik.

Za vpis mora učenec pred-
ložiti: izpolnjen obrazec DZS
1,20, kolkovan z 2,00 din, ori-
ginalno spričevalo o dovršeni
osnovni šoli, izpisek iz rojst-
ne matične knjige.

Seznam sprejetih novincev
bo objavljen 21. junija 1976
na oglasni deski centra.

Razpis za šolanje odraslih
je objavljen na oglasni deski
centra.

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE,
Kidričeva 3

razpisuje

za šolsko leto 1976/77 vpis v
1. razred strojnega, gradbe-
nega in kemijskega odseka.

Pogoji za sprejem:

uspešno končana osnovna
šola s pozitivno oceno iz tu-
jega jezika,

kandidat ne sme biti sta-
rejši od 18 let in mora biti
duševno in telesno sposoben
za študij izbrane stroke,

prednost pri vpisu imajo
kandidati z boljšim učnim
uspehom.

Učenci poklicnih šol kovi-
narske stroke, ki so se v lan-
skem šolskem letu (1975/76)
izobraževali po predmetniku
in učnem načrtu za izobra-
ževanje kovinarjev in strojnih
tehnikov z isto osnovo, ima-
jo pravico do vpisa v 2. let-
nik strojnega odseka.

Kandidati predložijo pri
vpisu: izpolnjen obrazec 1,20,
kolkovan z 2,00 din državne
takse, originalno spričevalo
o končani osnovni šoli oziro-
ma za vpis v 2. letnik spriče-
valo 1. razreda poklicne
šole, izpisek iz rojstne ma-
tične knjige.

Prijave za vpis sprejemamo
v dneh od 21. do 25. 6. 1976
od 8. do 12. ure v tajništvu
šole.

x x x

Vpis v 1. letnik strojnega
odseka in v 1. letnik gradbe-
ne delovodske šole v Enoti
za odrasle.

Pogoji za vpis:

uspešno končana poklicna
šola kovinarske odnosno gra-
dbene stroke,

starost nad 18 let,

potrdilo o zaposlitvi z na-
vedbo delovne dobe.

Prijave za vpis v Enoto za
odrasle sprejemamo od 21.
do 30. 6. 1976 ob ponedeljkih
in sredo od 14. do 16. ure
v tajništvu Enote za odrasle.

Razred odpre šola le, če se
bo prijavilo dovolj kandida-
tov.

Vpis v vse višje razrede
strojnega in elektro odseka
ter gradbene delovodske šole
v Enoti za odrasle bo 6., 7.
in 8. 9. 1976 od 14. do 16. ure
v tajništvu Enote za odrasle.

Ob vpisu vplačajo kandi-
dati 1. obrok šolnine v viši-
ni 1.000,00 din.

GIMNAZIJA CELJE

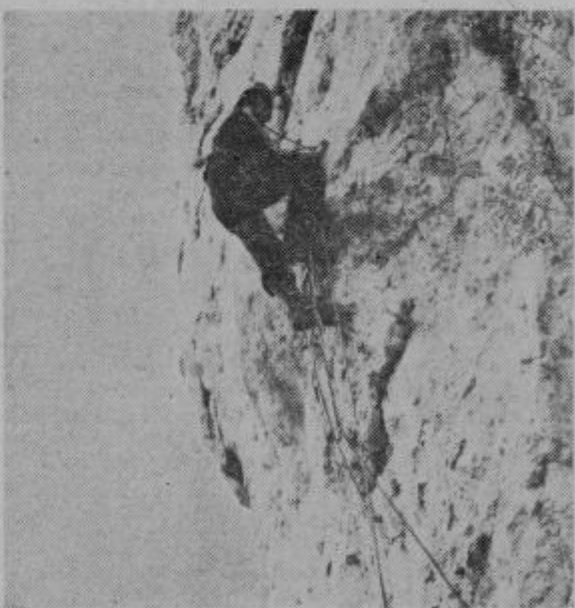
objavlja

razpis za vpis v 1. razred
gimnazije za šolsko leto
1976/77. Sprejetih bo 210
učencev. Pogoji za vpis so
objavljeni na oglasni deski
gimnazije.

Vpis bo 21. in 22. 6. 1976
od 8. do 11. ure.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

,TIME OUT' ZA CELJSKI ALPINIZEM

V nedeljo, 6. 6. so celjski alpinisti izvedli na Okreš-
lju plezalni tabor s tečajniki plezalne šole. Razmere v
stenah so bile nenormalne, skala nad 2000 m ledena in
v tufu, temperatura pod ničlo. Ker plezalcu ni sojeno
sonce v vsaki smeri in postlano z rožicami, je treba
okusiti tudi grenko plat muhastega »letnega«
plezanja. Razen nekaj zanohtanih prstov in oguljenih kolen,
je slo vse kot je treba. Če mladi začnejo v prvih turah
s takimi razmerami, v boljših potem ne bo proble-
ma.

Preplezane smeti: Dušanov stebel III. — Zupan Jo-
že, Golob Milan; Cicova v Mali Rinki IV. — Lesjak Ivan,
Kovač Franc; Čadova v Turški gori II. — Prevorsek
Vlado, Kovač Milena, Golob Dušan; Varianta Igličeva
V. — Knez Francek, Pepelnik Franc; Igličeva v Mali
Rinki V. — Čanžek Franc, Povše Brane; Vzhodna gra-
pa v Mrzli gori III. — Gračner Brane, Zuntar Tone.
Poleg smeri je Čanžek navrtal dva tehnična detajla v
skali pri koči GRS za trening tečajnikov.

Naslov tega prispevka ne zadeva plezalnega delova-
nja odseka dosedaj, temveč bodoče leto, ko bodo
alpinisti sredi največje vneme in uspehov ostali brez
sredstev. Kljub temu, da plezajo že danes dobesedno
na svoje stroške, jim v bodoče ne bo možno povrnil
niti vožnje v hribe doma, v Julijce in vsa tuja gorstva,
kjer so prav letos največje možnosti za uspeh dobro
pripravljenih celjskih navez. Neorganiziranost in celo
neodgovornost najvišjih športnih forumov v Celju, kjer
ni več jasno, kdo je več in kdo manj odgovoren, in
kdo je sploh tisti, ki odloča o usodi posameznih pa-
nog, ki niso »apriori posvečene«, postavljajo norma-
len razvoj in kvaliteto teh športov pred nerešljivo
vprašanje.

Alpinizem dobi od realno postavljenega predračuna,
kjer je že razvidna polovična samoudeležba plezalcev,
komaj četrtino denarja (dva stara milijona) za delo
v celem letu. Za posmech: to je samoudeležba enega vr-
hunskega alpinista na sezono, če prepleza 30 smeri visoke
stopnje in je dvakrat v tujem gorstvu! Takih plezal-
cev bo letos vsaj osem v celjskem odseku. Denar od
športnega foruma gre izključno za stroške prevoza in
vrvi. Celo ta denar je sedaj vprašljiv, ker je ob le-
tošnji atrakciji prirediteljev po mnenju nekaterih
(ki žal odločajo) alpinizem hobi posameznikov in ni
nujno potreben.

Na sliki: Training tehničnega plezanja v steni Grmade.
CIC

ZAUPNO

Marjine skrbí

Marja nam je pisala pi-
smo, v katerem nas spra-
šuje glede jemanja za-
ščitnih sredstev, med nji-
mi tudi kontracepcijskih
tablet. Ker prihaja vedno
več takšnih in podobnih
pisem, ki samo dokazuje-
jo, da je spolna vzgoja
na psu, mislimo, da je
prav, da se mladi ljudje
o tem pogovore s strokov-
njakom.

Še par besedi tebi, Ma-
rja. Pisma nismo objavili,
ker je preveč intimne na-
rave in kaže na tvojo po-
polno nepoučenost. Govo-
rili pa smo z ginekologi-

njo, ki razume mlade lju-
di in dobi nasvet, da se
oglasijo v dispanzerju za že-
ne v zdravstvenem domu
v Celju, kjer ti bodo ve-
deli pomagati iz stiske. Če
nam pošleš polni naslov,
bomo poskrbeli za razgo-
vor mi in ti javili, kdaj se
oglasijo pri omenjeni zdrav-
nici.

In še to: če mi o-š še
kdaj pišala, sem Nataša
in ne Velena, kot si pamo-
toma zapisala. In všeč mi
je, ker me tikaš.

NATAŠA

Mastni lasje

Ceprav si lase umivam
zelo pogosto, se mi vse-
eno mastijo in postanejo
na ta način štrnasti. Pre-

izkusila sem že veliko šam-
ponov, pa niti eden mi
maščena las ne prepreči.
Ob toliki reklami pa tako
malo haska, se vprašam,
in zdaj tudi vas prosim
za nasvet. Mi lahko svetu-
jete šampon, ki bo prepre-
čeval mastenje las in kaj
naj storim, da v bodoče
ne bom hodila naokrog
taka, kot da bi delala re-
klamo za pričeško črnskih
plemen. Za to sem namreč
brala v vašem časniku, da
si lase mažejo z oljem ali
mastjo, da se jim potem
bolj svetijo. Jaz pa bi ra-
da obratno, zato vas pro-
sim za nasvet. MILENA

Draga Milena,

reklame so pač reklame
in ne drži vse, kar obeta-
jo, zato se bodo vsem že-
nam zaradi njih lasje še
kar naprej mastili. Seveda
tistim, ki jim lojnice izlo-

čajo preveč maščobe. Za-
to verjemi, še najbolj po-
maga pogosto umivanje
glave, da se pač maščoba
izpere iz las. Če se ti la-
sje res prebogosto mastijo
in so mastni že po dveh
dneh, potem poskusi s
suhim šamponom oziroma
pudrom. Z njim posuj po
glavi, pusti da deluje par
minut, potem pa lase do-
bro izčisti. Ne bodo se
tako svežili, mastni pa ne
bodo več.

Ker imaš žilico za hu-
mor, kar dokazuje tvoje
hudomušno pisanje, te po-
vahim, da sodeluješ v na-
šem časopisu. Seveda se
boš potem morala podpi-
sati s polnim osebnim
imenom in ne tako kot si
se nam v pismu, ko si iz-
dala samo ime. Pogum in
razkaži nam svoj talent!

NATAŠA

Staša Gorenšek

RUSTIKALNA MODA

Vse pogostejše in glasnejše geslo — nazaj k na-
ravi — ni ostalo brez posledic tudi v modi. Zelja po
čistem okolju in nasploh zdravem življenju pogojuje
tudi željo po preprostem, naravnem načinu oblačenja.

Temu sledi moda in priporoča za letošnje poletje
čimveč tkanin iz naravnih vlaken, ki so lahke in zrač-
ne; takšne kot jih potrebuje telo v poletnih mesecih.
To pa so predesem bombažne tkanine ali še bolje —
laneno platno. Laneno platno marsikdo sploh ne po-
zna več, pa tudi kupiti ga ni mogoče. Morda se nam
prav zaradi tega zdijo oblačila, sešita iz njega tako le-
pa in nevsakdanja. Ta oblačila v rustikalnem stilu so
prava ekstravaganca letošnjega poletja. Narejena so
tako kot nekdanje obleke podeželskih deklet in učni-
kujejo zelo nežno in romantično. Prav zaradi tega ne
sodijo med mestne stolpnice, na asfalt sploh ne. Naj-
lepše so v naravnem okolju, od koder tudi izhajajo.
Ce nas bodo tako nardušile, da se bomo ogrele sanje,
jih bomo oblekle za izlet ali piknik v naravi, zelo lepo
pa se bodo ujemale tudi v obmorskem ambientu, med
starodavnimi zidovi in na peščenih poteh.

POLZELA
tovarna nogavic Polzela

JELKA — nova industrijska
prodajalna na Polzeli!

- samopostrežni način nakupa
- za poletne dni hlačne nogavice LI, GALA, TOP
GIRL, PEGGY, ENN
- najnovejši proizvod — hlačne nogavice »JANA«
s posebnim pletenjem v hlačnem delu.

Za nakup se priporočata prodajalni JELKA na Pol-
zeli in POLONCA v Celju!

ROKOMET

USPEH ZA NOVINCE

Republiško rokometno prvenstvo v moški in ženski ligi je končano. Naši predstavniki so dobro opravili svoje delo. Tako je v zadnjem kolu ženska ekipa Smarčnega ob Paki v gosteh premagala Savo s 18:12. Velenje pa prav tako v gosteh Usnjarja s 17:13. Muški so bili nekoliko slabši. Minerva je doma v povprečni igri in z nepopolno ekipo igrala samo neodločeno 24:24, s Tržičem Soštanj pa si je dovolil še hujši spodrsljaj in je doma izgubil s Brežicami s 31:32.

Ob koncu prvenstva je tako Minerva iz Griz v drugo za Jelenje. Z malo več športne sreče bi lahko Grizani osvojili celo pr-

vo mesto. Soštanj pa je sedmi. Pri dekletih so mlade igralke Smarčnega ob Paki, katere uspešno vodi Anton Kriz in Zvonka Peršič, največje presenečenje prvenstva. Zlasti spomladanskega, ko niso izgubile niti enega srečanja in so samo enkrat igrala neodločeno. Premagale pa so tudi Slovane in novega drugoligaša Alpele v gosteh. Z malo več zbranosti in treningom lahko te igralke prihodnjo sezono osvojijo naslov republiškega prvaka. Ob koncu so odlične tretje. Velenjčanke, le so močno pomladile moštvo po izpadu iz II. zvezne lige,

pa so sedme.

V celoti smo lahko z rezultati vseh štirih ekip zadovoljni. Če bodo v Smartnem ob Paki v bodoče še boljši pogoji za delo, bo ta mali kraj kaj kmalu pravi ženski rokometni center. Enako pa velja za mlado moštvo Velenja, ki je že po kvaliteti mnogo boljše od moških kolegov. Le tako naprej v Grizah, Soštanju, Velenju in seveda v Smartnem. Dekleta Smarčnega — Verbič, Tajnik, Podjavorski, Jeraj, Krevselj, Smere, Urnkar, Gril in ostale pa pridno pristopite k delu za novo sezono.

J. KUZMA

KOŠARKA:
CELJANI
V VODSTVU

V 19. kolu SKL so Celjani na domačih tleh dosegli visoko zmago nad Jesenicami s 94:63. Tekma je imela dva različna dela. Gostje so odlično pričeli. Celjani namreč vselej rabijo precej časa za ogrevanje svojih igralcev. Tudi tokrat so namreč gostje vodili z 0:4, in celo v peti minuti še s 4:12. Potem so Celjani pričeli loviti goste, ki se kar niso hoteli predati. Držali so ravnotežje z domačini ves prvi polčas, ko je bila tekma kar sedemkrat po rezultatu izenačena! Šele v drugem polčasu so Celjani zlozili goste z dobro igro v obrambi in uspešnimi zaključnimi napadalnimi akcijami, kjer so polnili koš Jesenicam predvsem razpotoženi Pipan, Golc in Kralj. Tokrat se je izkazal tudi obrambni igralec Rozman v napadu, saj je dosegel kar 14 košev. Omenjenim igralcem so pomagali k uspešnim metom na koš še Stefanec, Erjavec, Trobiš, Subotič in Kuljaj.

Z izdatno zmago so se Celjani ponovno povzpeli na vrh republiške lige, saj je Bežigrad izgubil s Trnovim, Triglav pa je z enakim številom točk in slabšo razliko v koših trenutno drugi. Ze prihodnji teden bo položaj jasnejši. Celjane čaka težko srečanje v Ljubljani z Bežigradjani. Najbližje uspehu so sedaj Kranjčani. Tudi Celjani niso brez možnosti, še predvsem če hosta izpolnijo II. ZKL kar dve moštvi iz SKL.

K. JUG

VODILO LASCANI

V nadaljevanju članske lige Zalec-Zasavje so bili v 5. kolu dosegli naslednji rezultati: Glin: Zalec 67:53, Senjur: Zlatorog 61:57, Prebold: Vitanje 61:53 in Velenje: PikaPolonica 55:40.

LESTVICA

Zlatorog OB	3	2	1	190:169	4
Sempeter	3	2	1	176:156	4
Polule	3	2	1	169:159	4
Garant	3	2	1	174:176	4
Mistinja	4	0	4	174:222	0

V mladinski ligi 4. kolo so bili dosegli naslednji rezultati: Velenje: Elektra 92:62, Kovinar: PikaPolonica 51:32, Zlatorog: Celje 27:108 in Prebold: Vitanje 72:48.

LESTVICA

Celje	4	4	0	454:206	8
Elektra	4	3	1	330:281	6
Prebold	3	2	1	219:186	4
Zlatorog	3	2	1	185:255	4
Vitanje	4	1	3	179:207	2
Kovinar	4	1	3	333:273	2
PikaPolonica	4	1	3	189:372	2
Velenje	4	1	3	239:249	1

T. TAVCAR

ATLETIKA

Zalec postaja vse bolj tu di središče velikih republiških tekmovanj. Tokrat bo igrišče TVD Partizan v Zalcu prizorišče zaključka velike republiške atletske akcije »Isčemo najboljšega metalca žogice«. Nastopili bodo pionirji in pionirke iz vse Slovenije za naslov najboljšega. Akcija je namenjena odkrivanju bodočih talentov za met kopja, atletske discipline, ki je atraktivna za gledalce, pri nas na Slovenskem pa je trenutno po rezultatih dokaj v krizi.

K. JUG

KEGLJANJE

Kegljavke Celja so nastopile na državnem prvenstvu v Zagrebu. Toda zaradi okvare avtomatov so opravile le del tekmovanja. Tako so trenutno tretje. Na prvem kegljišču so dosegle 2405 kegljev in imajo realne možnosti, da se uvrstijo med najboljšo šesterko, ki se bo pozneje v dodatnem dvoboju pomerila za končni naslov državnega ekipnega prvaka.

Tokrat so v celjski ženski ekipi zelo dobro kegljale Ludvigova 427, Urhova 412 in Mariničeva 409 kegljev.

TEKMOVANJE
V REČICI

Streliška družina »Dušan Poženel« iz Rečice pri Laškem je priredila manjše tekmovanje v streljanju z MK puško. Nastopili so strelci Laškega, Rimske Toplice in Zidanega mosta. Med moštvi so največ uspeha imeli predstavniki SD Tone Bosnič (Zidani most) 1179 krogov, sledila pa Dušan Poženel (Laško) 1395 in Galanterija (Rimske Toplice) 1368 krogov.

Med posamezniki je zmagal Lavrinec (Rečica) 425, drugi je bil Matek 393, tretji Gričar (oba Zidani most) 393 krogov id.

KVALIFIKACIJE 20. 6. IN 1. 7.

Glede kvalifikacij za vstop v prvo zvezno rokometno ligo je končno vse jasno. Celjani, zmagovalci II. zvezne rokometne lige sever se bodo pomerili z zmagovalec II. zvezne rokometne lige zahod — Bosna ali Veležom, 20. junija v gosteh in 1. julija v Celju.

Tudi ostale podrobnosti so znane. Zmaga tisto moštvo, ki bo zbralo več točk iz dveh srečanj. Če je ta odnos 2:2, potem bo odločala gol razlika. V kolikor bo tudi gol razlika ista iz obeh srečanj, potem bo novi prvoligaš moštvo, ki bo v gosteh doseglo več zadetkov. Če pa bi se usoda poigrala še v tem primeru z igralci obeh moštev in bi bil še ta rezultat enak, potem bodo igralci pristopili po srečanju v Celju, kar na Skalni kleti, k izvajanju sedemmetrov. Te pa se bodo streljale tako dolgo, dokler ne bo znan zmagovalec.

Srečanje v Celju in v gosteh hosta sodila mednarodna sodnika Valčič in Stanojevič iz Beograda. Delegat na obeh tekmah pa bo predsednik Rokometne zveze Hrvatske.

NOGOMET

STEKLAR RUDARJU

Nogometna prvenstva v republiški ligi in konskih ligah se počasi končujejo. Tako bo v nedeljo na sporedu zadnje kolo v vzhodni konski ligi. To kolo je zlasti zanimivo za nogometaše Rudarja iz Velenja, ki so v preteklem kolu presenetljivo premagali v Mariboru Branik in tako zaostajajo, kolo pred koncem za Mariborčani za eno samo točko. Torej nova priložnost za končni uspeh velenjskih nogometašev. V zadnjem kolu bodo namreč Velenjčani igrali doma proti Bakovcem, Branik pa mora v goste Steklarju v Rog. Slatino. Torej Steklar igra za sebe in Rudarja!

Ostali predstavniki celjske nogometne regije niso tokrat imeli najboljšega dne. Straža je doma premagala Dravinjo, ki je v velenjskih vodah za izpad, Steklar pa je izgubil z Nafio. V zadnjem kolu igra Dravinja doma z Rakitčanom, Straža pa gostuje proti Aluminiju.

V republiški nogometni ligi ni nič novega. Smartno nadaljuje z debilnimi uspehi, saj so igralci trenerja Ferija Benčina doma igrali neodločeno z 1:1 proti Muri. Samo srečanje ni bilo na visoki ravni. Edini zadetek za domačine je dosegel Prašnikar. Kladivar je gostoval v Izoli.

KARATE:
NEVARNI BOJI

Marjivi in prizadevni športni delavci pri Jugokaj karate klubu Celje so pripravili turnir, na katerem je nastopilo prek 30 tekmovalcev. V dveh kategorijah smo videli lepe in zanimive borbe. Zal pa tekmovalci niso vedno kontrolirano nakazovali udarce in je pri tem prišlo večkrat do poškodb. Škoda, kajli v prvi vrsti je potrebno v tem športu biti pravi športnik in samo nakazovati udarce, ne pa iste tudi realizirati. Posebno finalna borba pri višji kategoriji med domačima Spiljakom in Tramištom je bila kakovostna. Toda Toni Spiljak je pozabil, kaj je šport in poškodoval nasprotnika. Zaradi tega je bil tudi diskvalificiran.

J. KUZMA

Brez Kokotca in Dobrajca so Celjani prikazali medlo igro, zato je poraz z 1:4 več kot samo razumljiv. Ruširani in iz kola v kolo boljši Janko Kuder pa je bil tudi edini strellec za Kladivar.

V nedeljo ob 17. uri bo v Celju predzadnje kolo. Videli bomo derbi med Celjani in igralci Smartnega. Srečanje, ki pomeni mnogo za obe ekipi. Zal zaradi železničarskega prvenstva Jugoslavije ne bo v celjski ekipi Reberšaka in Stancerja, pri gostih pa Hribernika.

J. KUZMA

VEDNO MLADI
TEČEMO RADI

Letošnja četrta trim akcija, to je tek, bo od 10. do 12. junija od 16. do 18. ure na tekaških stezah na Gričku, v Storah (stadion) in na Hudnji (podaljšek ulice Frankolovskih žrtvih).

Kdor bo želel dobiti značko trimčka-tekača bo moral preteči 2400 m v času, ki je določen za njegovo kategorijo in to: MOSKI — do 29 let do 12. min., od 30 do 39 let do 13 min., od 40 do 49 let 14 min., in nad 50 let 14,30 min.; ŽENSKE — do 29 let do 13,30 min., od 30 do 39 let do 14,30 min., od 40 do 49 let do 15,30 min., in nad 50 let do 16 min.

Te norme so povzete iz poizkusov svetovno znanega ameriškega zdravnika dr. Cooperja in omogočajo enostaven in najhitrejši način preverjanja sposobnosti našega srca, pljuč in ožilja za napore, ki bi jih moral vsak človek z lahkoto premagovati.

Ponovna akcija bo 1. in 2. oktobra 1976 od 15.30 do 17.30 na istih štartnih mestih.

F. P.

PIONIRSKA
OLIMPIADA

Telesnokulturna skupnost Celje je pod pokroviteljstvom občinske konference ZSMS Celje pripravila zanimivo pionsko atletsko olimpiado, kjer je sodelovalo vseh enajst osnovnih šol celjske občine. Mladi atleti in atletinke so nastopili v šestih panogah ter se borili za zlato, srebrne in bronaste medalje, prve v njihovem življenju. Prireditelj so popestrili združeni pevski zbori in godba na pihala (oboje je vodil Pavle Bukovac) ter padalci, član Aero kluba Celje, ki se je z živopisno kupolo spustil na sredino igrišča s simbolično olimpijsko zastavo, katero so potem predstavniki vseh sodelujočih šol ponesli do droga. Nanj jo je dvignila mlada celjska atletinja, trikratna državna prvakinja Zvonka Blatnik. O pomenu prireditve sta spregovorila predsednik skupščine TKS Celje Franc Gazvoda in predsednik občinske konference ZSMS Celje Franček Pazar. Lepo se je izkazala tudi zavarovalnica Sava, ki je prispevala za vse sodelujoče ekipe razno pisane drese.

Ob tem pa je treba omeniti predvsem dvoje: večina mladih na tribuni (okoli 2500) je s pravim južnoameriškim temperamentom navijala za svoje tekmovalce, to pa kaže, da je atletika med mladimi priljubljena ter da je treba s takimi prireditvami obvezno nadaljevati. Drugo: šolniki, ki so vodili ekipe, bi morali bolj po-

skrbeti za red na igrišču, kamor so se po prvih disciplinah vsilili vsi, ki niso tekmovali ter tako ovirali drugače izjemno lepo zastavljeno tekmovanje, popestrjeno s kulturnim programom.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVCAR

ŠAH: USPEŠNO
PRVENSTVO

V nedeljo se je v Zalcu končalo republiško prvenstvo pionirjev v šahu, ki ga je pod pokroviteljstvom izvršnega sveta žalske občinske skupščine odlično organiziralo šahovsko društvo Zalec. Na prvenstvu je v štirih kategorijah nastopilo 79 mladih šahistov iz vse Slovenije, ob prvenstvu samem pa je bila še cela vrsta spremljanih prireditev od tekmovanja mentorjev do kulturnih prireditev.

V kategoriji mlajših pionirk je bila ALENKA KVEDER tretja, BREDA LUKEZ (oba Griše) pa 17. Med mlajšimi pionirji je bil MATIAZ MIKAC iz Celja peti, FRANC BRINOVEC iz Zalca pa deli šesto in sedmo mesto.

V kategoriji starejših pionirk je bila BOJANA GERIČ iz Zalca deseta do enajsta. Med starejšimi pionirji je bil MIRAN ČREPAN iz Petrovčevih drug in si je tako kot najuspešnejši tekmovalac celjskega območja in najuspešnejši domači šahisti priboril ličen spominski pokal.

Republiško prvenstvo pionirjev v šahu je ob brezhnjevi organizaciji odlično uspelo, za kar gre organizatorjem vse priznanje, prav tako pa velja pohvale tudi vsem, ki so tekmovanje omogočili. Telesno kulturni skupnosti Zalec, društvo prijateljev mladine, Kombinatu Hinevad, izvršnega sveta žalske občinske skupščine in ne nazadnje tudi Kermični industriji iz Ljube, ki je vse tekmovalce obdarila z ličnimi vazami v obliki šahovske figure.

B. S.

BAI 76

Komisija za medsebojna razmerja

SŽ — DO ŽIČNA

tovarna žičnih izdelkov Celje, Ipavčeva ulica 20

razpisuje
za šolsko leto 1976/77 naslednje

ŠTIPENDIJE:

1. Za šolanje na upravno-administrativni šoli — za poklic upravno-administrativni tehnik — 1 stipendijo
2. Za šolanje na ekonomskem šolskem centru — za poklic ekonomski tehnik — 2 stipendiji
3. Za šolanje na ekonomski fakulteti — za poklic diplomirani ekonomist — 1 stipendijo
4. Za šolanje na PK v Storah — za poklic strojni ključavničar — 1 stipendijo
5. Za šolanje na Elektrogospodarskem šolskem centru Maribor — za poklic električar — 1 stipendijo

Kandidati bodo obveščeni s sklepom komisije v 15 dneh od sprejema sklepa. Vloge pošljite do 30. 6. 1976.

CINKARNA CELJE Metalurško kemična industrija

razpisuje

za šolsko leto 1976/77
naslednje
ŠTIPENDIJE

1. Poklicne šole

- kovinarska stroka (strojni ključavničarji, strugarji, rezkalci, kalilci, brusilci) — 10
 - elektro stroka (obratovni električar, elektromehaničar) — 6
 - kemijska stroka (kemijski procesničar) — 10
- Kandidati za štipendije na poklicnih šolah morajo poleg lastnoročno napisane prošnje predložiti še naslednje dokumente: originalno spričevalo o uspešno zaključeni osemletki, izpisek iz rojstne matične knjige, zdravniško spričevalo, ki ga izda medicina dela, prošnjo za štipendijo (obrazec 1.65), kolkovano s kolkom za 2 dinarja, potrdilo o višini osebnega dohodka, ki so ga v zadnjih treh mesecih prejeli zaposleni družinski člani, potrdilo o otroškem dodatku, potrdilo o premoženjskem stanju, potrdilo o družinski skupnosti.

2. Srednje šole

- tehniška šola — kemijski oddelek — 6
- metalurški oddelek — 3
- gradbeni oddelek — 1
- elektro oddelek — 1

3. Višje in visoke šole

- FNT — kemijska tehnologija — 4
- fakulteta za elektrotehniko — 1

Kandidati za štipendije na srednjih, višjih in visokih šolah morajo poleg prošnje za štipendijo (obrazec 1.65), kolkovano s kolkom za 2 dinarja, predložiti še: potrdilo o šolanju oziroma frekventacijsko potrdilo, prepis zadnjega šolskega spričevala oziroma potrdilo o opravljenih izpitih, potrdilo o višini osebnega dohodka, ki so ga v zadnjih treh mesecih prejeli zaposleni družinski člani, potrdilo o premoženjskem stanju, potrdilo o družinski skupnosti.

Pri podelitvi štipendije bodo imeli prednost moški, dijaki oziroma študentje višjih letnikov in predvsem tisti, ki imajo boljši učni uspeh. Prošnje z vsemi prilogami sprejema Center za strokovno izobraževanje delavcev Cinkarne Celje do vključno 20. junija 1976.

ljubljanska banka

Podružnica Celje

objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

- 1 delovno mesto strokovnega svetovalca za kreditiranje OZD — šef oddelka kreditiranja

Zahteve:

- ustrezna visoka šola
- 5 let delovnih izkušenj
- pasivno znanje najmanj enega tujega jezika

- 1 delovno mesto višjega strokovnega referenta za kreditiranje OZD

Zahteve:

- visoka šola ekonomske ali pravne smeri
- 4 leta delovnih izkušenj
- pasivno znanje najmanj enega tujega jezika

- 1 delovno mesto višjega strokovnega referenta za pravne posle

Zahteve:

- visoka šola pravne smeri
- 4 leta delovnih izkušenj

- 1 delovno mesto referenta za odplačila kreditov
- ekonomska srednja šola ali upravno-administrativna šola z zaključnim izpitom
- 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

Vse, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, vabimo, da vložijo svoje vloge v 15 dneh po objavi v Ljubljanski banki, podružnica Celje, Vodnikova 2 — Služba poslovne koordinacije.

ljubljanska banka

Podružnica Celje

razpisuje

za šolsko leto 1976/1977 naslednje štipendije:

7 ŠTIPENDIJ

za ekonomsko srednjo šolo, od tega za I. letnik 5 štipendij
za III. letnik 2 štipendij

2 ŠTIPENDIJI

za VEKS ali II. stopnjo ekonomske fakultete
— finančna ali bančna smer

1 ŠTIPENDIJO

za pravno fakulteto

Kandidati naj do 25. 6. 1976 osebno dostavijo Službi poslovne koordinacije, Vodnikova 2:

- prošnjo za štipendijo na obrazcu DZS 1.65 vključno s podatki o osebnih dohodkih staršev (za prejemnike pokojnin pa zadnji pokojninski odrezek),

- zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih in

- potrdilo o premoženjskem stanju

Pri dodelitvi štipendij in določanju višine štipendij se bodo upoštevali kriteriji, ki so določeni z družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom o štipendiranju učencev in študentov.

ANKETA TEHNO-MERCATORJA IN NOVEGA TEDNIKA

Vabimo vas, da tudi vi sodelujete pri anketi, ki jo je za vas pripravil T v sodelovanju z nami. S to anketo bi Tehno-mercator rad ocenil medsebojni odnos — potrošnikov oz. kupcev v prodajalnah T in prijaznost ter ustrežljivost prodajalcev; kakšne so tu kvalitetne storitve, to je založenost, odnos do ekskluzivnega blaga in nasveti pri nakupu, pa tudi vaša opredelitev, zakaj kupujete prav v tej trgovini.

Vsa pisma ali odgovore pošljite na naslov: **EXPORT-IMPORT TEHNO-MERCATOR — TOZD MALOPRODAJA, Gubčeva 2, 63001 CELJE**, mi pa jih bomo objavili v obeh regionalnih medijih, to je v Novem tedniku in Radiu Celje.

Vaše sodelovanje pa seveda ne bo zastonj. 10 % anketirancev bo namreč izžrebanih in le tem bomo pošiljali Novi tednik eno leto zastonj, če pa ste že naročnik Novega tednika, lahko namesto tega tudi dobite po želji knjižno nagrado v enaki vrednosti.

Ta anketa bo v veliko pomoč Tehno-mercatorju, TOZD Maloprodaja, ki želi v prvi vrsti zadovoljiti svoje potrošnike in odpraviti ali popraviti eventualne pomanjkljivosti. Sedaj pa k sami anketi.

Prosimo, da odgovorite na naslednja vprašanja?

1. Zakaj nakupujete v prodajalnah T?

2. Kakšna je po vašem mnenju založenost in izbira v prodajalnah T?

3. Ali so prodajalci dovolj ustrežljivi in prijazni?

4. Ali ste zadovoljni z nasveti pri nakupu tehničnega blaga?

5. Ali ste zadovoljni z nasveti pri nakupu ostalega blaga?

6. Ali odpiralni čas ustreza?

7. Vaše splošne pripombe

8. Naslov

M

OGLASI

PRODAM

RENAULT 4 (katra), bel, prodam. Ogled: Petrovče 31.

GRADBENO barako prodam poceni. Petrovče 10.

VW 1600 TL, izdelan 66, registriran do maja 1977, po generalni 35.000 km prodam. Bojan Belina, Delavska 12, Celje.

PFARR šivalni stroj in kuhinjsko kredenco poceni prodam. Trubarjeva 55/a, stan. 33.

CZ-JAWO, 175 cm, brešlino prodam. Adam Tavčar, Breg 55 a, Polzela.

NEMSKI šotor, nov, z dvema spalnicama prodam. Tel. 24-208, od 15. ure dalje.

SPALNICO, orehov furnir, ugodno prodam. Prešernova 3/II, Zalec.

HISO z gospodarskim postopjem in 60 a zemlje na sončnem in mirnem kraju, 30 minut od železniške postaje prodam. Dvovoz z avtom, Vodovod in elektrika v hiši. Urejen vrt, sadno drevje in vinograd. Ivan Drolenik, Novo naselje, šentvid pri Grobelnem.

HISO z garažo v Celju, novo, vseživjo, po dogovoru prodam. Celje, Brinerjeva 2.

STRESNO opeko, rabljeno, dobro, 3000 kosov prodam poceni. Zvonko Zupnek, Vojnik 19.

POSESTVO prodam ali zamenjam za hišo. Prodajati tudi fiška. Male dole 27 Vojnik.

SPALNICO, hrastov furnir in dve omari ugodno prodam. Steblovnik, Radeče, V parku 1, telefon 061-819-043.

MANJSO starejšo hišo z vrtom v centru Laškega prodam. Jože Ojsteršek, Marija gradec 10, Laško.

NOV PUHALNIK »Tajfun« prodam ali zamenjam za živino. Medlog 14.

V BIOGRADU na moru prodam ali dam v najem večjo novo hišo, primerno za letovišče, lokal ali agencijo. Strogi center, 25 letišč, 120 kv. m poslovnega prostora. Informacije: Pavle Glavač, Biograd, tel. 057-83-143.

MOTORNO kolo tomos sprint — elektronik, nov prodam. Polutnik, Trnovlje 121 a, Celje.

OPREMO za dnevno sobo, malo rabljeno poceni prodam. Jože, Robova 8, Celje.

VW 1200 prodam. Dolar, Velika Pireška 18, tel. 701-418 int. 6.

ENOFAZNO električno dvigalo in vibrator za beton prodam. Viljem Črešnar, Nova Dobrova 73, Zreče.

POROCNO očetko, belo, dolgo, št. 42 prodam po ugodni ceni. Jakob 11, Sentjur.

KLAVIR dunajske znamke prodam ugodno. Ogled od 15. do 18. ure. Vučković, Trubarjeva 4.

PISALNI stroj, malo rabljen prodam. Telefon 24-135.

20 M PLASTIČNIH odločnih cevi in preprogo 3 x 2 m prodam. Zalec, Savinjska 26.

SKOP za streho, večjo količino prodam. Ivan Pahole, Repno 1, Sentjur pri Celju.

SPACEK, 1. 74 prodam. Telefon 063-229-13.

AVTO steuer puch 500 prodam po ugodni ceni. Skutnik, Klano 19, Dobrna.

POHISTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Telefon od 12. do 15. ure po tel. 710-086.

PONNY express prodam. Roman Melanšek, Cankarjeva 15, Soštanj, tel. 090-122.

AVTO diaca — citroen, letnik 1999 poceni prodam in kredenc, primerno za dnevno sobo ali kuhinjo ter dvoje ogradij za divan. Ogled po 18. uri. Majcen, Celestova 6, Celje.

ENOSOBNO vseživjo stanovanje, 1 km iz Celja prodam. Sifra »15.5 Ma, ali telefon 063-21-069, med 12. in 15. uro.

RAZTEGLJIV kavč, kredenco z bifejem prodam. Informacije po tel. 21-746.

AMI 8, letnik 1970, z generalnim popravilom motorja in z novim menjalnikom prodam. Po generalni prevoženih 1000 km. Drago Kopriva, Duropolje 5, Planina pri Sevnici.

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Franci Založnik, Lahomšek 15, Laško.

2000 KOSOV biber opeke, cementne, v dobrem stanju prodam. Ogled vsak dan od 14. do 16. ure. Bogomir Jamnikar, Vojnik 141 (za bolnico).

1000 KOSOV strešne cementne opeke — kos 1 din. prodam. Franc Vrečar, Kompolje 29 (pri cerkvi), Store.

VW 1300, letnik 1968, zelo dobro ohranjen prodam. Samo gotovina, Mariborska 117, Celje.

SEVENO košnjo prodam. Sander, Lemberg 18, p. Smerce.

STEREO ojačevalce 2 x 10, gramofon znamke lenko profesionalni, nov nudi prenosni televizor prodam. Oto Postner, Cankarjeva 9 — tel. 26-233.

ZASTAVO 750, l. 1972, registrirano do maja 1977, prevoženih 49.000 km, odlično ohranjen prodam ugodno. Danilo Jereb, Tebarje 36, pri pokopališču.

KAVČ, dobro ohranjen poceni prodam. Melka Jasbec, Na zeleni 13, Celje.

KOSILNICO alpina prodam. Jože Siter, Svetelka 24, Dramlje.

GUMI voz prodam. Edvard Jančič, Proseniško, Blagovna p. Sentjur.

HISO, enostanovanjsko, novejšo, v bližini Celja prodam. Ponudbe pod oznako »Gotovina«.

CEBELNJAK — 8 panjev, dobro ohranjen prodam zaradi smrti moša. Marija Cater, Babno 16, Celje.

ZA GUMI voz — prodam: 4 kompletne kolesa mercedes 6.50 x 13, 4 kompletne kolesa VW 5.40 x 15, dve kompletne kolesa 6.50 x 16. Križaj, Polzela 80, Celje.

TRAKTORSKO prikolico, kiper, 3 t in opel caravan, 64, registriran prodam. Oto Žalidar, Dolga gora 30, Ponkva.

OSEBNI avto R-10, z dodatno opremo prodam. Slavko Frdrih, Levec 26.

GARAZO, leseno, ob Vrtnčevi ulici prodam. Informacije po tel. 231-22 ali 24-300-52.

TRAKTOR hanomag 12 PS 2 TO, enosobno prikolico, kosilnico za traktor, psilsko, tri mesece staro »Daimler« prodam. Oveko Mavrič, Celje, Polzela 67 a.

KUPIM

PARCELO za gradnjo nise kupim tako. Ponudbe pošljite na Rudi Rojc, Vojnik 30.

CA 24 AROV zemlje za sadovnjak — vinograd kupim. Pogoj: sončna lega, voda in elektrika vsaj v bližini, lahko zapuščena sčidnica ali podobno, oddaljeno od Celja do 20 km. Ponudbe z opisom in ceno pod »Dostop z avtomobiloma«.

ENODRUŽINSKO podčletno vseživjo hišo, od Celja do Zaleca ali Aljabev hrib (Jožefov hrib), ne ob glavni cesti, kupim. Ponudbe pod »Gotovina 40 milijonov SD«.

STANOVANJA

MLADA zakonca z otrokom išče la v Celju sobo z možnostjo kuhanja, za dobo enega do dveh let. Ponudbe pod »Najnos«.

DEKLE sprejema na stanovanje. Kovinarica 10 (pri EMO), Celje.

DVOSOBNO komfortno stanovanje, novo, zamenjam za Celje. Ponudbe pod »Enako ali večje«.

SOBO v Celju iščem nujno. Ponudbe pod »Študentka«.

SOBO v Celju iščem nujno. Ponudbe pod »Djakinja«.

SOBO, lepo opremljeno oddam dvema ženskama. Ponudbe pod »Solidna«.

ODDAM sončno sobo blizu centra Celja, solidnemu moškemu. Ponudbe na upravo lista pod »Solidna«.

DIJAKINJA pedagoške gimnazije išče sobo v Celju za šolsko leto 1978-79. Ponudbe pod »Enoposteljna soba«.

SAMO za dobo enega do dveh let išče intelektualca z 12-letno hčerko sobo oziroma enosobno stanovanje. Ponudbe pod »Predplačilo za eno leto«.

ENI ali dvema sestanovalkama oddam opremljeno sobo in kuhinjo s souporno kopalnico, s prvim juljem. Telefon 23-066, Celje, med 12. in 15. uro.

NUDIM zamenjavo dvoiposteljnega stanovanja v centru mesta, Muzejski trg 9, za garsonjero ali enosobno stanovanje v stolpnici. Lava 13 c, ki bo vseživja konec meseca junija (ali v neposredni bližini). Informacije oziroma ogled stanovanja je mogoče dnevno med 11. in 15. uro pri Antoniji Kroflič, Celje, Muzejski trg 9.

ZAMENJAM novo dvosobno stanovanje na Mariborski cesti blizu vojašnice, za enako ali večje. Javite po tel. 26-233.

POSTENI ženski nudim skupno ali posebno sobo za pomoč v gospodinjstvu eni osebi. Založnik, Celje, Stanetova 20 I III.

SOSTANOVALCA sprejemam na stanovanje. Cesta na Ostrožno 66, Celje.

DVOSOBNO stanovanje iščem nujno. Plačan za leto dni vnaprej. Ponudbe pod »Nagradas«.

ZAPOSILITEV

VAJENKO iščem. Prizorski salon, Krajno, Celje, Cuprijska 4.

VARNO ČEZ CESTO

RAZNO

KDO mi napelje centralno kurjavo? Javite po tel. 21-559.

VRSTNO hišo z garažo v Celju oddam v najem. Pisarne ponudbe na upravo lista pod oznako »Takoja« — z navedbo garancije, kvadratne in ostalo.

KOSNJO oddam v najem, tudi za več let. Vprašajte pri Neži Velenšek, Lokrovce 1, Celje.

AVTOMOBILISTI pozor! Sporočam, da sem na novo odprl avtomobilno delavnico za vse vrste avtomobilov. Za obisk se priporoča Maksimilijan Stiplošek, avtomobilski — avtoelektrika, Tovarniška pot 3, Soštanj.

OBVESCAM cenjene stranke, da bo avtomobilna delavnica zaprta zaradi letnega dopusta od 20. 6. do 11. 7. 1978. Franc Ogrizek, Celje, Teharska 36 (bivša Zavodna).

GARAZO oddam na zelenici. Telefon 211-07.

ZAMENJAM samonakiadaino SIP-pionir, 17 kub. m, za večjo, ali prodam. Antloga, Mala Pireška, Petrovče.

AVTO MOTO društvo Slander prične v ponedeljek, dne 26. junija 1978 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema Avto moto društvo Slander Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6.—18., v soboto od 7. do 12. ure. Vabljeni.

LJUBITELJI cvetja! Nudimo vam večvrstno cvetje za balkone, parke in grobove. Na voljo so tudi podtakljeni velkokvetnihi

krizantemi. Izdelujemo venčnice in aranžiranje po naročilih. Se priporoča Vrtnarstvo Turk, Zgornje Pobrežje 2, 63331 Nazarje.

KANDIDATI obeh spolov, različni po starosti, izobrazbi, poklicu, premoženjem, stanju, kraju bivanja — tudi kmetje in kmetice, mamice, očetje iščejo sebi primerno partnerjo. Zadržati želijo najti za svoje otroke tudi nadomestilo za izgubljeno srečo. Če ste prosti, odlašajte, ker lahko sočasje izpolnite svoje želje in želje kandidata, ki morda prav vi išče in čaka. Pridite, kličite ali pišite na žensko svetovnico »ŽIVAJ«. Maribor, Krekova 19/II, nadstropje, tel. 24-06. Uradne ure vsak petek in v soboto od 9. do 11. ure in 15. do 18. ure. Za pisemne informacije priložite 50 din.

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE »GRADNJA« Žalec

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA Žalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota: proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnih gradbenih materialov.

INDIVIDUALNA GRADNJA je lahko še cenejša, če uporabljate pravilne materiale.

Uporabljajte naš nov izdelek

MONTAŽNO TROPREKATNO GREZNICO

In prihranili boste na denarju in času.

KAKO? Sporočite svoje želje nam ali trgovini z gradbenim materialom na vašem območju. Ponudili vam bomo več tipov montažnih triprekatnih greznic odvisno od števila oseb v gospodinjstvu.

IN KAJ MORATE STORITI SAMI? Izkopljite jamo, betonirajte tla in vaše glavno delo je končano. Montaža je enostavna in hitra. Prihranek na ceni, času in delu je od 40 do 60 % v primerjavi s klasično izvedbo.

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE GRADNJA ŽALEC

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA Žalec, Aškerčeva 4, telefon št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnih gradbenih materialov.

Kdor dolgoročno računa — ta gradi »

STIBO TERMICNIM BETONSKIM BLOKOM

saj le ta predstavlja

- OPTIMALNO TOPLOTNO IZOLACIJO
- ODLIČNO ZVOČNO IZOLACIJO
- NAJVEČJO OBSTOJNOST
- 50 % PRIHRANEK PRI ENERGIJI
- 50 CM OPEČNEGA ZIDU

Upošteva njegove mehanske fizikalne lastnosti: koeficient toplotne prevodnosti znaša = 0,25 kcal/mh² Celzja, koeficient toplotnega prehoda pri zdu debeline 30 cm, ki je ometan, znaša K = 0,66 m² h² C.

ZA STIBO stenami je ugodno stanovati. Varujemo dolgoročno, saj so stroški gradnje enkratni, prihranek pri kurjavi pa se ponavlja in celo povečuje iz leta v leto.

belilo za
strojno in ročno
pranje

perborat
special

belinka

tovarna kemičnih izdelkov

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 18 parov, med njimi: ALOJZIJ MARGUČ, München in AMALIJA PASARIČ, Celje; MARJAN DEZELAK, Laško in MARIJA MAROLT, Lopata; DRAGO BIZJAK in VERONIKA MASTNAK, oba iz Celja; VIKTOR PIŠEK, Debro in MARJANA KLINAR, Celje; DRAGO RAMSAK, Rožni vrh in JULIJANA GROBELNIK, Smartno v R. d. ter ALOJZ REBERSAK in RENATA TRUPKOVIČ, oba iz Celja.

LASKO

JOZE BEZGOVSEK, upokojenec, Velelike Grahovše in MARIJA MLAKAR, poljedelka, Javornik; FLORIAN TERŠEK, delavec, Vodiško in MAGDALENA RACMAN, izšalka, Ogeče; JOZE TANSEK, soboslikar, in MAJDA GOLOB, dijakinja, oba iz Laškega; JOZE RUDOLF, ključavničar, Debro in STANKA NEMEC, kuharica, Rečica; IVAN MALGAJ, kurjač lokomotive, Sele pri Sentjurju in IVANA ULAGA, administratorka, Rifengozd; DAMIJAN ULAGA, pnevmatik, Rifengozd in ALOJZIJA DEZELAK, študentka, Laška vas; PETER KOVAČ, ključavničar, Rečice pri Zidanem mostu in DRAGA RUTAR, delavka, Svibno; VITOMIR ZNIDAR, skladiščnik in MARINKA MRAOVIČ, šivilja, oba iz Radeč ter ALOJZ LAPORNIK, skladiščni delavec, Požnica in JOZEFA LAPORNIK, delavka, Reka.

SENTJUR PRI CELJU

IVAN ZOGAN, 24, kmetovalec, Srževica in ROZALIJA OBROVNIK, 21, poljedelka, Ostrožno pri Ponikvi; STANISLAV KLANČNIK, 23, zidar in JOZICA JAZBEC, 19, krojačica, oba iz Slivnice; VIKTOR JAZBINSEK, 25, sprevodnik, Planinski vrh in METKA KOSMACIN, šivilja, Lažiše; ANTON KRANJC, 22, delavec, Brstnik in NADA MOCNIK, 27, delavka, Okrog; MIHAEL BAH, 23, poljedelec, Virštanj in DRAGICA ZLENDER, 17, delavka, Loka pri Žusmu; ANTON KUKOVIČ, 29, str. ključavničar in NADA DEČMAN, 21, učiteljica, Oba iz Laz pri Dramljah; MARTIN JEZERNIK, 27, avtomobilist, Sentjur in MAGDA BOHORIC, 20, šivilja, Botričnica ter FRANC HERCOG, 23, delavec, Vodruž in MARTA MRZIDOVSEK, 19, delavka, Goričica.

SMRTI

CELJE

FERDINAND KRIVEC, 66, Celje; FRANCISKA PLANKO, 89, Strmec; IVAN BALOH, 54, Grletinec; JOZEFA SELISEK, 77, Lisce; JOZE TRNOVSEK, 66, Bovše; MARIJA GRAJZL, 64, Celje; ALBINA RIGLER, 87, Celje; JOZEF SOREC, 62, Dobrova in JURIJ LONČAR, 36, Ogorevc.

GORNJI GRAD

ZRAVKO ZUPANČIČ, 26, delavec, Bočna.

LASKO

MIHAEL BAŠ, 74, kmet, Jurklošter; TEREZIJA MOČILAR, 85, preužitkarija, Počakovo; KATARINA LOKOSEK, 75, kmetovalec, Olešče; VINCENC KNEZ, 80, kmetovalec, Stopce; MARIJA GOLOUH, roj. Ramsak, 71, druž. upokojenka, Debro; FERDINAND KMETIČ, 78, upokojenec, Stari dvor in RUDOLF VERBIL, 58, upokojenec, Brunška gora.

ROJSTVA

CELJE

28 dečkov in 28 deklic

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

SMARJE PRI JELŠAH

1 deček

KINO

UNION: do 13. junija francoski barvni film »Policaj« od 14. do 15. junija sovjetski barvni film »Romanca o zaljubljenih«

METROPOL: do 13. junija ameriški barvni film »Zandijeva nevesta« od 14. junija dalje jugoslovanski barvni film »Pavle Pavlovič«

DOM: do 13. junija ameriški barvni film »Dva detektiva« od 14. do 15. junija ameriški barvni film »Strašilo« od 16. junija dalje italijanski barvni film »Krvava brata«

SLG

Četrtek, 10. junija ob 18.00 uri Milan Grgič: »Jimmy odhaja« — gostovanje Drame SNG iz Maribora za abonma Kozjansko — četrtek in izven

Petek, 11. junija ob 18.00 uri »Jimmy odhaja« — za abonma Kozjansko — petek; ob 19.30 uri Fran Skofič: »Gospod s Preseka« — gostovanje v Ormožu.

Sobota, 12. junija ob 9.00 uri Shakespeare: »Sen kresne noči« — mladinska priredba Drage Ahaič. Gostovanje dramske skupine odra mladih Pionirskega doma iz Ljubljane za 4. šolski abonma in izven; ob 11.00 uri isto delo za 2. šolski abonma in izven; ob 14.00 uri isto delo za 1. šolski abonma in izven; ob 19.30 uri »Jimmy odhaja« za sobotni abonma in izven.

Torek, 15. junija ob 19.30 uri Musset: »Lorenzaccio« za VI. mladinski abonma in izven.

Sreda, 16. junija ob 17.45 uri »Sen kresne noči« za 3. šolski abonma.

PROMETNE NESREČE

ZADREMAL JE

STANISLAV TOPORIŠ, 42, iz Velenja je med vožnjo iz Arje vasi proti Velenju zadremal. V Saleku je zapeljal na desno stran ceste, zadel v vodnjak pri hiši in obstal ob drevesu. Voznik se je poškodoval po glavi, na avtomobilu pa je škoda za 25.000 dinarjev.

DVE NASRECI IN POBEG

MILAN GOLEZ, 23, iz Dobrneža je v Tepanju dohitel osebni avtomobil, ki ga je vozila OLGA SUSMELJ, 37, iz Nove Gorice. Golez se je zaletel v zadnji levi del avtomobila pred seboj, katerega je odbilo v desno v obcestni jarek, sam pa je odpeljal dalje. Po dobrem kilometru vožnje pa je zapeljal v levo in trčil v mostno ograjo. Golezov avtomobil je popolnoma uničen, voznik pa se je lažje poškodoval.

PREHITEVANJE V OVINKU

RUDI HORVAT, 36, iz Mirne na Dolenjskem je na Zdraviliški cesti v Laškem, v nepreglednem ovinku, prehiteval avto. Takrat je iz nasprotne smeri pripeljal z osebnim avtomobilom MARIJA SKOBERNE, 37, iz Rečice, zaradi česar je prišlo do čelnega trčenja, pri čemer sta se voznica Skobernetova in njen sopotnik lažje poškodovala, na vozilih pa je škoda za okoli 15.000 dinarjev.

PREMETAVALO JIH JE

Ker je voznik osebnega avtomobila FRANC GRACNER, 30, iz Celja prehitro vozil skozi Grlice pri Mestinju, ga je v levem, nepreglednem ovinku zaneslo v desno. Po naspisu se je prevrnil preko strehe, se nato kotalil po hribu, po 12 metrih pa se spet prevrnil preko strehe in obstal na desnem boku... Pri nesreči se je voznik Gracner težje poškodoval, lažje pa sopotnika VOJO KESER, 27, iz Celja in VLADIMIR TADINA, 18, iz Rog. Slatine. Na avtomobilu je škoda za 10.000 dinarjev.

TEZKO POŠKODOVAN DEČEK

Skozi Pečovje je vozil z osebnim avtomobilom FRANJO ČICEK, 42, iz Ce-

lja. Pri hiši št. 55 je z njegove leve strani pritekel na cesto 4-letni JASMIN HUSIČ, katerega je voznik kljub zaviranju zbil. V celjski bolnišnici so ugotovili, da ima deček pretres možganov in počeno lobanjo.

AVTOBUS IN TOVORNJAK

V Skornem, to je na cesti med Gorenjem in Soštanjem, sta se v nepreglednem ovinku srečala voznik tovornjaka FRANC GLASENČNIK, 35, iz Skornega in voznik avtobusa VIKTOR VETERNIK, 31, iz Golnika. Ker je zadnji zaviral, ga je zaneslo v levo in je trčil v tovornjak, katerega je odbilo s ceste. Telesno se pri tej nesreči ni nihče poškodoval, materialne škode pa je za 80.000 dinarjev.

NEPREVIDNO JE VOZIL

FRANC KADILNIK, 54, iz Sl. Konjic se je peljal z osebnim avtomobilom skozi Dobrnež in na ravnem delu ceste popravil tovornjak na zadnjem sedežu. Pri tem je zapeljal na desno bankino in zato ostro zavil v levo. Iz nasprotne smeri je pripeljal voznik avtobusa DANILO KRANJC, 36, iz Maribora, ki je sicer močno zaviral, vendar kljub temu na levi strani ceste trčil v desni bok osebnega avtomobila. Kadilnik je pri tem padel iz avtomobila in obležal mrtev.

NEPREVIDNA PESAKINJA

Voznik osebnega avtomobila ANTUN KISELJAK, 35, iz Krapine je vozil skozi Dobovec in dohitel skupino pešcev, ki so hodili po levi stra-

ni ceste v smeri hoje. Nenadoma pa je MATILDA TEPEŠ, 72, iz Klenovca prečkala cesto tik pred avtomobilom. Tepešovo je vrglo na pokrov motorja, od tam pa je padla pred avtomobil. Lažje poškodovano so odpeljali v zdravstveni dom.

KOLESAR NA SREDI CESTE

Na cesti med Grižami in Zalcem je stal ob kolesu na pomožni motor ZLATKO KORENAK, 16, iz Drešnje vasi, in sicer na sredini desne polovice cestišča. Iz smeri Griž je pripeljal z osebnim avtomobilom MAKS VODOVNIK, 42, iz Vitanja (začasno dela v Kanadi), ki se je ravno takrat srečeval z nekim osebnim avtomobilom in zaradi luči, ki so ga zaslepile, prepozno opazil kolesarja. Korenaka je zbil po cestišču, pri čemer si je ta zlomil levo stegno in levo nadlaktico, ima pa tudi pretres možganov.

Svet glasbene šole

**»Skladatelj
Ipravcev«**
Sentjur pri Celju

razpisuje
prosta delovna mesta

**2 učiteljev klavirja,
1 učitelja harmonike
in 1 učitelja pihal**

Razpis velja do zasedenosti delovnih mest.

Nastop službe 1. 9. 1976.

aero

kemična, grafična in
papirna industrija
Celje

Odbor za kadre

razpisuje
naslednje

**ŠTIPENDIJE
za šolsko leto
1976/77:**

- deset stipendij na poklicni grafični šoli
- šest stipendij na poklicni kemijski šoli

Kandidati naj predložijo pravilno izpolnjen obrazec »Prošnja za stipendijo« (DZS 1.65) in spričevalo osmega razreda.

Prošnje sprejema kadrovska služba, Čuprijska 10, do 10. julija 1976.

**OZD
OBNOVA
GRADBENO
IN OBRTNO
PODJETJE CELJE**

razpisuje
več delovnih mest

**kvalificiranih
slikopleskarjev**

za dela na gradbenih objektih

Na vsa delovna mesta bodo kandidati sprejeti za nedoločen čas in s polnim delovnim časom. Kandidatom bo dana možnost izpopolnjevanja pri uvajanju novih postopkov.

Poskusni rok 1 mesec.

Prijave z dokazili in opisom dosedanjega dela sprejema kadrovska služba do 1. julija 1976.

**Regionalni
zdravstveni dom
Celje**

razpisuje
po sklepu
TOZD ZOBOZDRAVSTVENA
SLUŽBA CELJE

prosto vodilno delovno mesto

UPRAVNIKA

TOZD Zobozdravstvena služba Celje

Poleg splošnih pogojev po zakonu morajo kandidati izpolnjevati sledeče pogoje: visoka izobrazba stomatološke smeri in 5 let delovnih izkušenj. Kandidirajo lahko državljani SFRJ, ki so moralno-politično neoporečni, imajo organizacijske in vodstvene sposobnosti ter predložijo program razvoja in dela TOZD.

Prijave sprejema soc. kadrovska služba RZD-CELJE, Gregorčičeva 6; 15 dni po objavi.

ŽALEC

DREVESA V SPOMIN

Sekretar občinske konference SZDL iz pobratene občine Kruševac, Svetozar Valjarević, je zasadil prvo spominsko drevo v parku Senek. Foto: Tone Tavčar

Kot povsod v Sloveniji so tudi v žalski občini svojim gostom iz Srbije pripravili pristen sprejem. In ko je učenka žalske osnovne šole Elvira Ježovnik, odeta v narodno nošo izrekla gostom tople besede dobrodošlice, je s svojimi besedami izrazila čustva vseh, ki smo dolgo pričakovali obisk dragih gostov.

Po uvodnih pozdravih in krajšem programu slovenskih ljudskih plesov in pesmi, so goste popeljali na teraso žalske hmeljarne, od koder so si ogledali panoramo Savinjske doline.

V nedeljo so gostje osta-

li pri svojih gostiteljih in obnovili spomine na težke dni začetkov svojega prijateljstva, ki raste in dobiva nove razsežnosti v povojnih letih. V ponedeljek je obisk gostov iz Srbije doživel svoj vrh na Polzeli, kjer so v parku Senek nekdanji gostitelji naših izseljencev zasadili šest dreves in tako na simboličen način prikazali rast svojega prijateljstva, ki neuničljivo in neupogljivo, kot drevo, raste in se razvija. Sledil je obisk v polzelski tovarni nogavic, kjer so goste tudi obdarili in v šempetškem SIP-u, kjer so delavci gostom razkazali svojo tovarno, pripravili pa so jim tudi praktičen prikaz uporabljenosti drobne kmetijske mehanizacije. Tudi obiski v obeh velikih žalskih kolektivih so dodali kamenček v mozaik prijateljstva in krepitve stikov med občani pobratenih občin.

Nepozabna bo ostal tudi obisk delegacije pri družini Vinka Ušena iz Zgornjih Grušovelj, ki je bil med vojno s celotno družino izseljen v Srbijo, tam pa je našel zveste prijatelje.

Svoj letošnji obisk so gostje iz Srbije zaključili v torek, ko se je od njih na svečanem skupnem kosilu poslovil predsednik žalske občinske skupščine Vlado Goršek. Ob odhodu kar ni hotelo biti konca toplim in iskrenim besedam prijateljstva, stiskom rok in solzam, ki so obljubljali vnovično bratsko snidenje čez dve leti v Srbiji.

B. STAMEJCIC

V času bivanja v šmarski občini so si gostje skušali ogledati čimveč krajev, ki so bili neposredno povezani z narodnoosvobodilnim bojem. Tako so si v Kozjem ogledali spomenik žrtvam zadnje vojne in nanj položili venec ter tako počastili spomin na borca celega Kozjanskega, ki jim je ta spomenik (delo kiparja Stojana Batlića) namenjen. Foto: D. Medved

GORNJE GRUŠOVLJE

PRVI KOS KRUHA

Vinko Ušen iz Gornjih Grušovelj rad pripoveduje o dneh, ko je kot izgnanec v Srbiji prvič spoznal bratski stisk roke srbskega kmeta. »Kaj takega moje štiri sestre in jaz, ki smo bili 1941. leta izseljeni v Srbijo, nismo pričakovali. Ko smo s tretjim transportom prispeli v Kruševac, so le redki med nami upali, da bomo tu našli tako tople in domače dom. Nikoli ne bom pozabil prvih izseljeniških dni v Beli vodi,

»Radi smo jim pomagali. Naši so bili in naši so. Mnogo so nam pomagali tudi sami, saj so nas naučili marsikaj koristnega. Mi pa smo radi delili z njimi tudi najtanjšo rezino kruha v tistih lačnih letih.« Tako so pripovedovali tudi Dragi Miličić, Radoje Milenović in Jovan Pavlović, ki so obiskali svojega medvojnega gosta Vinka Ušena. B. S.

kjer so nam prijazni domačini našli dom in nam po dolgih lačnih dneh odrezali prvi in najslajši kos kruha.

Kasneje smo se znašli. Domačinom smo pomagali obdelovati polja, marsikaj smo jih naučili in oni tudi nas. Predvsem pa smo se naučili bratske ljubezni, plemenitih čustev, ki nas vežejo še danes in ki jih prenašamo na mladi rod. Težko je bilo in hkrati nepopisno lepo.

Stike smo po vojni kaj hitro obnovili. Sam sem bil že trikrat v Srbiji, vaščani Belih vod pa tudi radi pridejo k meni, saj so bili nekateri pri nas že deset in večkrat. Se posebej draga pa sta mi prijatelja Milutin Miličić in njegov vnuk Milutin, ki je tudi sedaj pri meni, pa Šilko Popović, Radoje Milenović, Jovan Pavlović in še mnogi drugi, so nam tako nesebično pomagali v naših najtežjih dneh in nam povrnilo vero v lepši jutrišnji dan.

Tako pripoveduje Vinko Ušen, tako pripovedujejo vsi tisti, ki so po dolgem času spet sprejeli v goste svoje nekdanje gostitelje, prijatelje iz Srbije. Vsako vnovično snidenje obnovi nove spomine, spomine, ki jih ne želimo in nečemo pozabiti, spomine, ki so dragocena dedščina bratskih narodov.

BRANKO STAMEJCIC

NOVA GENERACIJA

Dedku in babici so namenili zlo usodo pregnanca, pa je našel v daljni Srbiji tople prijateljski dom. Zlo je bilo premagano, življenje teče dalje. Tretji rod prevzema tradicije bratstva, bratstva, ki s takšnimi vezmi ne more zveneti. Temu tretjemu rodu pripada šestletna Urška Križnikova iz Laškega, ki je prišla z rožicami pozdraviti dedkove goste. Foto: Jure Krašovec

Foto: Jure Krašovec

SREČANJE POBRATENIH MEST

Zadnji dan ob letošnjem vlaku »Bratstva in enotnosti« v Sloveniji so predstavniki družbenopolitičnih organizacij in delovnih kolektivov Celja ter Čuprije izrabili za izčrpen pogovor op regledu dosedanjih dosežkov pri medsebojnem sodelovanju in seveda istočasno tudi nakazali nove možnosti za nadaljnji razvoj sodelovanja med pobratenima mestoma. Obe delegaciji, ki sta se udeležili pogovora, sta bili mnjenja, da je bilo v zadnjih letih veliko doseženega.

Aco Miletić, predsednik Občinske konference SZDL v Čupriji, je ob zaključku povedal, da vlak »Bratstva in enotnosti« ni več samo zgolj politična manifestacija nekdanjih izseljencev in njihovih gostiteljev, temveč da je že zdavnaj močno prerasel te okvire in se razširil zlasti na področju gospodarstva, kulture, telesne kulture, šolstva in vsega ostalega.

Ob koncu srečanja so sprejeli tudi konkretne zaključke, o katerih je predsednik Občinske konference SZDL Jože Volčand povedal:

»Današnji delovni sestanek je v bistvu pomenil nadaljevanje že mnogih prejšnjih dogovorov o tem, kako naj sodelujeta obe občini. Sprejeli smo tri konkretne zaključke: eden je ta, da bo treba hitreje nadaljevati z realizacijo zaključkov v okviru tega dogovora zlasti pri sodelovanju na področju ekonomskih odnosov, tako v kmetijstvu kot v ostalih gospodarskih dejavnostih. Drugič, da moramo obogatiti to sodelovanje, zlasti na področju kulture, interesnih dejavnosti, mladine, potem samoupravnih interesnih skupnosti in nekaterih drugih dejavnosti, ki so bile doslej nekoliko v ozadju. Tu mislim zlasti na planince, počitničarje, ljudsko tehniko in podobno. Programe je treba obvezno kompletirati. In tretji zaključek: rekli smo, da je treba to sodelovanje prenesti še na druge občine, tako v celjskem območju, kot v Sloveniji.«

TONE VRABLJ

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

NOVI
tednik 23

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slov. Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božić, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Brane Stamejčić, Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Milenko Brošek, Tone Vrablj — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 3 din — Celoletna naročnina 120 din, polletna 65 din, četrletna 35 din. Za inozemstvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601-30012 ČGP »Delo« Ljubljana — Telefon: 22-369, 23-105, celasti in naročnina 22-800